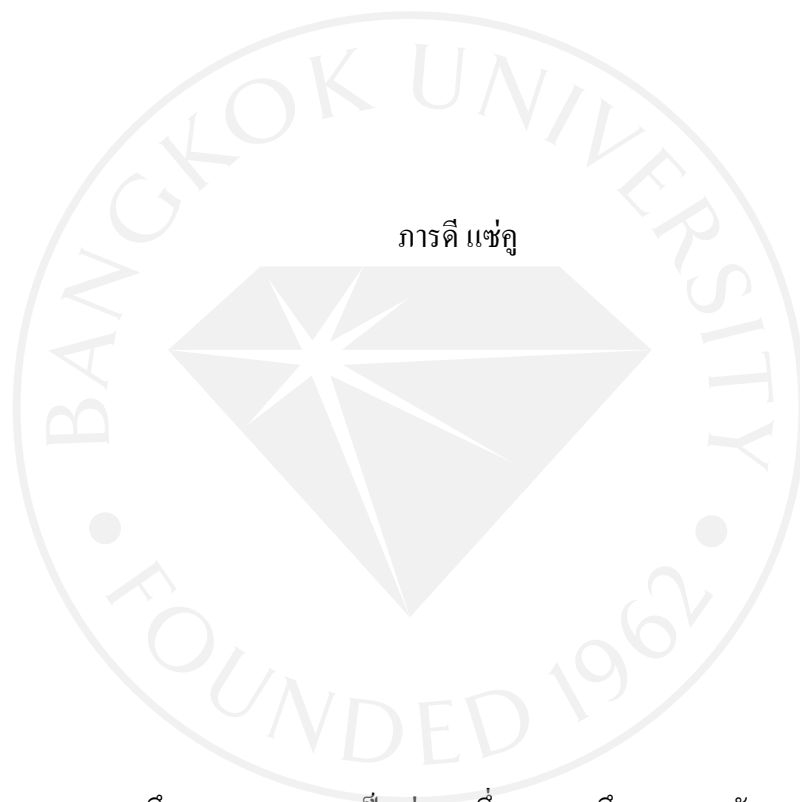

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล
ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

การศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2552

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล
ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

© 2552

ภารดี แซ่กู
สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การศึกษาเฉพาะบุคคลนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย น.ส.ภารดี แซ่คู

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร. ธนยวงศ์ กীরตวานิชย์)

ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลักคณา วรศิลป์ชัย)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ไพรัช ถิ่นธานี)

(ดร. สุภารัตน์ ดิษยวรรณนะ จันทราวัดนากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 24 เดือน มกราคม พ.ศ. 2552

ภาวดี แซ่ลู่, ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มกราคม 2552, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (161 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร. ธนัยวงศ์ กীরตวานิชย์

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ค้างกลุ่มตัวอย่างที่ค้างเป็นผู้ที่ค้างขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำนวน 400 ตัวอย่าง ค้างเครื่องมือที่ค้างในการเก็บรวบรวมข้อมูลค้างเป็นแบบสอบถาม ค้างสถิติที่ค้างในการวิเคราะห์ข้อมูล ค้างค่าร้อยละ ค้างเฉลี่ย ค้างเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค้างทดสอบค่าที (t-test) ค้างการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) ค้างนี้ ค้างสำหรับการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ที่ค้างเกิดขึ้น ค้างสถิติที่ค้างใช้ค้างคือ ค้างวิธี Least Significant Difference (LSD)

ผลการศึกษาค้างพบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในค้างแต่ละค้างด้านค้างมีค้างดังนี้

ผู้ค้างขอสินเชื่อค้างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ค้างเพื่อค้างซื้อสินทรัพย์ค้างแต่มีเงินไม่เพียงพอ ค้างสำหรับค้างประเภทของสินเชื่อส่วนบุคคลที่ค้างผู้ค้างขอสินเชื่อค้างเลือกค้างใช้บริการ ค้างคือ ค้างสินเชื่อเพื่อการใช้จ่าย ค้างโดยค้างแหล่งเงินกู้ที่ค้างเลือกค้างขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ค้างคือ ค้างธนาคารพาณิชย์ในประเทศ ค้างและค้างลักษณะการสมัครค้างขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ค้างคือค้างขอสินเชื่อค้างผ่านค้างเจ้าหน้าที่ของสถาบัน ค้างนี้ค้างความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ค้างคือ ค้างห่างกันมากกว่า 1 ปี ค้างและผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ค้างคือ ค้างตัวเอง

ในค้างส่วนของผลการทดสอบสมมติฐานที่ค้างระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค้างพบว่า ค้างปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ค้างได้ค้างแก่

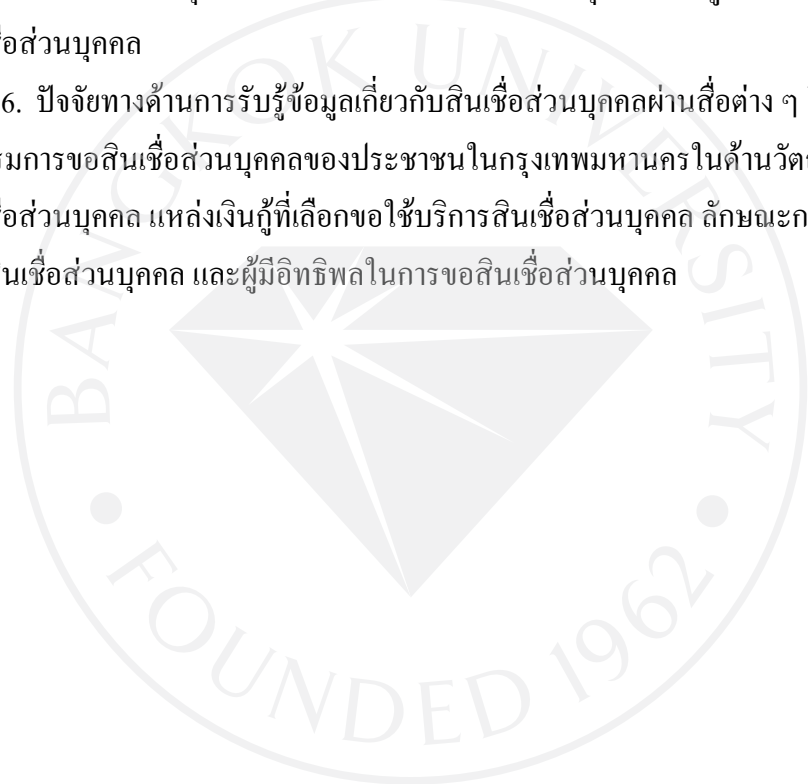
1. ปัจจัยทางค้างด้านค้างค่าใช้จ่ายต่อเดือน ค้างโดยมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในค้างด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ค้างประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลค้างและค้างแหล่งเงินกู้ที่ค้างเลือกค้างขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล
2. ปัจจัยทางค้างด้านค้างประสบการณ์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ค้างโดยมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในค้างด้านผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล

3. ปัจจัยทางด้านอัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล

4. ปัจจัยทางด้านระยะเวลาการผ่อนชำระ โดยมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล และความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล

5. ปัจจัยทางด้านข้อกำหนดอื่น ๆ โดยมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล และผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล

6. ปัจจัยทางการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลผ่านสื่อต่าง ๆ โดยมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล และผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษา คือ อาจารย์ ดร. ธนัยวงศ์ กิรติวานิชย์ ที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนใน MBA TP NIGHT GROUP 2 ที่ได้ให้การช่วยเหลือ สำหรับการทำวิจัยและการศึกษามาโดยตลอดจนจบการศึกษาของผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอให้งานวิจัยนี้ได้เป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่สนใจ คุณประโยชน์และความดีอันพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้บิดา มารดา ตลอดจนครู อาจารย์ทุกท่าน

การดี แซ่คู

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฒ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย	4
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อ	7
ประเภทและแหล่งที่มาของสินเชื่อ	8
ความหมายและลักษณะของสินเชื่อส่วนบุคคล	11
เครดิตเพื่อการบริโภค	12
ข้อดีของการใช้สินเชื่อหรือเครดิต	13
ข้อควรระวังเกี่ยวกับสินเชื่อ	14
ปัจจัยที่ต้องพิจารณาก่อนขอสินเชื่อส่วนบุคคล	15
วิเคราะห์การรู้จักใช้เครดิตอย่างเหมาะสม	16
ความหมายของสถาบันการเงิน	19
ธนาคารและสถาบันที่เปิดให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล	23
แนวความคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภค	25
แนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	33
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	40
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	44
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล	44
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชน ในกรุงเทพมหานคร	47
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์พฤติกรรมที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร	51
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน และสรุปสมมติฐาน	54
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	152
สรุปผลการศึกษาตามสมมติฐาน	154
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา	154
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน	156
อภิปรายผล	158
ข้อเสนอแนะ	161
บรรณานุกรม	162
ภาคผนวก	
แบบสอบถาม	
อัตราดอกเบี้ยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์และสถาบันที่ให้สินเชื่อ Non-bank	

สารบัญตาราง

		หน้า
ตาราง 1	แสดงรายละเอียดสถาบันการเงินในประเทศไทยและหน่วยงานที่กำกับดูแล	21
ตาราง 2	แสดงรายชื่อสถาบันที่ให้บริการสินเชื่อและประเภทสินเชื่อที่ให้บริการ	24
ตาราง 3	แสดงคำถาม 7 คำถาม (6Ws และ 1H) เพื่อหาคำตอบ 7 ประการเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค (7Os)	29
ตาราง 4	แสดงรายชื่อเขตในกรุงเทพมหานครที่ใช้จับสลากคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 เขต	35
ตาราง 5	แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล	45
ตาราง 6	แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัจจัยที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	48
ตาราง 7	แสดงจำนวนและค่าร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	51
ตาราง 8	แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ	55
ตาราง 9	แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ	57
ตาราง 10	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ	59
ตาราง 11	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ	60
ตาราง 12	แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามสถานภาพ	61
ตาราง 13	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามสถานภาพ	64
ตาราง 14	แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษา	65
ตาราง 15	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษา	68
ตาราง 16	แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ	69
ตาราง 17	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตาราง 18	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของแหล่งเงินกู้ที่เลือกใช้บริการ ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ	73
ตาราง 19	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของลักษณะการสมัครขอใช้บริการ สินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ	74
ตาราง 20	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของความถี่ในการขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ	76
ตาราง 21	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ	77
ตาราง 22	แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตาม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	79
ตาราง 23	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	82
ตาราง 24	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของประเภทของการขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้	83
ตาราง 25	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการ สินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้	84
ตาราง 26	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของความถี่ในการขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้	85
ตาราง 27	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน	87
ตาราง 28	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน	88
ตาราง 29	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน	89
ตาราง 30	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของประเภทในการขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน	90

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตาราง 31	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการ สินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน	92
ตาราง 32	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการ ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน	93
ตาราง 33	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านลักษณะการสมัครขอใช้บริการ สินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน	94
ตาราง 34	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน	95
ตาราง 35	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามค่าใช้จ่าย	96
ตาราง 36	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามประสบการณ์ในการขอสินเชื่อ	97
ตาราง 37	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามประสบการณ์ในการขอสินเชื่อ	98
ตาราง 38	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามประสบการณ์ในการขอสินเชื่อ	99
ตาราง 39	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามประสบการณ์ในการขอสินเชื่อ	100
ตาราง 40	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามประสบการณ์ในการขอสินเชื่อ	101
ตาราง 41	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามประสบการณ์ในการขอสินเชื่อ	102
ตาราง 42	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามประสบการณ์ในการขอสินเชื่อ	103
ตาราง 43	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม	104

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า	
ตาราง 44	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม	105
ตาราง 45	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการ สินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม	106
ตาราง 46	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านลักษณะการสมัครขอใช้บริการ สินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม	107
ตาราง 47	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม	108
ตาราง 48	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม	109
ตาราง 49	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม	110
ตาราง 50	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระ	111
ตาราง 51	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระ	112
ตาราง 52	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทการขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระ	113
ตาราง 53	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการ สินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระ	114
ตาราง 54	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านลักษณะการสมัครขอใช้บริการ สินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระ	115
ตาราง 55	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระ	116
ตาราง 56	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความถี่ในการขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระ	117

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตาราง 57	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระ	118
ตาราง 58	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้	119
ตาราง 59	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้	120
ตาราง 60	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้	121
ตาราง 61	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้	122
ตาราง 62	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้	124
ตาราง 63	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้	125
ตาราง 64	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้	126
ตาราง 65	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้	128
ตาราง 66	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้	129
ตาราง 67	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้	130
ตาราง 68	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ	132
ตาราง 69	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง	133

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตาราง 70	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ	134
ตาราง 71	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ	135
ตาราง 72	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง	137
ตาราง 73	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านลักษณะการสมัครขอใช้บริการ สินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ	138
ตาราง 74	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของลักษณะการสมัครขอใช้บริการ สินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง	139
ตาราง 75	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ	141
ตาราง 76	แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ	142
ตาราง 77	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อ ส่วนบุคคลจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ	143
ตาราง 78	แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	144

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
ภาพที่ 2	แสดงลักษณะต่าง ๆ ของผู้ซื้อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค	26

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากภาวะที่ราคาน้ำมันในตลาดโลกมีความผันผวนขึ้นลงอย่างต่อเนื่องทำให้ราคาน้ำมันในประเทศไทยมีการปรับราคาตามไปด้วย จึงส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าไม่ว่าจะเป็นค่าสินค้าอุปโภคและบริโภค รวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งโดยยานพาหนะต่าง ๆ ส่งผลให้ค่าครองชีพของประชาชนมีการปรับตัวตามไปด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ซึ่งโดยปกติค่าครองชีพของประชาชนในกรุงเทพมหานครจะสูงกว่าค่าครองชีพในต่างจังหวัดอยู่แล้ว เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจของประเทศ แต่ในทางกลับกันรายได้ของประชาชนไม่ได้มีการปรับตัวตามค่าครองชีพจึงทำให้ส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ทำให้เกิดปัญหารายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายประจำวันที่เกิดขึ้น จึงมีการก่อกำเนิดเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีประชาชนบางส่วนที่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่ทำงานอยู่ เช่น หน่วยงานราชการ หรือบริษัทที่มีนโยบายอย่างชัดเจนในการปรับโครงสร้างเงินเดือน เพื่อช่วยเหลือข้าราชการหรือพนักงานในส่วนของค่าครองชีพ แต่ก็ยังเป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น เนื่องจากรัฐบาลหรือบริษัทเองย่อมต้องการความอยู่รอดเช่นกัน เพราะการที่น้ำมันมีการปรับราคาสูงขึ้นทำให้บริษัทต้องแบกรับภาระต้นทุนต่าง ๆ เพิ่มขึ้นตามไปด้วยและเมื่อมีต้นทุนสูงขึ้นธุรกิจต้องปรับราคาขายสินค้าให้สูงขึ้น ทำให้การซื้อขायมี การชะลอตัวอย่างต่อเนื่องจึงจำเป็นต้องประหยัดค่าใช้จ่ายให้มากที่สุด เพื่อเป็นการลดต้นทุน ทำให้ไม่มีนโยบายในการปรับโครงสร้างเงินเดือนเพื่อให้ความช่วยเหลือกับพนักงานได้ คงทำได้เพียงการปรับนโยบายชั่วคราว เพื่อช่วยเหลือ เช่น การไม่ปรับลดเงินเดือน ไม่ปลดคนงานโดยยินยอมแบกรับภาระค่าใช้จ่ายไว้เอง นอกจากนี้ในส่วนของประชาชนที่ไม่มีรายได้จากการประกอบอาชีพอื่น ๆ ต่างก็ประสบปัญหาด้วยกันทั้งสิ้น เพราะต้นทุนของสินค้าที่ขายสูงขึ้น รวมถึงค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าเพิ่มขึ้น และสินค้าขายได้น้อยลง เนื่องจากสินค้านั้นมีราคาสูง และผู้บริโภคเองมีรายได้เท่าเดิมจึงต้องต่อสู้กับปัญหาค่าครองชีพที่เกิดขึ้น ดังนั้นจึงมีประชาชนบางส่วนที่ประสบปัญหารายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย ทำให้เกิดการขอสินเชื่อเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นการบริหารสภาพคล่องของครัวเรือนที่ต้องมีการบริโภคใช้จ่าย รวมถึงในส่วนของประชาชนที่มีสาเหตุอื่น ๆ ที่มีความต้องการสินเชื่อเนื่องจากขาดแคลนเงินออมไม่มีรายได้เพียงพอที่จะสะสมเงินออมได้แต่มีความต้องการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคหรือซื้อสินทรัพย์ที่มีราคาสูงบางอย่าง เช่น การซื้อบ้าน รถยนต์ โทรทัศน์ และเครื่องซักผ้าเป็นต้น แน่แน่นอนว่าการใช้สินเชื่อส่วนบุคคลนั้นผู้คนส่วนใหญ่มักคิดว่าจะมีประโยชน์เมื่อบุคคลมีปัญหากเงินขาดมือเท่านั้น แต่ความจริงแล้วการใช้สินเชื่อส่วนบุคคลเป็นการ

เสริมสภาพคล่องทางการเงินของบุคคล ทำให้มีแหล่งเงินสำรองที่สามารถนำเงินสดมาใช้ได้ทันที โดยไม่ต้องรอให้เกิดปัญหาเงินขาดมือเสียก่อน

ทั้งนี้สินเชื่อบุคคลเป็นผลิตภัณฑ์ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ และ Non-Bank ที่มีการแข่งขันที่รุนแรง ซึ่งผู้ประกอบการด้านสินเชื่อต่างพยายามปรับเปลี่ยนรูปแบบของผลิตภัณฑ์สินเชื่อในรูปแบบใหม่ ๆ โดยการใช้สิ่งจูงใจต่าง ๆ ในการให้สินเชื่อกับผู้ซื้อเพิ่มมากขึ้น เช่น สิทธิประโยชน์ในการได้รับอัตราดอกเบี้ยในอัตราพิเศษ หรือการให้ของสมนาคุณแก่ผู้ซื้อผู้ตามสัดส่วนของเงินกู้ที่มีอากรอนุวัติ การปรับลดค่าธรรมเนียมในการกู้และสิ่งจูงใจอื่น ๆ เป็นต้น ดังนั้นจากการที่สถาบันที่เป็นผู้ให้สินเชื่อส่วนบุคคลต่าง ๆ มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย ทำให้เกิดความสนใจว่าปัจจัยใดเป็นปัจจัยที่ดึงดูดให้ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลตัดสินใจเลือกใช้บริการของสถาบันเหล่านั้น ทั้งนี้พฤติกรรมในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล หากสามารถรับรู้และทำความเข้าใจได้จะทำให้สถาบันผู้ให้สินเชื่อส่วนบุคคลสามารถนำผลการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนพัฒนาและจัดรูปแบบผลิตภัณฑ์สินเชื่อส่วนบุคคลให้สามารถตอบสนองกับความต้องการของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลได้มากที่สุด

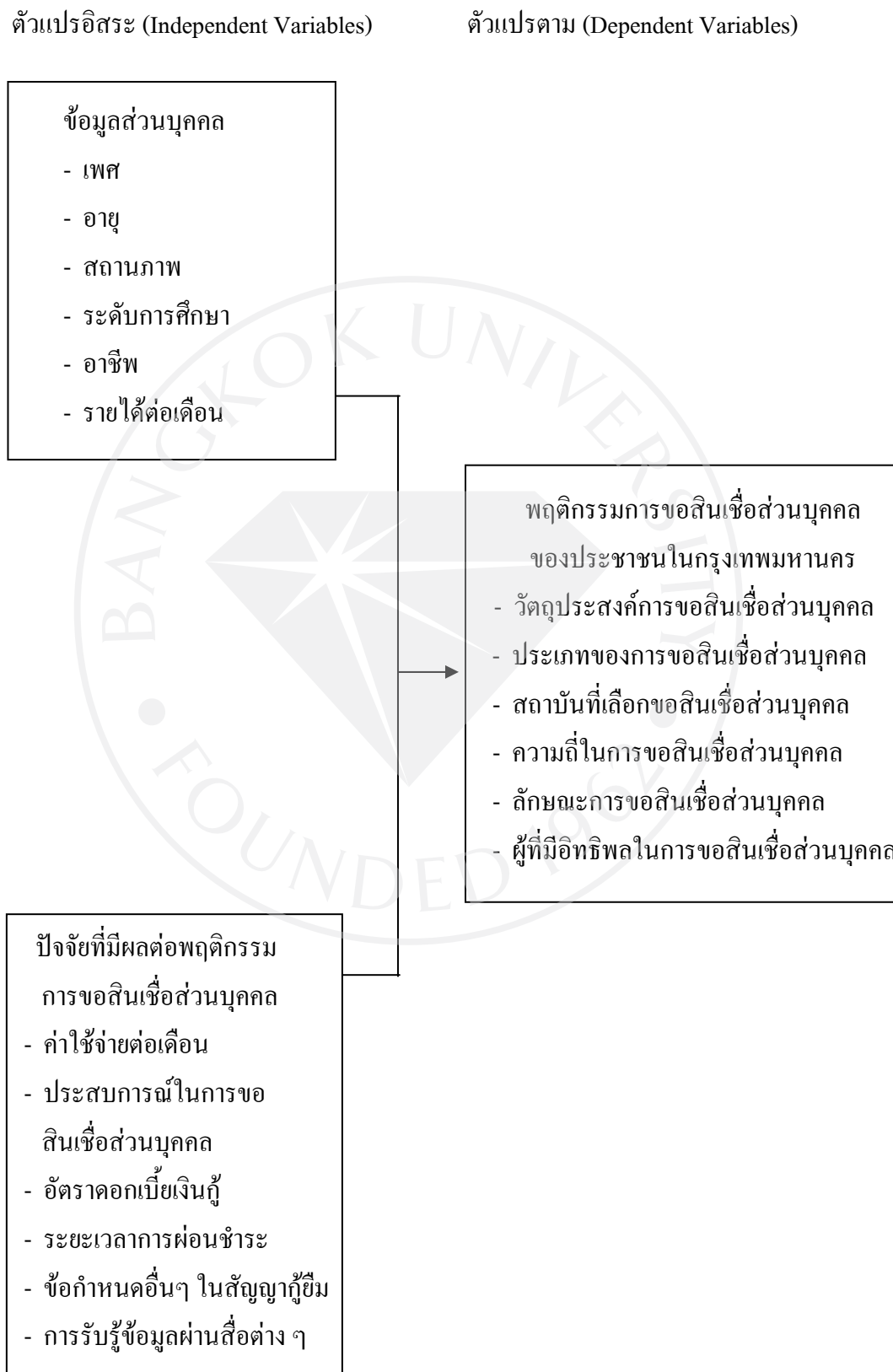
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนผู้ขอสินเชื่อในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้ที่เคยขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำนวน 400 ตัวอย่าง ด้วยวิธีแจกแบบสอบถาม

ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
2. ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
3. ประสบการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
4. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
5. ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
6. ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
7. การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เพื่อให้ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้สินเชื่อส่วนบุคคลสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการพัฒนารูปแบบของสินเชื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้ขอสินเชื่อ
2. เพื่อให้ผู้สนใจที่จะขอสินเชื่อได้ทราบว่าปัจจัยอะไรบ้างที่ต้องนำไปพิจารณาใช้ประกอบการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ข้อมูลส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มประชากรที่ทำการสำรวจข้อมูล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน
2. สินเชื่อส่วนบุคคล หมายถึง สินเชื่อที่ให้อำนาจในการนำเงินสดก้อนหนึ่งไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของผู้สมัคร โดยลูกค้าจะได้รับเงินจำนวนหนึ่งโอนเข้าบัญชีของลูกค้า ประมาณ 5 เท่าของเงินเดือน โดยที่ลูกค้าจะได้สินเชื่อดังกล่าวโดยไม่ต้องมีบุคคล หรือหลักทรัพย์ค้ำประกัน ทั้งนี้การให้สินเชื่อส่วนบุคคลของทางธนาคารถือเป็นทางเลือกหนึ่งของลูกค้า ที่จะนำเงินดังกล่าวไปซื้อสินค้า ท่องเที่ยว เพื่อการศึกษา หรือนำไปลงทุน ไม่เว้นแม้แต่ชำระหนี้บัตรเครดิตของ

ธนาคารเอง เพราะสินเชื่อบุคคลจะเป็นสินเชื่อเงินก้อนเดียว และชำระคืนธนาคารเป็นงวดๆ เท่ากันทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยตามระยะเวลาที่ลูกค้าต้องการ โดยอัตราดอกเบี้ยที่คิดเป็นอัตรากงที่ (Flat Rate) ซึ่งธนาคารจะพิจารณาจากความสามารถของลูกค้าในการชำระคืน ถ้ามีเงินเดือนมากก็จะได้วงเงินมากตาม ทั้งนี้การมีประวัติการชำระดี หรือตำแหน่งหน้าที่การงานต่างๆ ล้วนมีผลต่อการพิจารณาให้วงเงินกับผู้สมัครสินเชื่อบุคคลทั้งสิ้น (ไทยเครดิต, 2546)

3. ธนาคารพาณิชย์ หมายถึง บริษัทมหาชนจำกัดที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ และให้หมายรวมถึงธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย ธนาคารพาณิชย์ที่เป็นบริษัทลูกของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ และสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ (พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงินตาม ราชกิจจานุเบกษา พ.ศ. 2551)

4. ค่าใช้จ่ายต่อเดือน หมายถึง จำนวนเงินที่จ่ายไปในการซื้ออาหาร สินค้าอุปโภคและบริโภค ค่าพาหนะในการเดินทาง รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นภายในระยะเวลา 1 เดือน

5. ประสบการณ์ในการขอสินเชื่อ หมายถึง ช่วงระยะเวลาที่เคยทำการขอสินเชื่อในอดีตของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล ที่จะส่งผลต่อการขอสินเชื่อในครั้งต่อไป

6. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้กู้ต้องจ่ายชำระแก่ผู้ให้กู้ เนื่องจากได้นำเงินหรือของมีค่าของผู้กู้ไปใช้ประโยชน์ โดยสัญญาว่าจะชำระคืนเต็มมูลค่าในวันที่กำหนดขึ้น ในอนาคต โดยทั่วไปดอกเบี้ยจะคิดเป็นร้อยละของ เงินต้นเรียกว่า “อัตราดอกเบี้ย” (วิทยาเขตหนองคาย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2551)

7. ระยะเวลาการผ่อนชำระ หมายถึง จำนวนงวดเวลาที่ต้องจ่ายชำระคืนเงินกู้ตลอดอายุสัญญา ซึ่งมีทั้งระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี ระยะปานกลางตั้งแต่ 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี และระยะยาวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป

8. ข้อกำหนดอื่น ๆ ของสัญญา หมายถึง เงื่อนไขต่าง ๆ ที่ผู้ให้กู้ได้แจ้งให้ผู้ขอสินเชื่อทราบในสัญญาการขอสินเชื่อ ได้แก่ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระ วิธีการจ่ายชำระ จำนวนเงินที่ต้องจ่ายในแต่ละงวด เป็นต้น

9. การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ หมายถึง การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น การโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์ โฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ การให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่ผ่านทางโทรศัพท์ การโฆษณาทางเว็บไซต์ เป็นต้น

10. พฤติกรรมการขอสินเชื่อ หมายถึง ปฏิบัติการของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลซึ่ง ได้แก่

10.1 วัตถุประสงค์การขอสินเชื่อส่วนบุคคล

- 10.2 ประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล
- 10.3 สถาบันที่เลือกขอสินเชื่อส่วนบุคคล
- 10.4 ความดีในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล
- 10.5 ลักษณะการขอสินเชื่อส่วนบุคคล
- 10.6 ผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล

บทที่ 2
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาว่าปัจจัยใดที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อ
2. ประเภทและแหล่งที่มาของสินเชื่อ
3. ความหมายและลักษณะของสินเชื่อส่วนบุคคล
4. เครดิตเพื่อการบริโภค
5. ข้อดีของการใช้สินเชื่อหรือเครดิต
6. ข้อควรระวังเกี่ยวกับสินเชื่อ
7. ปัจจัยที่ต้องพิจารณาก่อนขอสินเชื่อส่วนบุคคล
8. วิเคราะห์การรู้จักใช้เครดิตอย่างเหมาะสม
9. ความหมายของสถาบันการเงิน
10. ธนาคารและสถาบันที่เปิดให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล
11. แนวความคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภค
12. แนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อ

หน่วยเศรษฐกิจในระบบเศรษฐกิจมีลักษณะการใช้ทรัพยากรที่ไม่สมดุลกัน คือ บางหน่วยเศรษฐกิจอาจมีความต้องการใช้สินค้าและบริการที่มากกว่าทรัพยากรที่ตนมีอยู่ในปัจจุบัน ในขณะที่บางหน่วยเศรษฐกิจอาจมีทรัพยากรเหลือใช้เกินความต้องการ ดังนั้นหากมีการโอนทรัพยากรส่วนที่เหลือใช้เข้าไปให้ผู้ที่มีความต้องการใช้ทรัพยากรและก่อให้เกิดประโยชน์ได้ โดยตกลงว่าจะมีการชำระคืนแก่เจ้าของเดิมในอนาคต จะทำให้การจัดสรรการใช้ทรัพยากรในระบบเศรษฐกิจมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยในทางกฎหมายอาจเรียกหน่วยเศรษฐกิจที่เป็นผู้รับทรัพยากรนั้นว่าลูกหนี้ ซึ่งมีภาระหนี้สินเกิดขึ้น และเรียกหน่วยเศรษฐกิจที่เป็นผู้ให้ยืมทรัพยากรนั้นว่าเป็นเจ้าหนี้หรือเป็นผู้ให้สินเชื่อ ดังนั้นสินเชื่อจึงหมายถึง อำนาจในการเข้าถึงการใช้สินค้าและบริการ โดยสัญญาว่าจะ

ชดใช้คืนในอนาคต โดยสินเชื่ออาจอยู่ในรูปของสินค้าและบริการหรืออยู่ในรูปของเงินก็ได้ เช่น การขอยืมข่าวสารจากเพื่อนบ้านมาบริโภคและหามาคืนในภายหลัง หรือการได้รับสินเชื่อเป็นเงินสดหรือบัญชีกระแสรายวันจากธนาคารพาณิชย์โดยมีข้อตกลงที่จะชำระคืนในอนาคตตามที่ตกลงกัน เป็นต้น

ภาพรวมของการเกิดขึ้นของสินเชื่อและความสัมพันธ์กับระบบเศรษฐกิจโดยภาคการเงินเป็นส่วนส่งเสริมให้เกิดการใช้ทรัพยากรในภาคเศรษฐกิจจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เริ่มจากการที่หน่วยเศรษฐกิจที่มีรายได้มากกว่าความต้องการใช้จ่ายทำให้เกิดส่วนรั่วไหลจากระบบเศรษฐกิจ กลายเป็นการออมเงินในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ออมผ่านระบบธนาคารพาณิชย์หรือการออมผ่านตราสารทางการเงินอันได้แก่ตราสารหนี้ประเภทต่าง ๆ จากนั้นหน่วยเศรษฐกิจที่มีความต้องการใช้จ่ายมากกว่าทรัพยากรที่ตนมีอยู่ก็จะขอกู้หรือขอสินเชื่อจากหน่วยเศรษฐกิจที่ออมเงิน โดยมีอัตราดอกเบี้ยเป็นราคาของทุนในการที่จะเป็นเครื่องมือช่วยให้การจัดสรรทรัพยากรจากผู้ออมไปสู่ผู้กู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้กู้จะนำสินเชื่อเหล่านี้ไปใช้จ่ายซึ่งเป็นการอัดฉีดเงินที่รั่วไหลกลับเข้าสู่ภาคเศรษฐกิจจริงอีกครั้งหนึ่ง

โดยปกติสินเชื่อส่วนใหญ่เกิดขึ้นในรูปของการได้รับสินเชื่อจากระบบสถาบันการเงินเพื่อการลงทุนในกิจการเชิงพาณิชย์ต่าง ๆ สำหรับภาคครัวเรือน อาจมีความต้องการสินเชื่อเพื่อการบริโภคโดยกู้ยืมจากสถาบันการเงินในรูปของสินเชื่อบุคคลหรือสินเชื่อบัตรเครดิต

สรุปคือ การให้สินเชื่อจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้กู้มีความต้องการในการกู้และผู้ให้กู้ซึ่งมีเงินมากพอต่อความต้องการของผู้กู้โดยมีการพิจารณาอย่างมีเหตุมีผลแล้วว่าสมควรให้กู้ ธุรกิจจึงเกิดขึ้น (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2549)

2. ประเภทและแหล่งที่มาของสินเชื่อ

การจำแนกประเภทสินเชื่อต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ดังนี้ คือ

ก. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ

ข. ระยะเวลาของการชำระคืน เช่น หากเป็นแบบเพื่อเรียก (Call) เหมาะสมสำหรับธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีการใช้เงินทุนหมุนเวียนค่อนข้างสูงและมีสภาพคล่องสูง เช่นธุรกิจน้ำมัน ซึ่งมีข้อดีคือถ้าธุรกิจมีความน่าเชื่อถือคืออัตราดอกเบี้ยจะต่ำมาก โดยสามารถแบ่งระยะเวลาการชำระคืนได้ดังนี้

(1) ระยะสั้น (Short Term) ระยะเวลาในการผ่อนชำระจะน้อยกว่า 1 ปี

(2) ระยะปานกลาง (Intermediate Term) ระยะเวลาการผ่อนชำระจะอยู่ในช่วง 1 ปี 3 ปี หรือ 5 ปี

(3) ระยะยาว (Long Term) ระยะเวลาในการผ่อนชำระมากกว่า 5 ปี

ค. การมีหลักประกัน เช่น อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ บ้านและที่ดิน เป็นต้น

ทั้งนี้สินเชื่อสามารถจำแนกได้เป็นหลายประเภท หลายลักษณะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับการนำไปใช้ประโยชน์ แต่อาจจะสรุปออกเป็นลักษณะต่างๆ ได้ดังนี้ คือ

1. จำแนกตามลักษณะของผู้ใช้สินเชื่อ

ก. สินเชื่อภาครัฐบาล คือ การที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐบาลตลอดจนรัฐวิสาหกิจ กู้ยืมเงินหรือซื้อสินค้า หรือบริการเป็นเงินเชื่อ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานเพื่อสาธารณประโยชน์ตามข้อตกลง เช่น งบประมาณแผ่นดิน ฯลฯ ซึ่งการเกิดสินเชื่อภาครัฐบาล จะเกิดได้จากหลายสาเหตุดังนี้ คือ

- (1) งบประมาณขาดดุล
- (2) เป็นการส่งเสริมการลงทุน
- (3) เป็นการขาดดุลการชำระเงิน
- (4) ภาวะสงคราม

สินเชื่อภาครัฐบาลควรคำนึงถึง

1. ข้อจำกัดในการให้สินเชื่อ
2. แหล่งที่มาทั้งจากภายในและภายนอก เช่น

2.1 แหล่งที่มาภายในประเทศ ได้แก่

- 2.1.1 ตั๋วเงินคลัง ระยะเวลา 3 – 6 เดือน
- 2.1.2 พันธบัตร ระยะเวลามากกว่า 10 ปี
- 2.1.3 ธนาคารแห่งประเทศไทย

2.2 แหล่งที่มาจากต่างประเทศ ได้แก่

- 2.2.1 ธนาคารโลก
- 2.2.2 องค์กรระหว่างประเทศ เช่น องค์กรสหประชาชาติ กองทุนฟื้นฟูระหว่าง ประเทศ ฯลฯ

ข. สินเชื่อภาคเอกชน คือ การกู้ยืมเงินหรือซื้อขายสินค้าหรือบริการเป็นเงินเชื่อโดยบุคคลธรรมดา นิติบุคคล ธุรกิจเอกชน เพื่อนำไปใช้จ่ายส่วนตัว หรือเพียงแสวงหากำไร สามารถแบ่งได้เป็น สินเชื่อเพื่อธุรกิจ และสินเชื่อเพื่อการบริโภค

2. จำแนกตามลักษณะรูปแบบการให้บริการ มี 2 ชนิด คือ

ก. สินเชื่อเกี่ยวกับสินค้าและบริการ

การซื้อสินค้าหรือบริการโดยมิได้มีการชำระเป็นเงินสดในทันทีที่ได้รับสินค้าหรือบริการ เป็นลักษณะของการนำสินค้าหรือได้รับบริการไปก่อนโดยยังมิได้ชำระเงิน แต่จะมีการกำหนดระยะเวลาในการชำระคืนแน่นอนตามข้อตกลงระหว่างบุคคล 2 ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกัน

ข. สินเชื่อเงินสด

การกู้ยืมเงินสดเพื่อนำไปใช้จ่ายตามความต้องการของผู้กู้ยืม เป็นลักษณะที่ผู้กู้ยืมจะได้รับเงินสดออกไปจากผู้ให้กู้ยืมตามวัตถุประสงค์ที่ตกลงกันไว้ เช่น เพื่อการลงทุน เพื่อการซื้อทรัพย์สินถาวร เป็นต้น

3. จำแนกตามลักษณะของการชำระคืนมี 2 ชนิด คือ

ก. สินเชื่อชำระครั้งเดียว (Single Payment Credit)

เป็นสินเชื่อที่กำหนดให้ผู้กู้ต้องชำระคืนครั้งเดียวเมื่อครบกำหนดโดยชำระทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย เงินกู้ประเภทนี้ส่วนมากจะเป็นการให้กู้ในช่วงสั้น ๆ ไม่เกิน 1 ปี

ข. สินเชื่อผ่อนส่ง (Installment Credit)

สินเชื่อชนิดนี้ผู้ให้กู้จะยอมให้มีการผ่อนชำระคืนได้เป็นงวด ๆ โดยใช้ชำระคืนเป็นรายเดือน พร้อมเงินต้นและดอกเบี้ยและมีการกำหนดว่าจะต้องชำระให้เสร็จสิ้นภายในกี่งวด ส่วนใหญ่จะเป็นการให้กู้ก่อนข้างยาวนาน ซึ่งอาจมีระยะเวลาการชำระคืนตั้งแต่ 6 เดือนถึง 5 ปีหรือกว่านั้น

4. จำแนกตามลักษณะของแหล่งที่มาสินเชื่อ

ก. สินเชื่อภาคเอกชน

ข. สินเชื่อของภาคสถาบันการเงิน

ค. สินเชื่อหน่วยงานธุรกิจ

ง. สินเชื่อสำหรับองค์กรที่ไม่หวังผลกำไร เช่น สหกรณ์ สมาคม มูลนิธิ เป็นต้น

5. จำแนกตามระยะเวลาการให้สินเชื่อ มี 3 ชนิด คือ

ก. สินเชื่อระยะยาว (สินเชื่อเพื่อการลงทุน) ระยะเวลามากกว่า 5 ปี

ข. สินเชื่อระยะปานกลาง ระยะเวลาตั้งแต่ 1 – 5 ปี

ค. สินเชื่อระยะสั้น ระยะเวลาน้อยกว่า 1 ปี

6. จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ มี 2 ชนิด คือ

ก. สินเชื่อเพื่อการบริโภค

เป็นสินเชื่อที่ผู้บริโภคใช้ในการซื้อสินค้าและบริการ รวมถึงการกู้ยืมเงินสดเพื่อนำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ให้ได้มาซึ่งทรัพยากรที่จะนำไปบริโภค โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อก่อให้เกิดความสะดวกสบายอันจะเป็นการปรับปรุงวิถีการดำรงชีวิตหรืออาจเนื่องจากความจำเป็นบังคับ

ข. สินเชื่อเพื่อการผลิต หรือสินเชื่อเพื่อธุรกิจ

เป็นสินเชื่อที่ให้เพื่อนำไปใช้จ่ายในการซื้อวัตถุดิบและเครื่องมือเครื่องใช้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปผลิตสินค้าหรือบริการและทำให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน เช่น สินเชื่อเพื่อการเคหะ สินเชื่อเพื่อการเกษตร สินเชื่อเพื่อธุรกิจ SME's เป็นต้น

7. จำแนกตามหลักประกัน มี 2 ชนิด คือ

(1) สินเชื่อที่มีหลักประกัน (Secured Credit)

เป็นสินเชื่อที่มีการนำทรัพย์สินมาจำนองและ/หรือนำมาเป็นหลักประกันรวมทั้งการนำบุคคลมาค้ำประกัน โดยที่ถ้าไม่สามารถชำระหนี้คืนได้แล้ว เจ้าหนี้สามารถเรียกร้องสิทธิจากหลักประกันหรือบุคคลค้ำประกันให้มาชำระหนี้คืนได้

(2) สินเชื่อที่ไม่มีหลักประกัน (Unsecured Credit)

อาศัยการพิจารณาจากความสามารถและความตั้งใจในการชำระหนี้ โดยมีพื้นฐานจากการติดต่อกันมาเป็นเวลานาน มักเป็นสินเชื่อให้กับผู้ที่มีฐานะการเงินดี ผลประกอบการดี และมีประวัติการติดต่อกับเจ้าหนี้มาเป็นเวลานาน (มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2551)

3. ความหมายและลักษณะของสินเชื่อส่วนบุคคล

สินเชื่อส่วนบุคคล หมายถึง สินเชื่อที่ให้อำนาจในการนำเงินสดก้อนหนึ่งไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของผู้สมัคร โดยลูกค้าจะได้รับเงินจำนวนหนึ่งโอนเข้าบัญชีของลูกค้า ประมาณ 5 เท่าของเงินเดือน โดยที่ลูกค้าจะได้สินเชื่อดังกล่าวโดยไม่ต้องมีบุคคล หรือหลักทรัพย์ค้ำประกันการให้สินเชื่อส่วนบุคคลของทางธนาคารเป็นทางเลือกหนึ่งของลูกค้า ที่จะนำเงินดังกล่าวไปซื้อสินค้าท่องเที่ยว การศึกษา หรือนำไปลงทุน ไม่เว้นแม้แต่ชำระหนี้ บัตรเครดิตของธนาคารเอง เพราะสินเชื่อส่วนบุคคลจะเป็นสินเชื่อเงินก้อนเดียว และชำระคืนธนาคารเป็นงวดๆ เท่ากันทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยเป็นระยะเวลาที่ลูกค้าต้องการ โดยอัตราดอกเบี้ยที่คิดเป็นอัตราคงที่ (Flat Rate) โดยธนาคารจะพิจารณาจากความสามารถของลูกค้าในการชำระคืน หมายถึงถ้ามีเงินเดือนมากก็จะได้วงเงินมาก ตามทั้งนี้มีการมีประวัติการชำระดี หรือตำแหน่งหน้าที่การงานต่างๆ ล้วนมีผลต่อการพิจารณาให้วงเงินกับผู้สมัครสินเชื่อบุคคลทั้งสิ้น (ไทยเครดิต, 2551)

โดยลักษณะของสินเชื่อส่วนบุคคล (Personal Credit) เป็นสินเชื่อที่ให้บุคคลกู้ยืมในรูปแบบของเงินสดเพื่อนำไปใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค อาจใช้ชื่อว่า "เงินกู้ยืม" วิธีการกู้ยืมมีทั้งชนิดมีหลักประกันและไม่มีหลักประกัน สามารถแบ่งได้เป็น

(1) การกู้ยืมระยะสั้น

วัตถุประสงค์ เพื่อนำไปใช้จ่ายในครอบครัว ระยะเวลาการกู้ไม่เกิน 1 ปี จำนวนเงิน ไม่สูงมากนัก อัตราดอกเบี้ยต่ำ วิธีการชำระหนี้ เป็นการชำระครั้งเดียวหรือการผ่อนชำระ กระบวนการในการกู้ยืมไม่ยุ่งยาก จะมีหรือไม่มีหลักประกันก็ได้

(2) การกู้ยืมระยะยาว

วัตถุประสงค์ เพื่อนำไปจ่ายชำระหนี้หรือปรับปรุงที่อยู่อาศัย ระยะเวลาในการกู้เกินกว่า 1 ปี จำนวนเงินสูง อัตราดอกเบี้ยขึ้นอยู่กับแหล่งที่มาของสินเชื่อ วิธีการชำระหนี้ เป็นการชำระครั้งเดียวหรือการผ่อนชำระ กระบวนการในการกู้ยืม มีกระบวนการที่แน่นอน เป็นระเบียบ มีบุคคลหรือทรัพย์สินเป็นหลักประกันการกู้ยืม

สำหรับอัตราดอกเบี้ยที่มีการกำหนดในสินเชื่อแต่ละประเภท สามารถกำหนดได้หลายอัตรา ดังนี้คือ

1. อัตราดอกเบี้ย MLR (Minimum Lending Rate) หรือ (Minimum Loan Rate) หมายถึง อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบมีระยะเวลาที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี
2. อัตราดอกเบี้ย MOR (Minimum Overdraft Rate) หมายถึงอัตราดอกเบี้ยประเภทเบิกเกินบัญชีที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี เหมาะกับเงินกู้ระยะสั้น
3. อัตราดอกเบี้ย MRR (Minimum Retail Rate) หมายถึง อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ารายย่อยชั้นดีทั่วไป เป็นฐานในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยของเงินกู้ระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว

ทั้งนี้การเปรียบเทียบอัตราดอกเบี้ย MLR และอัตราดอกเบี้ย MRR นั้นสามารถสะท้อนระดับความเสี่ยงที่แตกต่างกันระหว่างลูกค้ารายใหญ่กับลูกค้ารายย่อยได้ สำหรับในภาวะเศรษฐกิจทั่วไป MRR จะต่ำสุด แต่ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ MRR จะสูงสุด โดยอัตราดอกเบี้ยสำหรับลูกค้าชั้นดี (Prime Rate) รายใหญ่ ได้แก่ MOR, MLR, MRR ส่วนอัตราดอกเบี้ยสำหรับลูกค้ารายย่อยชั้นดี คือ MRR (มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2551)

4. เครดิตเพื่อการบริโภค (Consumer Credit)

คือ สินเชื่อประเภทหนึ่งซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นสินเชื่อระยะสั้นที่ผู้ขายหรือสถาบันการเงินให้กับผู้บริโภค เพื่อเปิดโอกาสให้มีเงินจำนวนหนึ่งไปใช้จ่ายตามความจำเป็น หรือใช้ซื้อหาสิ่งของและบริการตามที่ต้องการได้มากกว่าจำนวนเงินซึ่งเขามีอยู่ในขณะนั้น

ประเภทของเครดิตเพื่อการบริโภค (Types of Consumer Credit) แบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภท คือ

1. เครดิตที่ให้กับผู้บริโภคในรูปของการซื้อสินค้า (Sales Credit) ประกอบด้วย

- 1.1 การเปิดบัญชีเงินเชื่อ (Open Account Credit) เป็นบริการซึ่งยอมให้มีการซื้อสินค้าก่อนแล้วจ่ายชำระเงินทีหลัง บริการดังกล่าวนี้ประกอบด้วย การซื้อเงินเชื่อ (Charge Accounts) และบัตรเครดิต (Credit Card)
- 1.2 การซื้อเงินผ่อน (Installment Sales) ซึ่งให้บริการแก่สินค้าบางชนิดที่มีราคาแพง โดยผู้ซื้อไม่ต้องชำระเงินค่าสินค้าทั้งหมดในคราวเดียว แต่จะจ่ายเป็นเงินค่างวดส่วนหนึ่งและค่าสินค้าที่เหลือ จึงผ่อนชำระเป็นงวด ๆ จนกว่าจะหมด

2. เครดิตที่ให้กับผู้บริโภคในรูปของตัวเงิน (Cash Credit) คือ เงินกู้หรือสินเชื่อเพื่อการบริโภคประเภทต่าง ๆ (Consumer Loans) ทำให้บุคคลได้มีเงินไปใช้จ่ายตามความต้องการ เช่น นำไปใช้จ่ายในครอบครัว ใช้จ่ายในการจัดหาที่อยู่อาศัย การศึกษา การรักษาพยาบาล เป็นต้น โดยผู้กู้มีสัญญาที่จะชำระคืนในอนาคต

การใช้เครดิตเพื่อการบริโภคประเภทต่าง ๆ นี้ นอกจากให้ประโยชน์กับผู้ซื้อในเรื่องโอกาสที่จะได้เงินกู้ได้สินค้าหรือบริการมาใช้ก่อนแล้ว ยังให้ประโยชน์แก่ผู้ขายสินค้าอีกด้วย เพราะเนื่องจากผู้ขายจะขายสินค้าได้มากขึ้นแล้วก็ยังได้ประโยชน์ในเรื่องของดอกเบี้ยที่เขาได้คิดรวมไว้ในราคาขาย ซึ่งถือเป็นต้นทุนในการซื้อ (Sales Credit Cost) ที่ผู้ซื้อควรจะต้องคำนึงถึงด้วย (สุขใจ น้ำสุค, 2539)

5. ข้อดีของการใช้สินเชื่อหรือเครดิต

คนทั่วไปมักคิดว่าการใช้สินเชื่อหรือเครดิตจะมีประโยชน์ขณะเมื่อบุคคลมีปัญหาเงินขาดมือเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วการใช้สินเชื่อหรือเครดิตยังเป็นการช่วยเสริมสร้างความคล่องตัวทางการเงินของบุคคล เพราะทำให้มีแหล่งเงินสำรองที่แน่นอน ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้ทันทีโดยไม่ต้องรอให้เกิดปัญหาเงินขาดมือเสียก่อน ทั้งนี้ประโยชน์ของสินเชื่อก็มีดังนี้

5.1 อำนวยความสะดวก (Convenience) ผู้บริโภคส่วนใหญ่รู้สึกว่าการซื้อสินค้าและชำระค่าบริการด้วยบัตรเครดิตนั้นจะมีความสะดวกสบาย และปลอดภัยยิ่งกว่าการชำระด้วยเงินสดหรือเช็ค เพราะไม่ต้องนำเงินสดติดตัวไปเป็นจำนวนมากก็สามารถซื้อหาสินค้าและบริการได้ และวิธีการชำระเงินก็สะดวกเพราะพอถึงสิ้นเดือนหรือเมื่อครบกำหนดชำระทางร้านค้าก็จะส่งสเตทเมนต์มาเรียกเก็บเงินตามรายการที่ซื้อไว้ และการชำระเงินตามสเตทเมนต์ที่เรียกเก็บซึ่งจะทราบกำหนดการชำระวันชำระที่แน่นอน ยิ่งเป็นความสะดวกในการบริหารการเงินตามงบประมาณของบุคคล

5.2 เพิ่มขีดความสามารถในการบริโภค (Increase Total Consumption Benefits) ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าการใช้สินเชื่อและเครดิตจะทำให้บุคคลสามารถบริโภคสินค้าและบริการได้มากกว่า

จำนวนเงินที่มีอยู่ โดยจะทำให้สามารถซื้อหาสินค้าและบริการมากกว่าเงินเดือนและรายได้ที่หามาได้ ซึ่งเรื่องนี้เป็นข้อดีอย่างยิ่งสำหรับผู้เริ่มต้นทำงานใหม่ หรือกำลังสร้างครอบครัวใหม่ที่ระยะแรกยังมีรายได้ไม่มากนัก แต่มีความจำเป็นที่ต้องการใช้จ่ายมาก ดังนั้นเครดิตจึงนับว่ามีส่วนเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของบุคคล

5.3 เป็นแหล่งเงินยามฉุกเฉิน (Emergency Use) การขัดข้องทางการเงินมักเกิดขึ้นได้เสมอ กับทุกคน บางครั้งเกิดความจำเป็นที่ต้องใช้จ่ายกะทันหัน เช่น เมื่อเกิดว่างงานหรือเจ็บไข้ได้ป่วย เงินออมที่มีอยู่อาจไม่พอใช้ แต่ถ้าบุคคลมีเครดิตดีและได้รับวงเงินสินเชื่อจากธนาคารก็สามารถเบิกเงินกู้มาใช้จ่ายก่อนเพื่อปิดเป้าบรรเทาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น

5.4 เป็นประโยชน์ในแง่การลงทุน (Investment Purpose) ในการซื้อหาสิ่งของหรือทรัพย์สินลงทุนบางรายการซึ่งมีมูลค่าสูงและราคาแพงมาก บางคนไม่มีเงินสดเพียงพอที่จะซื้อหามาได้ เช่น บ้าน หรือรถยนต์ ฯลฯ แต่ถ้าเปิดโอกาสให้มีการใช้เครดิตคือให้สินเชื่อเชื่อได้ก็จะช่วยให้คนจำนวนมากได้มีโอกาสเป็นเจ้าของทรัพย์สินลงทุนที่มีค่าดังกล่าว นอกจากนี้ในเรื่องการลงทุนซื้อหลักทรัพย์ต่าง ๆ ถ้าผู้ขายยอมให้สินเชื่อเพื่อการซื้อหุ้น (Margin Transaction) แล้วก็จะส่งเสริมให้ผู้ลงทุนสามารถลงทุนในหลักทรัพย์ได้มากขึ้นด้วย และเป็นการพัฒนาตลาดหุ้นไปในตัว

5.5 ป้องกันความเสี่ยงจากเงินเฟ้อ (Protection Against Inflation) ในภาวะเงินเฟ้อการใช้สินเชื่อและเครดิตเป็นสิ่งจำเป็น และมีความเหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะเงินเฟ้อได้ เนื่องจากในภาวะเงินเฟ้อที่ราคาสินค้าและบริการสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ นั้น การจะเก็บออมเงินสดไว้เพื่อซื้อสินค้าบางครั้งก็อาจทำไม่ได้เพราะเงินที่สะสมไว้เพิ่มไม่ทันกับราคาสินค้าที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ถ้ามีการซื้อโดยอาศัยเครดิตคือซื้อไปก่อนแล้วค่อยผ่อนทีหลังอย่างนี้แล้วก็จะทำให้ผู้บริโภคได้สินค้ามาใช้ได้ทันทีในขณะที่ราคายังถูกอยู่ ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ใช้เครดิตจะได้ประโยชน์มาก

อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า เมื่ออัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมักจะสูงขึ้นตาม ดังนั้นการใช้สินเชื่อและเครดิตในภาวะเงินเฟ้อจึงควรระวังและใช้ให้เหมาะสมโดยต้องเปรียบเทียบกับต้นทุนของเงินกู้ด้วย (สุขใจ นำผูก, 2539)

6. ข้อควรระวังเกี่ยวกับสินเชื่อ

สินเชื่อนอกจากจะมีประโยชน์ต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การเพิ่มระดับความพอใจจากการบริโภค และการจัดสรรทรัพยากรในการลงทุนที่มีประสิทธิภาพแล้ว ยังมีข้อพึงควรระวังเกี่ยวกับการใช้สินเชื่ออันอาจก่อให้เกิดความเสียหายได้ ซึ่งจะขอยกตัวอย่างดังนี้

6.1 สินเชื่ออาจทำให้ผู้ใช้สินเชื่อมีการใช้จ่ายเกินตัว (Overspending) บุคคลที่ไม่รู้จักการประมาณการใช้จ่ายอาจก่อหนี้สินและใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยจนไม่สามารถชำระหนี้ได้ ส่งผลเสียต่อทั้งตนเองและภาคสถาบันการเงิน เนื่องจากเมื่อไม่สามารถชำระหนี้ได้จะเกิดเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เป็นภาระของสถาบันการเงิน ส่งผลให้เงินกองทุนและความมั่นคงของสถาบันการเงินลดลง

6.2 การขอและให้สินเชื่อต่างอยู่บนพื้นฐานของการคาดคะเนความเป็นไปได้ที่จะมีความสามารถในการชำระคืนในอนาคต เช่น คาดว่าเศรษฐกิจจะดีจึงกู้เงินมาลงทุน แต่หากสถานการณ์ไม่เป็นอย่างที่คิด เกิดภาวะในการผลิตมากเกินไปก็อาจขาดทุนได้ หรือหากภาคสถาบันการเงินไม่มีความรอบคอบในการให้สินเชื่อเพียงพอ เช่น ให้สินเชื่อในโครงการที่ไม่มีความสามารถในการทำกำไรหรือความสามารถในการชำระหนี้เพียงพอ ก็อาจทำให้เกิดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

6.3 การให้สินเชื่อออกสู่ระบบมาก ทำให้ปริมาณเงินในระบบสูงขึ้น ส่งผลต่อความต้องการในการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นหรืออุปสงค์มวลรวมเพิ่มขึ้น อาจนำไปสู่ภาวะเงินเฟ้อได้ (มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2551)

7. ปัจจัยที่ต้องพิจารณาก่อนขอสินเชื่อส่วนบุคคล

ก่อนที่จะทำการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลควรพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ (กาญจนา หงษ์ทอง, 2548)

7.1 ดอกเบี้ย ถือเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดสำหรับการกู้เงิน ไม่ว่าจะเป็นการกู้เพื่อวัตถุประสงค์ใดก็ตาม ถึงแม้จะมีระยะเวลากู้สั้น ๆ เพียง 1-5 ปีก็ตาม เพื่อเป็นการป้องกันที่จะต้องแบกรับภาระดอกเบี้ย และจากการโฆษณาของสถาบันที่ให้สินเชื่อที่ประกาศเฉพาะอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำในระยะโปรโมชันแต่มีการปรับเพิ่มเมื่อพ้นระยะโปรโมชัน ดังนั้นผู้ขอสินเชื่อจึงต้องสอบถามจากเจ้าหน้าที่ของสถาบันเหล่านั้นให้ละเอียดและถี่ถ้วนมากที่สุด

7.2 ระยะเวลาเงินกู้ สถาบันการเงินส่วนใหญ่จะกำหนดระยะเวลาอยู่ที่ 1-5 ปี ดังนั้นผู้ขอสินเชื่อควรพิจารณาว่าจะเลือกใช้บริการว่าควรอยู่ในระดับเท่าใด โดยพิจารณาจากภาระที่ต้องใช้จ่ายถ้ามีปริมาณมาก ควรเลือกผ่อนชำระในระยะเวลาสั้นเพื่อให้จำนวนเงินที่จ่ายชำระต้องงบน้อยและไม่เป็นภาระมากเกินไป ถ้ามีกำลังผ่อนชำระมากควรเลือกระยะเวลาผ่อนชำระที่สั้นเพื่อเป็นการประหยัดดอกเบี้ย เพราะการผ่อนชำระนานจะทำให้เสียดอกเบี้ยมากขึ้น

- 7.3 อ่านเงื่อนไขสัญญาเงินกู้ให้ถี่ถ้วน ข้อเสียที่ผู้กู้เงินหรือผู้ที่ทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินส่วนใหญ่คือ ไม่อ่านเงื่อนไขสัญญาเงินกู้ให้ละเอียดจึงมักเกิดปัญหาตามมามากมาย โดยเฉพาะเงื่อนไขเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยที่เกิดการเข้าใจผิดเสมอ เนื่องจากบางครั้งสถาบันการเงินมักจงใจล่อใจผู้กู้ ด้วยการประ โคมอัตราดอกเบี้ยที่เป็นระยะโปรโมชันจนผู้กู้บางคนเข้าใจผิดคิดว่าเป็นอัตราดอกเบี้ยเท่านี้ ตลอดสัญญาเงินกู้หรือบางครั้งมีการคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำจริง แต่หากมีการจ่ายชำระล่าช้าหรือทำผิดเงื่อนไขการชำระเงินจะถูกคิดอัตราดอกเบี้ยในอีกอัตราหนึ่งซึ่งสูงกว่ามาก
- 7.4 ค่าธรรมเนียม นอกจากอัตราดอกเบี้ยจะเป็นสิ่งที่ผู้กู้ต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนแล้ว ค่าธรรมเนียมประเภทต่าง ๆ ที่ต้องจ่าย เป็นสิ่งที่ผู้กู้ต้องสอบถามเจ้าหน้าที่ให้ละเอียด ด้วย เพราะการกู้แต่ละครั้งไม่เพียงแต่ค่าธรรมเนียมการใช้วงเงินเท่านั้น แต่ยังมีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ควรรู้ เช่น ค่าธรรมเนียมจัดการสินเชื่อ ค่าปรับกรณีชำระล่าช้า ค่าปรับกรณีเช็คคืน และค่าธรรมเนียมการใช้คืนสินเชื่อก่อนครบกำหนดเวลาชำระคืน

8. วิเคราะห์การรู้จักใช้เครดิตอย่างเหมาะสม

การใช้เครดิตนอกจากจะมีผลดีแล้ว ผลเสียของการใช้เครดิตก็มีหลายประการเช่นกัน ดังนั้นควรมีการพิจารณาว่าเมื่อไรควรจะใช้เครดิต หรือจะใช้เครดิต และควรจะใช้ในจำนวนเท่าไรจึงจะเหมาะสม

สุขใจ นำบุตร (2539) ได้กล่าวว่าการสังเกตพฤติกรรมในการใช้เครดิตของบุคคลพบว่ามี ความแตกต่างกันคือ บุคคลบางคน ไม่เคยใช้เครดิตเลยเนื่องจากมีเงินเพียงพอในการใช้จ่ายเมื่อ ต้องการ ในขณะที่บางคนไม่กล้าที่จะใช้เครดิตเนื่องจากไม่ต้องการที่จะเป็นหนี้หรือมีความกังวลใจ กลัวว่าจะไม่สามารถจ่ายชำระหนี้ได้ หรือในบางคนที่มีการใช้เครดิตอย่างสม่ำเสมอเพราะมีเงินไม่เพียงพอหรือมีความต้องการเสริมสภาพคล่องส่วนตัวในบาง โอกาส ดังนั้นจะทราบได้อย่างไรว่าเมื่อไรที่ควรใช้เครดิต จึงมีผู้ให้คำแนะนำว่า คนส่วนใหญ่จะมีความเกี่ยวข้องกับเครดิตอยู่เสมอ ดังนั้นคนเราจึงสามารถใช้เครดิตได้ในเกือบทุกเรื่องยกเว้นใน 2 กรณีคือ หนึ่งการใช้เครดิตเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคและบริโภค (Consumption Goods) เช่น การใช้จ่ายซื้ออาหาร เสื้อผ้าของใช้อุปโภคบริโภค เพราะการใช้จ่ายเพื่อบริโภคนั้นบุคคลควรมีเงินที่เตรียมไว้ใช้อยู่แล้ว หากต้องทำการกู้ยืมเพื่อมาใช้จ่ายในการบริโภคแล้วจะทำให้มีภาระหนี้สินมากเกินไปและมีความเสี่ยงในการที่จะไม่สามารถจ่ายชำระหนี้ได้ และในกรณีที่สองคือค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการวางแผนไว้อย่างแน่นอน (Planned Discretionary Expenditures) เช่น ค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวทัศนจร ซึ่งได้วางแผนไว้ล่วงหน้า

แล้ว เป็นต้น เพราะรายจ่ายดังกล่าวควรมีการจัดสรรงบประมาณไว้ล่วงหน้าแล้ว จึงไม่ควรทำการกู้ยืมเพราะจะเป็นการก่อหนี้โดยไม่จำเป็น

การที่บุคคลจะใช้เครดิตมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะชำระคืนได้มากน้อยเพียงใด แต่มีหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการวางแผนในการใช้เครดิตให้เกิดความเหมาะสมคือไม่ควรใช้เครดิตเกิน 20% ของรายได้ที่ครอบครัวได้รับ แต่ทั้งนี้ไม่รวมการชำระหนี้เพื่อซื้อสังหาริมทรัพย์ เช่น สมมติว่ารายได้แต่ละเดือนที่ครอบครัวจะนำมาใช้จ่ายได้ 20,000 บาท หากจะสร้างหนี้สินที่ต้องผ่อนชำระคืนก็ควรผ่อนไม่เกินเดือนละ 4,000 บาท

ตัวอย่าง การคำนวณปริมาณเครดิตที่ใช้ให้เหมาะสม (Determining Credit Use)

รายได้ (Monthly Take-Home Income)		17,800 บาท
การชำระหนี้คืน		
- ค่าผ่อนจักรยานยนต์	1,500	
- บัตรเครดิต	980	
- เงินกู้สหกรณ์	300	
เงินกู้ที่ต้องชำระทั้งสิ้น		2,780 บาท
เปอร์เซ็นต์การชำระหนี้ต่อรายได้	$\frac{2,780 \times 100}{17,800} = 15.6\%$	

อัตราส่วนทางการเงินที่จะบอกให้ทราบว่าบุคคลสมควรที่จะใช้เครดิตเพื่อการบริโภคอย่างเหมาะสมนั้น เรียกว่า

$$\begin{aligned} \text{Debt Safety Ratio} &= \frac{\text{Total Monthly Consumer Credit Payment}}{\text{Monthly Take-Home Pay}} \\ &= \frac{2,780}{17,800} \\ &= 0.156 \text{ หรือ } 15.6\% \end{aligned}$$

ตามมาตรฐานทั่วไปพันธะของการใช้เครดิตเพื่อการบริโภคไม่ควรเกิน 20% ของเงินได้สุทธิของคนนั้น แต่ในกรณีนี้เขาได้ใช้เครดิตไปเพียง 15.6% จะเห็นว่าบุคคลยังมีความสามารถที่จะใช้เครดิตเพื่อการบริโภคได้อีกไม่เกินเดือนละ 780 บาท

สำหรับคำแนะนำเรื่องการใช้เครดิตของบุคคลมีดังนี้

ในขณะที่เมื่อเริ่มต้นทำงานหรือเริ่มตั้งครอบครัวใหม่ยังมีรายได้ไม่มากนัก การใช้เครดิตจึงเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นเมื่อสถาบันการเงินใดเสนอให้เครดิตก็ควรพิจารณาว่าจะรับข้อเสนอหรือไม่ ถ้า

พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นจริง ๆ และสามารถจ่ายชำระหนี้ได้โดยไม่ต้องรื้อน จะรับข้อเสนอเพื่อเป็นการเสริมสภาพคล่องของตนเองให้ดีขึ้นก่อน

ฉะนั้นในการเลือกใช้เครดิตควรจะต้องรู้จักพิจารณาเปรียบเทียบอย่างรอบคอบว่าสถาบันเครดิตใดที่เสนอสินเชื่อให้เหมาะสม กล่าวคือดอกเบี้ยไม่สูงเกินไป และเงื่อนไขที่เป็นประโยชน์จึงจะเลือกใช้เครดิตของสถาบันนั้น และควรเป็นคนที่ใช้เครดิตเป็นด้วย กล่าวคือ ถ้าสถาบันที่ให้สินเชื่อเสนอให้ช่วงเวลาปลอดหนี้ (Grace Period) กี่วัน ก็ควรชำระหนี้ให้ใกล้เคียงวันครบกำหนดมากที่สุดไม่ควรชำระก่อน แต่ควรเก็บเงินไว้ในบัญชีก่อน เมื่อใกล้ถึงวันครบกำหนดจึงจ่ายชำระ เพราะเงินที่เก็บอยู่ในบัญชียังคงได้รับดอกเบี้ยโดยตลอด ในขณะที่เดียวกันต้องระมัดระวังไม่ให้เกิดการจ่ายชำระหนี้เกินกำหนดเวลาที่ได้รับ เพราะถ้าผู้ใช้เครดิตไม่จ่ายชำระภายในกำหนดจะถูกปรับหรือจ่ายดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นอีกจำนวนมาก และเสียชื่อเสียงทางเครดิตอีกด้วย

โดยสรุปการใช้เครดิตถ้าผู้ใช้มีความระมัดระวังและใช้อย่างรอบคอบจะเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะจะทำให้สามารถบริหารการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถมีทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูงได้โดยไม่ต้องรื้อน เนื่องจากสถาบันที่ให้เครดิตมีอยู่หลายแห่งผู้ใช้ควรศึกษาข้อมูลอย่างละเอียดและเลือกใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการ สิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์และมีส่วนในการสร้างความสำเร็จในด้านการบริหารเงินได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่าง การใช้เครดิตอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม (Determining Credit Limit)

รายได้สุทธิต่อเดือน	17,800
20% ของรายได้ (0.2 X 17,800)	3,560
หัก ชำระค่างานที่มีอยู่ก่อน	<u>2,780</u>
∴ ความสามารถที่จะผ่อนชำระคืนหนี้ได้อีกเดือนละ	<u>780</u>

(Credit Payment Capacity Available)

การใช้เครดิตในจำนวนที่เหมาะสมและอยู่ภายในขอบเขตจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผนการเงินของบุคคล อย่างไรก็ตามได้มีผู้ให้ข้อสังเกตว่าการใช้เงินกู้ ในภาวะต่อไปนี้เป็นอันตรายอย่างยิ่ง เพราะจะก่อให้เกิดปัญหาทางการเงินอย่างแน่นอน คือ

1. ภาวะที่ต้องการกู้ยืมเงินมาเพื่อใช้จ่ายดำรงชีวิตประจำวัน (Normal Living Expenses)
2. กู้มาใช้ในขณะที่ไม่มีความสามารถแม้แต่จะจ่ายค่าใช้จ่ายประจำวัน หรือค่าใช้จ่ายประจำที่จำเป็นต้องจ่าย เช่น ชำระค่างาน ค่าไฟ เป็นต้น
3. ใช้วิธีการกู้หนี้ใหม่เพื่อจ่ายชำระหนี้เก่า
4. มีภาระหนี้สินเกินกว่า 20% ของรายได้สุทธิต่อเดือน (ทั้งนี้ไม่รวมถึงหนี้เพื่อซื้อที่อยู่อาศัย)

5. เกิดปัญหาจ่ายเช็คโดยไม่มีเงินในบัญชี
6. ไม่มีเงินสดสำรองเหลืออยู่เลย
7. ถูกติดตามเร่งรัดหนี้สินจากเจ้าหนี้ ฯลฯ

9. ความหมายของสถาบันการเงิน

สถาบันการเงิน หมายถึง สถาบันที่ทำธุรกิจในรูปแบบของการกู้ยืมและให้กู้ยืม หรือเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างผู้ให้กู้และผู้ขอกู้ โดยอาศัยเครื่องมือหรือตราสารทางการเงินและรับภาระการเสี่ยงจากการให้กู้ยืมแทน ส่วนรายได้จากสถาบันการเงินมาจากความแตกต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่ได้รับจากผู้ขอกู้ และอัตราดอกเบี้ยซึ่งต้องจ่ายให้แก่ผู้ให้กู้ สถาบันการเงินสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. สถาบันการเงินในระบบ เป็นสถาบันการเงินที่ถูกตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ โดยมีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับควบคุมการดำเนินงานของสถาบันการเงินในแต่ละประเภท

2. สถาบันการเงินนอกระบบ เป็นสถาบันการเงินที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ ไม่มีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับควบคุมการดำเนินงาน เช่น การกู้ยืมกันโดยตรง การเล่นเกมแชร์ สินเชื่อทางการค้า การซื้อขายลดเช็ค เป็นต้น สถาบันการเงินนอกระบบมีลักษณะที่แตกต่างกันไปหลายรูปแบบ และยากต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งในทางข้อเท็จจริงแล้วอาจไม่เรียกว่าเป็นสถาบันการเงินก็ได้ เพราะกฎหมายมิได้รับรอง

นอกจากนี้ สถาบันการเงินยังสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ดังนี้

1. ประเภทของสถาบันการเงินที่พิจารณาตามอายุของหลักทรัพย์ที่สถาบันการเงินนั้นได้ออกหรือทำการซื้อขาย แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 สถาบันการเงินในตลาดเงิน เป็นสถาบันการเงินที่ออกหลักทรัพย์และซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีอายุครบกำหนดไม่เกิน 1 ปี ซึ่งเป็นการให้กู้ยืมเงินในระยะสั้น ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และบริษัทเงินทุนบางบริษัทที่ออกตั๋วสัญญาใช้เงินอายุครบกำหนดไม่เกิน 1 ปี หรือบริษัทเงินทุนบางบริษัทที่รับซื้อลดตราสารพาณิชย์หรือตราสารทางการเงินอื่นๆ ที่มีอายุครบกำหนดไม่เกิน 1 ปี เช่น ตราสารพาณิชย์และตราสารของบริษัทเงินทุน การกู้เงินโดยการเบิกบัญชี บัตรเงินฝาก และตั๋วเงินคลัง

1.2 สถาบันการเงินในตลาดหุ้น เป็นสถาบันที่ออกหลักทรัพย์และการซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีอายุกำหนดมากกว่า 1 ปี ซึ่งเป็นการให้กู้ยืมในระยะยาว โดยใช้เครื่องมือทางการเงินต่างๆ เช่น พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ ตั๋วสัญญาใช้เงินที่มีอายุครบกำหนดเกิน 1 ปี เป็นต้น

2. ประเภทของสถาบันการเงินที่พิจารณาตามหน้าที่และลักษณะการดำเนินกิจกรรมหลักของสถาบันการเงินภายใต้กรอบของกฎหมาย แบ่งเป็น 4 ประเภท

2.1 สถาบันการเงินเกี่ยวกับการรับฝากเงิน เป็นสถาบันที่ทำหน้าที่หลักในการระดมทุนส่วนใหญ่ โดยวิธีการรับฝากเงินจากประชาชนประเภทต่างๆ เช่น เงินฝากเพื่อเรียก เงินฝากสะสมทรัพย์ และเงินฝากประจำ เงินทุนที่ระดมได้อาจจะนำไปใช้ลงทุนหรือให้กู้ยืมในขอบเขตที่กฎหมายกำหนดให้หรืออาจจะเป็นการให้กู้เพื่อการลงทุนในธุรกิจ ให้กู้เพื่อการบริโภค เพื่อการเคหะ หรืออาจนำไปลงทุนในหลักทรัพย์อื่นๆ ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สหกรณ์ออมทรัพย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

2.2 สถาบันการเงินที่มีสัญญาผูกพันกับแหล่งเงินทุน เป็นสถาบันที่สร้างเครื่องมือทางเครดิตที่มีลักษณะเป็นสัญญาผูกพันกับเจ้าของเงินทุนหรือผู้ออม เช่น บริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันภัยอื่นๆ กองทุนบำนาญ กองทุนสะสม เงินทุนที่ระดมได้จะนำไปให้กู้หรือนำไปลงทุนในโครงการต่างๆ ที่มีระยะเวลายาวเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนสูงขึ้น

2.3 สถาบันการเงินที่ระดมทุนโดยการออกเครื่องมือทางการเงิน เช่น การออกหุ้นกู้ตัวสัญญาใช้เงิน หรือตราสารที่มีลักษณะเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนได้นำเงินมาซื้อเครื่องมือดังกล่าวเพื่อการออมทรัพย์ ได้แก่ บริษัทเงินทุนต่างๆ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ กองทุนรวม โดยสถาบันการเงินเหล่านี้จะนำเงินไปให้กู้ยืมเพื่อการบริโภค การผลิต และนำไปลงทุนในหลักทรัพย์อื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

2.4 สถาบันการเงินที่มีหน้าที่หลักในการให้กู้ เป็นสถาบันที่ให้กู้ยืมโดยใช้เงินทุนส่วนใหญ่มาจากการเงินทุนของเจ้าของ จากการขายหุ้น และจากการกู้ยืมทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ได้แก่ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โรงรับจำนำ และสถาบันการเงินในประเทศไทย

สถาบันการเงินในประเทศไทยที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ มี 26 สถาบัน โดยสถาบันการเงินเหล่านี้อยู่ในความควบคุมของหน่วยงานแตกต่างกันดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1: แสดงรายละเอียดสถาบันการเงินในประเทศไทยและหน่วยงานที่กำกับดูแล

สถาบัน	หน่วยงานที่กำกับดูแล
1. ธนาคารแห่งประเทศไทย	กระทรวงการคลัง
2. ธนาคารพาณิชย์	ธนาคารแห่งประเทศไทย
3. สาขาธนาคารต่างประเทศ (Full Branch)	ธนาคารแห่งประเทศไทย
4. ธนาคารพาณิชย์ที่เป็นบริษัทลูกของ ธนาคารต่างประเทศ	ธนาคารแห่งประเทศไทย
5. ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย	ธนาคารแห่งประเทศไทย
6. บริษัทเงินทุน	ธนาคารแห่งประเทศไทย
7. บริษัทเครดิตฟองซิเอร์	ธนาคารแห่งประเทศไทย
8. ธนาคารออมสิน	กระทรวงการคลัง/ธนาคารแห่งประเทศไทย
9. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร (ธกส.)	กระทรวงการคลัง/ธนาคารแห่งประเทศไทย
10. ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ธอส.)	กระทรวงการคลัง/ธนาคารแห่งประเทศไทย
11. ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่ง ประเทศไทย (ธสน.)	กระทรวงการคลัง/ธนาคารแห่งประเทศไทย
12. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.)	กระทรวงการคลัง/ธนาคารแห่งประเทศไทย/ กระทรวงอุตสาหกรรม
13. ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย	กระทรวงการคลัง/ธนาคารแห่งประเทศไทย
14. บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรม ขนาดย่อม (บสย.)	กระทรวงการคลัง/ธนาคารแห่งประเทศไทย
15. บริษัทตลาดรองสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	กระทรวงการคลัง/ธนาคารแห่งประเทศไทย
16. บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย	กระทรวงการคลัง
17. บริษัทบริหารสินทรัพย์	กระทรวงการคลัง/ธนาคารแห่งประเทศไทย
18. บริษัทรับแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	กระทรวงการคลัง/ธนาคารแห่งประเทศไทย
19. บริษัทหลักทรัพย์	คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด หลักทรัพย์

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 1 (ต่อ): แสดงรายละเอียดสถาบันการเงินในประเทศไทยและหน่วยงานที่กำกับดูแล

สถาบัน	หน่วยงานที่กำกับดูแล
20. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม	คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กระทรวงการคลัง
21. บริษัทประกันชีวิต	กระทรวงพาณิชย์/สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
22. สหกรณ์การเกษตร	กรมส่งเสริมสหกรณ์และกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
23. สหกรณ์ออมทรัพย์	กรมส่งเสริมสหกรณ์และกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
24. กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
25. กองทุนประกันสังคม	กระทรวงแรงงาน
26. โรงรับจำนำ	กระทรวงมหาดไทย

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2551). ธุรกิจการเงินที่ ธปท. กำกับดูแลและตรวจสอบ สืบค้นวันที่ 20 ธันวาคม 2551 จาก <http://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/BOTRole/Scope/Pages/Scope.aspx>

ภายหลังจากประเทศไทยเริ่มมีการพัฒนาเศรษฐกิจ สถาบันการเงินประเภทต่าง ๆ ได้มีการก่อตั้งและพัฒนามากขึ้น โดยมีลักษณะเด่นเกี่ยวกับการพัฒนาของสถาบันการเงิน เป็นดังนี้

1. การจัดตั้งสถาบันการเงินส่วนใหญ่จะเป็นการดำเนินงานของภาคเอกชนมากกว่ารัฐบาล เช่น การจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ โรงรับจำนำ บริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ สหกรณ์การเกษตร และสหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นต้น

2. สถาบันการเงินของเอกชนจะบริหารงานโดยมุ่งหวังกำไรเป็นสำคัญ การบริหารเงินทุนจึงมีลักษณะที่จัดสรรไปยังธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด หรือจัดสรรไปยังธุรกิจของตนเองหรือพรรคพวก ดังนั้น การกระจายทรัพย์สินทางการเงินจึงอาจไม่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

3. การออกระเบียบและกฎหมายควบคุมการดำเนินงานของสถาบันการเงินในส่วนของรัฐบาลมักจะล่าช้ากว่าการดำเนินธุรกิจของเอกชน

4. รัฐบาลมีบทบาทในการจัดตั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจน้อย ดังนั้นโอกาสของรัฐบาลในการที่จะใช้สถาบันการเงินเป็นเครื่องมือในการควบคุมหรือเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจจึงมีไม่มากนัก

5. ในอดีตที่ผ่านมา รัฐบาลให้ความสำคัญต่อความมั่นคงของสถาบันการเงิน และเกรงกลัวว่าถ้าล้มไปจะมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชน จึงใช้นโยบายประกันประคองมาตลอด ผู้บริหารของสถาบันการเงินบางคนขาดความรับผิดชอบ เห็นแก่ประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง ก็จะใช้จุดดังกล่าวหาผลประโยชน์ ในที่สุดเมื่อเกิดวิกฤตการณ์สถาบันการเงินในช่วงปี พ.ศ.2526-2527 และในช่วงปี พ.ศ.2539-2541 ทำให้ผู้บริหารสถาบันการเงินเริ่มตระหนักในความรับผิดชอบมากขึ้น

6. การขยายตัวและการปรับตัวของบริษัทเงินทุนอย่างรวดเร็วส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการใช้นโยบายเข้มงวดกวัดจั้นของทางรัฐบาลมากเกินไป

สรุปได้ว่า สถาบันการเงินหลักของไทยซึ่งเป็นสถาบันการเงินในระบบประกอบไปด้วย 26 สถาบัน ซึ่งสถาบันต่างๆเหล่านี้มีวิวัฒนาการมาตามลำดับ และในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถาบันการเงินเหล่านี้ขยายตัวอย่างรวดเร็วตามการขยายตัวของระบบการเงินของโลก พัฒนาการทางด้านเทคโนโลยี และการเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทย และคาดว่าในอนาคตสถาบันการเงินของไทยจะขยายวงกว้างออกไปทั้งทางด้านจำนวน ประเภท และการให้บริการของสถาบันการเงิน (คลังปัญญาไทย, 2551)

10. ธนาคารและสถาบันที่เปิดให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล

สถาบันที่เปิดให้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลมีทั้งที่เป็นธนาคารพาณิชย์ภายในประเทศ สาขาธนาคารต่างประเทศรวมถึงสถาบันเอกชนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ (Non-Banking) ดังนี้

ตารางที่ 2: แสดงรายชื่อสถาบันที่ให้บริการสินเชื่อและประเภทสินเชื่อที่ให้บริการ

รายชื่อสถาบัน	ประเภทสินเชื่อ
ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย	
ธนาคารกสิกรไทย	สินเชื่อเงินสดทันใจ สินเชื่อบุคคลทันใจ สินเชื่อเพื่อการศึกษา
ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	สินเชื่อสไมล์แคช
ธนาคารกรุงไทย	สินเชื่อบุคคล KTC CASH
ธนาคารทหารไทย	สินเชื่อบุคคล Ready Cash
ธนาคารไทยพาณิชย์	สินเชื่อบุคคลเพอร์ซันนัลแคช เอ็กซ์ตราลอง
ธนาคารไทยพาณิชย์	สินเชื่อบุคคล Speedy Loan
ธนาคารนครหลวงไทย	สินเชื่อเงินสดเพิ่มสุข SCIB T Loan
ธนาคารยูโอบี	สินเชื่อบุคคลยูโอบี ไอแคช
ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด(ไทย)	สินเชื่อบุคคลสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด
สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ	
ธนาคารซีทีแบงก์	ซีทีแบงก์เพอร์ซันนัลโลน
ธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้	สินเชื่อบุคคลเอชเอสบีซี
ธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ (Non-Banking)	
บริษัท แคปปิตอลโอเค จำกัด	สินเชื่อเงินสดพร้อมใช้แคปปิตอลโอเค
บริษัท เซทเทเลมเพอร์ซันนัลโลน จำกัด	เซทเทเลมเพอร์ซันนัลโลน
บริษัท จีอี แคปปิตอล (ประเทศไทย) จำกัด	จีอี มั่นใจ เพอร์ซันนัลเครดิต สินเชื่อเงินสดอเนกประสงค์ควิกแคช จีอี มั่นใจ เฟิร์สช้อยส์
บริษัท เจเนอรัล คาร์ด เซอร์วิส จำกัด	สินเชื่อพาวเวอร์บาย เซ็นทรัลเพอร์ซันนัลโลน
บริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	สินเชื่อบุคคล KTC CASH KTC CASH REVOLVE

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 2 (ต่อ): แสดงรายชื่อสถาบันที่ให้บริการสินเชื่อและประเภทสินเชื่อที่ให้บริการ

รายชื่อสถาบัน	ประเภทสินเชื่อ
ธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ (Non-Banking)	
บริษัท อีออน ทรสสินทรัพย์ (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	สินเชื่อส่วนบุคคล
บริษัท อีออน ทรสสินทรัพย์ (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	สินเชื่อส่วนบุคคล
บริษัท พรอมิส (ประเทศไทย) จำกัด	สินเชื่อบุคคลพรอมิส
บริษัท อีชีบาย จำกัด (มหาชน)	สินเชื่อบุคคลอีชีบาย
บริษัท เอไอจีคาร์ด (ประเทศไทย) จำกัด	สินเชื่อบุคคลเอไอจี

ที่มา: รวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์ของธนาคารและผู้ให้บริการที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์

11. แนวความคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง ปฏิกริยาของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับ และใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจ รวมทั้งกระบวนการต่าง ๆ ของการตัดสินใจ ซึ่งเกิดก่อนและเป็นตัวกำหนดปฏิกริยาต่าง ๆ เหล่านั้น (อคุลย์ จาตุรงค์กุล, 2539)

พฤติกรรมผู้บริโภคยังหมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริโภคแสดงออกไม่ว่าจะเป็นการแสวงหา การซื้อ การใช้ การประเมิน หรือการบริโภคผลิตภัณฑ์ บริการ ซึ่งผู้บริโภคคาดว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้อย่างพึงพอใจ (อคุลย์ จาตุรงค์กุล, 2539)

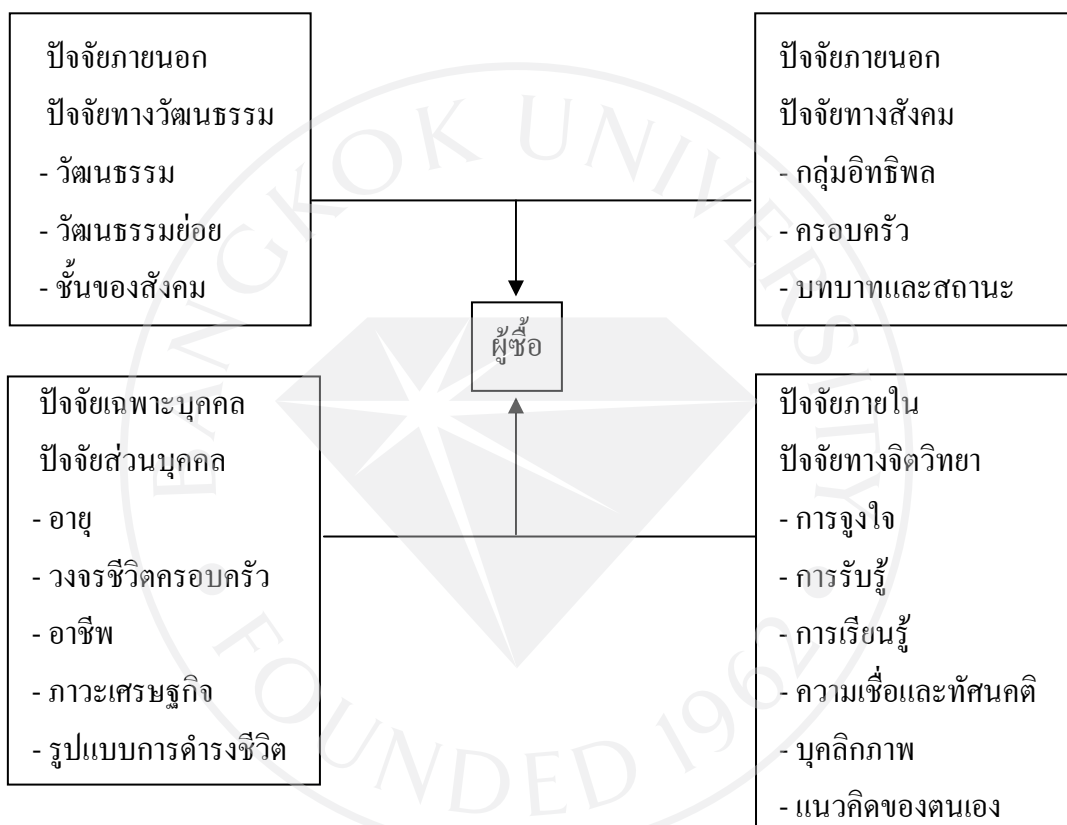
นอกจากนี้มีผู้ให้นิยามเพิ่มเติม พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การศึกษาพฤติกรรม การตัดสินใจและกระทำของคนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อและการใช้สินค้า (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ, 2539)

จากความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคทำให้มีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคเพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการของผู้บริโภคทางด้านต่าง ๆ และเพื่อที่จะจัดสิ่งกระตุ้นทางการตลาดให้เหมาะสม

ดังนั้นเมื่อผู้ซื้อได้รับสิ่งกระตุ้นทางการตลาดหรือสิ่งกระตุ้นอื่น ๆ ที่ผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำที่ผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ งานของผู้ขายและนักการตลาดคือ ค้นหาว่าลักษณะของผู้ซื้อและความรู้สึกนึกคิดได้รับอิทธิพลสิ่งใดบ้าง การศึกษาถึงลักษณะของผู้ซื้อที่เป็นเป้าหมายจะมีประโยชน์สำหรับนักการตลาด คือ ทราบความ

ต้องการและลักษณะของลูกค้าเพื่อที่จะจัดส่วนประสมทางการตลาดต่าง ๆ ให้กระตุ้นและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ซื้อที่เป็นเป้าหมายได้ถูกต้อง ฉะนั้นจึงมีการอธิบายถึงลักษณะของผู้ซื้อที่ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม ปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางจิตวิทยา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ภาพที่ 2: แสดงลักษณะต่างๆ ของผู้ซื้อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

ที่มา : ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2539).การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: บริษัท วิสิทธิ์พัฒนา จำกัด

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

1. ปัจจัยทางวัฒนธรรม เป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานในการกำหนดความต้องการและพฤติกรรมของมนุษย์

1.1 วัฒนธรรมหลัก หมายถึง รูปแบบหรือวิถีการดำเนินชีวิตที่คนส่วนใหญ่ในสังคมยอมรับ ซึ่งประกอบไปด้วยค่านิยม การแสดงออก การใช้วัสดุสิ่งของ ทำให้พฤติกรรมการณ์การซื้อของมนุษย์ในแต่ละสังคมจะแตกต่างกัน

1.2 วัฒนธรรมย่อย เป็นตัวกำหนดการจำแนกลักษณะและกระบวนการทางสังคมเฉพาะอย่างสำหรับสมาชิกในสังคมนั้น ๆ หมายรวมถึง ชนชาติ ศาสนา กลุ่มชาติพันธุ์ และกลุ่มภูมิภาค

1.3 ชนชั้นทางสังคม เป็นการแบ่งชั้นในทางสังคมที่มีความเป็นหนึ่งเดียวและมีความคงทนถาวร โดยจะมีการปกครองตามลำดับชั้นและสมาชิกจะมีค่านิยม ความสนใจ และพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน ชนชั้นทางสังคมมิได้สะท้อนถึงรายได้เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีตัวบ่งชี้อื่น ๆ อีก เช่น อาชีพ การศึกษา ชาติกำเนิด และสถานที่ที่อยู่อาศัย

2. ปัจจัยทางสังคม

2.1 กลุ่มอ้างอิง ประกอบด้วยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลทั้งหมดที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อทัศนคติหรือพฤติกรรม ซึ่งกลุ่มที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อบุคคลนั้นเรียกว่ากลุ่มสมาชิกภาพ

2.2 ครอบครัว เป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดในสังคมเพราะผู้บริโภคทุกคนเติบโตมาจากครอบครัว ครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคเป็นอย่างมาก

2.3 บทบาทและสถานะภาพ บุคคลจะมีส่วนร่วมในกลุ่มต่างๆ ตลอดชั่วชีวิต เช่น กลุ่มครอบครัว ชมรมหรือองค์กร ซึ่งตำแหน่งของบุคคลนั้น ๆ ในแต่ละกลุ่มสามารถกำหนดบทบาทและสถานะภาพของตัวเอง บทบาทหนึ่ง ๆ ประกอบไปด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลได้ถูกคาดหวังจะให้กระทำในแต่ละบทบาทจะมีสถานะภาพติดอยู่ด้วย เช่น คณะกรรมการบริหารมีสถานะภาพสูงกว่าผู้จัดการฝ่ายขาย

3. ปัจจัยส่วนบุคคล

3.1 อายุและลำดับชั้นในวงจรชีวิตครอบครัว คนเราจะซื้อสินค้าและบริการแตกต่างกันไปตลอดช่วงชีวิตของตน

3.2 อาชีพและสถานะทางเศรษฐกิจ อาชีพการงานของบุคคลหนึ่ง ๆ จะมีอิทธิพลต่อรูปแบบการบริโภค การเลือกผลิตภัณฑ์ของบุคคลได้รับผลกระทบจากสถานะทางเศรษฐกิจของบุคคลนั้นอย่างมาก สถานะทางเศรษฐกิจประกอบด้วย รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ (ระดับความมั่นคงและรูปแบบด้านเวลา) การออมและทรัพย์สิน (รวมทั้งอัตราร้อยละของสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่อง) หนี้สิน อำนาจในการกู้ยืม และทัศนคติต่อการใช้จ่ายและการออม

3.3 รูปแบบการดำเนินชีวิต บุคคลที่มาจากวัฒนธรรมย่อย ชนชั้นทางสังคม และ อาชีพการงานเดียวกัน อาจดำเนินชีวิตที่มีรูปแบบต่างกันได้ รูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคลคือ รูปแบบการดำเนินชีวิตในสิ่งที่แสดงออกมาในรูปของกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นของ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง โดยรูปแบบการดำเนินชีวิตจะแสดงออกถึง “ตัวบุคคลนั้น” ที่มีปฏิสัมพันธ์กับ สิ่งแวดล้อมรอบตัวเขาทั้งหมด

4. จิตวิทยา

4.1 การจูงใจ บุคคลหนึ่ง ๆ มีความต้องการในสิ่งต่าง ๆ ได้หลายประการ ความ ต้องการบางอย่างเป็นความต้องการเพื่อการดำรงชีวิตและเกิดขึ้นจากภาวะตึงเครียดทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความรู้สึกไม่สบาย เป็นต้น ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการของ สิ่งจำเป็นทางจิตใจที่เกิดจากภาวะตึงเครียดทางจิตหรือความไม่สบายใจ เช่น ความต้องการได้รับความเคารพนับถือหรือการเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นต้น ความต้องการทางจิตเกิดขึ้นจากแรงจูงใจ ที่มีความรุนแรงมากพอที่จะกระตุ้นให้ความต้องการแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมได้

4.2 การรับรู้ บุคคลที่ถูกจูงใจพร้อมที่จะแสดงออกมาหรือไม่ขึ้นอยู่กับรับรู้ ของบุคคลเหล่านั้นในสถานการณ์ต่าง ๆ การรับรู้เป็นกระบวนการที่แต่ละบุคคลเลือก จัดการและ แปลความหมายข้อมูลข่าวสารออกมา การรับรู้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งกระตุ้นทางกายภาพเท่านั้น แต่ ขึ้นอยู่กับสิ่งกระตุ้นที่อยู่รอบ ๆ และเงื่อนไขของแต่ละบุคคล

4.3 การเรียนรู้ เมื่อบุคคลแสดงออกมานั้นแสดงว่าบุคคลนั้นได้เกิดการเรียนรู้ การ เรียนรู้คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของแต่ละบุคคลจากประสบการณ์

4.4 ความเชื่อและทัศนคติ คนเราจะเกิดความเชื่อและทัศนคติโดยผ่านทาง การกระทำและการเรียนรู้ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะมีผลต่อพฤติกรรมการเชื่อของเขาด้วย

- ความเชื่อ คือรายละเอียดของความคิดซึ่งคนเรายึดถือเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
- ทัศนคติ เป็นความรู้สึก อารมณ์และวิวัฒนาการทางด้านความชอบหรือไม่

ชอบ

4.5 บุคลิกภาพ มนุษย์ทุกคนมีลักษณะเฉพาะตัวเป็นคุณสมบัติประจำตัวเองเรียกว่า บุคลิกภาพ และบุคลิกภาพจะมีผลต่อพฤติกรรมของแต่ละคนด้วย แม้ว่าจะมีสิ่งกระตุ้นอย่างเดียวกัน หากมีบุคลิกแตกต่างกันก็จะแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันได้เพราะเป็นลักษณะเฉพาะตัวหรือตัว โครตัวมัน (คือดเลอร์ ฟิลลิป, 2547)

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคร

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analysis Consumer Behavior) เป็นการค้นหาหรือวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อ และการใช้ของผู้บริโภคเพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการ และพฤติกรรมการซื้อและการใช้ของผู้บริโภค

โดยคำถามที่ใช้เพื่อค้นหาลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภคคือ 6Ws และ 1H ซึ่งประกอบด้วย WHO? WHAT? WHY? WHEN? WHERE? และ HOW? เพื่อค้นหา 7Os หรือ คำตอบ 7 ประการ ซึ่งประกอบด้วย OCCUPANTS OBJECTS OBJECTIVES ORGANIZATIONS OCCASIONS OUTLETS และ OPERATIONS แสดงเป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 3: แสดงคำถาม 7 คำถาม (6Ws และ 1H) เพื่อหาคำตอบ 7 ประการเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค (7Os)

คำถาม (6Ws และ 1H)	คำตอบที่ต้องการทราบ (7Os)
1. ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in the target market?)	ลักษณะกลุ่มเป้าหมาย (Occupants) ทางด้านประชากรศาสตร์ ภูมิศาสตร์ จิตวิทยา และพฤติกรรมศาสตร์
2. ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?)	สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ (Objects) สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการจากผลิตภัณฑ์คือ ต้องการคุณสมบัติหรือองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์และความแตกต่างที่เหนือกว่าคู่แข่ง
3. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why do the consumers buy?)	วัตถุประสงค์ในการซื้อ (Objectives) ผู้บริโภคซื้อสินค้าเพื่อสนองความต้องการด้านร่างกาย และด้านจิตวิทยาซึ่งต้องศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ คือ ปัจจัยภายในหรือปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม และปัจจัยเฉพาะบุคคล
4. ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ (Who participates in the buying?)	บทบาทของกลุ่มต่าง ๆ (Organizations) ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ ประกอบด้วย ผู้ริเริ่ม ผู้มีอิทธิพล ผู้ตัดสินใจซื้อ ผู้ซื้อและผู้ใช้

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3 (ต่อ): แสดงคำถาม 7 คำถาม (6Ws และ 1H) เพื่อหาคำตอบ 7 ประการเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค (7Os)

คำถาม (6Ws และ 1H)	คำตอบที่ต้องการทราบ (7Os)
5. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?)	โอกาสในการซื้อ (Occasions) เช่น ช่วงเดือนใดของปี หรือช่วงฤดูกาลใดของปี หรือช่วงโอกาสพิเศษ หรือเทศกาลวันสำคัญต่าง ๆ
6. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the consumer buy?)	ช่องทางหรือแหล่ง (Outlets) ที่ผู้บริโภคไปทำการซื้อ เช่น ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต เป็นต้น
7. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?)	ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ ประกอบด้วย การรับรู้ปัญหา การค้นหาข้อมูล การประเมินผลทางเลือก ตัดสินใจซื้อ และความรู้สึกภายหลังการซื้อ

ที่มา: ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์ จำกัด.

12. แนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิราภา พรธณนิม (2548) ได้ทำการศึกษาถึงพฤติกรรมและความพึงพอใจของลูกค้าสินเชื่อที่มีต่อการบริหารจัดการธนาคารออมสิน ภาคนครหลวง 2 พบว่าพฤติกรรมการใช้บริการของลูกค้าในเรื่อง ระยะเวลาการเป็นลูกค้า ตั้งแต่ 3-6 ปี ประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ สินเชื่อเคหะสาเหตุการมาใช้บริการ เนื่องจากความมั่นคง ชื่อเสียงธนาคาร การรับรู้ข่าวสารจากเพื่อน/ญาติ มากที่สุด

วันวิสา เกียรติวิระสกุล (2549) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการขอสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของประชาชนในเขตจอมทอง จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การขอสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยนั้น มีทั้งทางด้านอัตราดอกเบี้ย จำนวนเงินกู้ที่ได้รับ จำนวนเงินที่ผ่อนต่อเดือน ระยะเวลาการชำระคืน หลักทรัพย์ค้ำประกัน ขั้นตอนในการขอสินเชื่อ การบริการของพนักงาน และค่าธรรมเนียมในการขอสินเชื่อ ซึ่งปัจจัยต่างๆที่ได้กล่าวมานั้นล้วนแล้วแต่มีผลกระทบต่อทั้งสิ้น แต่ปัจจัยทางด้านอัตราดอกเบี้ยนั้น เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบมากที่สุด ซึ่งวัดได้จากจำนวนคะแนนจากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยอัตราดอกเบี้ยที่กลุ่มตัวอย่างจะรับได้นั้น จะต้องอยู่ในระดับที่มีความเหมาะสม

อาทิตยา ศรีทองแดง (2549) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกู้ยืมเงินของข้าราชการครู พนักงานของรัฐ และลูกจ้างประจำในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 1 ในเขตอำเภอเวียงชัย จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า เนื่องจากผลของรายได้ที่ไม่เพียงพอกับรายจ่ายและสวัสดิการจากทางราชการไม่เพียงพอและล่าช้า อีกทั้งยังต้องใช้รถยนต์เพื่อความสะดวกสบายในหน้าที่การงาน รวมทั้งจัดหาที่อยู่ให้กับตนเองและครอบครัวเพื่อความมั่นคง การมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบจำนวนมากและกำลังศึกษาอยู่ กอปรกับต้องนำเงินรายได้ส่วนหนึ่งใช้ไปกับภาษีทางสังคม เช่น มีการบอกรับจากงานบุญ งานกุศลหรืองานศพบ่อย การสังสรรค์กับเพื่อนร่วมงาน ทำให้เกิดการก่อหนี้ขึ้นเพื่อนำเงินไปหมุนเวียนใช้จ่ายภายในครอบครัว

วราภรณ์ ไทยธรรมยานนท์ (2549) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของลูกค้าธนาคาร เอเชีย จำกัด (มหาชน) ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าการที่ธนาคารมีหลายสาขาและมีหลายช่องทางในการรับชำระเงินกู้ทำให้เกิดความสะดวกแก่ลูกค้าในการชำระเงินและยังเป็นการเพิ่มแรงจูงใจให้ลูกค้ามาใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลกับธนาคารมากขึ้น

สาโรจน์ วันมี (2549) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการสินเชื่อบุคคลของลูกค้าธนาคารพาณิชย์ในเขตกทม. พบว่าลูกค้ามีความเห็นต่อปัจจัยทางด้านวงเงินสินเชื่อมากที่สุด รองลงมาคือขั้นตอนในการพิจารณาสินเชื่อ อัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม ด้านการบริการด้านภาพลักษณ์ของธนาคารและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ โดยการให้ข้อเสนอพิเศษต่าง ๆ เช่น การลดค่าธรรมเนียม หรือการแจกลสิ่งของเป็นการกระตุ้นยอดการขอสินเชื่อให้เพิ่มมากขึ้น

เนตรชนก กาญจนพันธ์ (2550) ได้ทำการศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักประกัน พบว่าเหตุผลที่เลือกใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักประกันที่ใช้ประจำสำหรับกลุ่มผู้กู้ที่เลือกกู้จากธนาคารพาณิชย์มีเหตุผลที่สุดคือ อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าที่อื่น ๆ โดยความจำเป็นในการใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักประกันที่สำคัญมากที่สุดคือการนำไปใช้ในยามฉุกเฉิน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักประกันคือ อัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม

อรุณี สุขแสงจันทร์ (2550) ได้ทำการศึกษาถึงพฤติกรรมและความพึงพอใจของลูกค้าที่มาใช้บริการสินเชื่อของธนาคารออมสิน สาขาสังกัดภาค 4 พบว่าพฤติกรรมของลูกค้าที่มาใช้บริการสินเชื่อฯ ซึ่งประกอบด้วย ระยะเวลาในการใช้บริการ พบว่า ลูกค้าส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการใช้บริการสินเชื่ออยู่ที่ 4-6 ปี วงเงินสินเชื่อที่ใช้บริการ 100,000 – 500,000 บาท วงเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติได้ตามที่ขอกู้ มีการเปรียบเทียบอัตราดอกเบี้ยเงินกู้กับธนาคารแห่งอื่น วิธีการชำระเงินกู้สินเชื่อ

เคหะ จะเลือกใช้วิธีชำระโดยการหักผ่านบัญชีเงินฝากธนาคารออมสิน และลูกค้าไม่เคยผิดนัดชำระหนี้เกิน 1 เดือน

อรรถพล เลือดกาญจนะ (2550) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารกสิกรไทย ลูกค้าส่วนใหญ่เลือกใช้เพราะอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมเป็นที่น่าพอใจ วงเงินกู้ที่อนุมัติสูงกว่าสถาบันการเงินอื่น ๆ ระยะเวลาในการพิจารณาสินเชื่อรวดเร็ว มีบริการสินเชื่อตรงตามความต้องการ

บทที่ 3
ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและเป็นผู้ที่
เคยขอสินเชื่อส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและเป็นผู้ที่
เคยขอสินเชื่อส่วนบุคคล แต่เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (นราศรี ไววนิชกุล และชู
ศักดิ์ อุดมศรี:2547:133) จึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรการหาขนาดตัวอย่างที่ระดับความ
เชื่อมั่น 95% ดังนี้

$$n = \frac{Z^2PQ}{B^2}$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

B = ระดับความคลาดเคลื่อน

Z = ค่าปกติมาตรฐานที่ได้จากตารางการแจกแจงแบบปกติมาตรฐาน

(Z score) ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่นที่กำหนด

P = ความน่าจะเป็นของประชากร

$Q = 1 - P$

ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น $Z = 1.96$

$P = 0.5$

$$B = 0.05$$

เพราะฉะนั้น ขนาดตัวอย่างจึงได้ดังนี้

$$n = \frac{(1.96)^2(0.5)(1-0.5)}{(0.05)^2}$$

$$= 384.16 \approx 385$$

จากการคำนวณได้ค่า $n \approx 385$ จึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน สํารองตัวอย่าง 15 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับสลาก เพื่อคัดเลือกเขตในกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 เขต ได้แก่ เขตสาทร เขตบางกะปิ เขตพญาไท เขตลาดพร้าว และเขตบางรัก เพื่อใช้ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร

ตารางที่ 4: แสดงรายชื่อเขตในกรุงเทพมหานครที่ใช้จับสลากคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 เขต

1. เขตพระนคร	14. เขตพญาไท	27. เขตบึงกุ่ม	40. เขตบางแค
2. เขตดุสิต	15. เขตธนบุรี	28. เขตสาทร	41. เขตหลักสี่
3. เขตหนองจอก	16. เขตบางกอกใหญ่	29. เขตบางซื่อ	42. เขตสายไหม
4. เขตบางรัก	17. เขตห้วยขวาง	30. เขตจตุจักร	43. เขตคันนายาว
5. เขตบางเขน	18. เขตคลองสาน	31. เขตบางคอแหลม	44. เขตสะพานสูง
6. เขตบางกะปิ	19. เขตคลองเตย	32. เขตประเวศ	45. เขตวังทองหลาง
7. เขตปทุมวัน	20. เขตบางกอกน้อย	33. เขตคลองเตย	46. เขตคลองสามวา
8. เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	21. เขตบางขุนเทียน	34. เขตสวนหลวง	47. เขตบางนา
9. เขตพระโขนง	22. เขตภาษีเจริญ	35. เขตจอมทอง	48. เขตทวีวัฒนา
10. เขตมีนบุรี	23. เขตหนองแขม	36. เขตดอนเมือง	49. เขตทุ่งครุ
11. เขตลาดกระบัง	24. เขตราษฎร์บูรณะ	37. เขตราชเทวี	50. เขตบางบอน
12. เขตยานนาวา	25. เขตบางพลัด	38. เขตลาดพร้าว	
13. เขตสัมพันธวงศ์	26. เขตดินแดง	39. เขตวัฒนา	

ที่มา: สำนักงานกรรมการปกครอง. (2550). สำนะโนประชากร พ.ศ.2550 สืบค้นวันที่ 20 ธันวาคม 2551 จาก http://www.dopa.go.th/xstat/p5010_08.html.

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเขต ๆ ละ 80 คน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน

ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยทำการแจกแบบสอบถามเฉพาะผู้ที่เคยใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อเป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) จำนวน 6 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 1 เพศ โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- 1.1 เพศชาย
- 1.2 เพศหญิง

ข้อที่ 2 อายุ โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท มาตรฐานอันดับ (Ordinal Scale) ซึ่งมีช่วงอายุดังนี้

- 2.1 20-30 ปี
- 2.2 31-40 ปี
- 2.3 41-50 ปี
- 2.4 50 ปีขึ้นไป

ข้อที่ 3 สถานภาพ โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- 3.1 โสด
- 3.2 สมรส
- 3.3 หย่าร้าง
- 3.4 หม้าย

ข้อที่ 4 ระดับการศึกษา โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท มาตรฐานอันดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

- 4.1 ต่ำกว่าอนุปริญญา
- 4.2 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
- 4.3 ปริญญาตรี
- 4.4 สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป

ข้อที่ 5 อาชีพ โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- 5.1 รับราชการ
- 5.2 รัฐวิสาหกิจ
- 5.3 พนักงานบริษัทเอกชน
- 5.4 ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- 5.5 อื่น ๆ

ข้อที่ 6 รายได้ต่อเดือน โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท มาตรฐานอันดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

- 6.1 น้อยกว่า 10,000 บาท

6.2 10,001 – 20,000 บาท

6.3 20,001 – 30,000 บาท

6.4 30,001 – 40,000 บาท

6.5 ตั้งแต่ 40,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) จำนวน 6 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 1 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

1.1 น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท

1.2 5,001 – 10,000 บาท

1.3 10,001 – 20,000 บาท

1.4 20,001 – 30,000 บาท

1.5 มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป

ข้อที่ 2 ประสบการณ์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท มาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

2.1 น้อยกว่า 1 ปี

2.2 ตั้งแต่ 1-5 ปี

2.3 มากกว่า 5 ปี

ข้อที่ 3 อัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อส่วนบุคคลที่ชำระอยู่ โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

3.1 เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าแหล่งอื่น ๆ

3.2 เป็นอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่าแหล่งอื่น ๆ

3.3 เป็นอัตราดอกเบี้ยที่เท่ากับแหล่งอื่น ๆ

ข้อที่ 4 ระยะเวลาการผ่อนชำระสินเชื่อส่วนบุคคล โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท มาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

4.1 ระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี

4.2 ระยะปานกลางมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี

4.3 ระยะยาวเกินกว่า 5 ปีขึ้นไป

ข้อที่ 5 ข้อกำหนดอื่นของสัญญาผู้ยืมนอกเหนือจากอัตราดอกเบี้ยและระยะเวลาผ่อนชำระที่ส่งผลต่อการขอสินเชื่อ โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- 5.1 ค่าธรรมเนียมในการขอสินเชื่อ
- 5.2 ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้
- 5.3 วิธีการชำระ
- 5.4 จำนวนเงินที่ต้องจ่ายในแต่ละงวด
- 5.5 อื่น ๆ

ข้อที่ 6 การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลผ่านสื่อต่างๆ โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- 6.1 การให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่
- 6.2 การโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์
- 6.3 การโฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์
- 6.4 การโฆษณาทางเว็บไซต์
- 6.5 อื่น ๆ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) จำนวน 6 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 1 วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- 1.1 หมุนเวียนใช้จ่ายในครอบครัว
- 1.2 ใช้จ่ายหนี้สินอื่น ๆ
- 1.3 ซื้อสินทรัพย์แต่มีเงินไม่เพียงพอ
- 1.4 มีความจำเป็นต้องใช้เงินเร่งด่วน
- 1.5 ต้องการสิทธิประโยชน์อื่น ๆ จากการแนะนำใจ
- 1.6 อื่น ๆ

ข้อที่ 2 ประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- 2.1 สินเชื่อเพื่อการใช้จ่าย

- 2.2 สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย
- 2.3 สินเชื่อผ่อนชำระรถยนต์
- 2.4 สินเชื่อเพื่อการศึกษา
- 2.5 อื่น ๆ

ข้อที่ 3 แหล่งเงินกู้ที่ขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- 3.1 ธนาคารพาณิชย์ในประเทศ
- 3.2 สาขานานการพาณิชย์ต่างประเทศ
- 3.3 แหล่งเงินกู้ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Non-Banking)
- 3.4 อื่น ๆ

ข้อที่ 4 ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลในแต่ละครั้ง โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- 4.1 ขอสินเชื่อผ่านเจ้าหน้าที่ของสถาบัน
- 4.2 สมัครผ่านบริการทางโทรศัพท์
- 4.3 สมัครผ่านบริการทางอินเทอร์เน็ต
- 4.4 อื่น ๆ

ข้อที่ 5 ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของ โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- 5.1 ห่างกันอย่างน้อย 6 เดือน
- 5.2 ห่างกันอย่างน้อย 1 ปี
- 5.3 ห่างกันมากกว่า 1 ปี
- 5.4 อื่น ๆ

ข้อที่ 6 ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- 6.1 ตัวท่านเอง
- 6.2 บุคคลในครอบครัว
- 6.3 พนักงานของแหล่งสินเชื่อ
- 6.4 เพื่อน
- 6.5 อื่น ๆ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้ทำวิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่เคยขอสินเชื่อส่วนบุคคล ทั้งสิ้น 400 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้น (Multistage Sampling) เริ่มจากวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับสลากคัดเลือกในกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 เขต ได้แก่ เขตสาทร เขตบางกะปิ เขตพญาไท เขตลาดพร้าว และเขตบางรัก สำหรับเลือกเขตเพื่อใช้ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร หลังจากนั้นจึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเขต ได้เขตละ 80 คน เพื่อสุ่มกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 400 คนแล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยทำการแจกแบบสอบถามเฉพาะผู้ที่เคยขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่เต็มใจให้ข้อมูลจนครบจำนวน

แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ได้มีการรวบรวมไว้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น หนังสือในห้องสมุด เว็บไซต์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยทำการรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จัดทำเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของแบบสอบถาม แล้วนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลแยกออกเป็นส่วน ๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานดังนี้

1.1 ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2547 : 51)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่ของรายการ}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้สูตร (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2547 : 63)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n xi}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
	$\sum_{i=1}^n xi$	แทน ผลรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
	n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แบบมีค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร
(ศิริชัย กาญจนวาสี. 2547 : 77)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum fx^2$	แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง
	$(\sum fx)^2$	แทน ผลรวมของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis) ในการทดสอบสมมติฐานโดยใช้

2.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยของประชากร (μ) เมื่อไม่ทราบค่าความแปรปรวนของประชากร โดยใช้สูตร t-test ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2547 : 194)

$$\text{เมื่อ } \sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$H_0: \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1: \mu_1 \neq \mu_2$$

$$\text{หรือ } \mu_1 > \mu_2$$

$$\text{หรือ } \mu_1 < \mu_2$$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{S \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}}, df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

$H_0: \mu_1 = \mu_2$

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2$

หรือ $\mu_1 > \mu_2$

หรือ $\mu_1 < \mu_2$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

\bar{X}_1 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

\bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

2.2 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรแต่ละตัว โดยใช้วิธี

วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ANOVA (One-way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบลักษณะข้อมูลทั่วไปที่มากกว่า 2 กลุ่ม (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2544) โดยใช้สูตร

เมื่อ $H_0: \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k$

$H_1: \mu_i \neq \mu_j$ อย่างน้อย 1 คู่

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution

MS_b แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between Group)

MS_w แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square of Error)

$k-1$ แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระระหว่างกลุ่ม (dtb) (Between Degree of Freedom)

$n-k$ แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระภายในกลุ่ม (dfw) (Within Degree of Freedom)

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

k แทน จำนวนกลุ่ม

2.3 ถ้าผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต้องทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ เพื่อดูว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545: 332-333)

$$LSD = t_{\alpha/2; n-k} \sqrt{MSE \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

ในกรณีที่ $t = n_i \neq n_j$

เมื่อ $t_{\alpha/2; n-k}$ แทน ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระภายในกลุ่ม

MSE แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MS_w)

n_i แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่ม i

n_j แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่ม j

บทที่ 4
การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังนี้

n	แทน	จำนวนผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธหรือ ยอมรับสมมติฐาน
LSD	แทน	Least Significant Difference
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบที่โปรแกรม SPSS ที่คำนวณได้ ใช้ในการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
H ₀	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอ
ออกเป็น 4 ส่วนตามลำดับ ดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน และสรุปสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยแจกแจงเป็นความถี่ค่าเปอร์เซ็นต์หรือร้อยละ (Percentage) ได้ดังนี้

ตารางที่ 5: แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	168	42.00
หญิง	232	58.00
รวม	400	100.00
2. อายุ		
20-30 ปี	148	37.00
31-40 ปี	130	32.50
41-50 ปี	84	21.00
50 ปีขึ้นไป	38	9.50
รวม	400	100.00
3. สถานภาพ		
โสด	216	54.00
สมรส	167	41.75
หย่าร้าง	14	3.50
หม้าย	3	0.75
รวม	400	100.00

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5 (ต่อ): แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	66	16.50
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	72	18.00
ปริญญาตรี	200	50.00
สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป	62	15.50
รวม	400	100.00
5. อาชีพ		
รับราชการ	28	7.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	15	3.75
พนักงานบริษัทเอกชน	317	79.25
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	31	7.75
อื่น ๆ	9	2.25
รวม	400	100.00
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 10,000 บาท	26	6.50
10,001 – 20,000 บาท	146	36.50
20,001 – 30,000 บาท	114	28.50
30,001 – 40,000 บาท	52	13.00
ตั้งแต่ 40,000 ขึ้นไป	62	15.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ใช้เป็นกลุ่มประชากรเป้าหมาย ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน จำแนกตามตัวแปรได้ ดังนี้

เพศ ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 เพศชาย จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00

อายุ ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 20-30 ปี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมาคือมีอายุ 31-40 ปี จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 ส่วนที่มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 และที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50

สถานภาพ ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพ โสด จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 รองลงมาคือมีสถานภาพสมรส จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 ส่วนที่มีสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 และที่มีสถานภาพหม้าย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75

ระดับการศึกษา ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือมีระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ส่วนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 และที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50

อาชีพ ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 79.25 รองลงมาคือมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 ส่วนที่มีอาชีพรับราชการ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 ส่วนที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 และมีอาชีพอื่นๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 ส่วนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 40,000 ขึ้นไป จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ส่วนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
โดยการแจกแจงจำนวนความถี่ และค่าร้อยละในการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ

ตารางที่ 6: แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ปัจจัยที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคล

ปัจจัยที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
1. ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	25	6.25
5,001 – 10,000 บาท	135	33.75
10,001 – 20,000 บาท	139	34.75
20,001 – 30,000 บาท	66	16.50
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	35	8.75
รวม	400	100.00
2. ประสบการณ์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล		
น้อยกว่า 1 ปี	113	28.25
ตั้งแต่ 1 -5 ปี	189	47.25
มากกว่า 5 ปี	98	24.50
รวม	400	100.00
3. อัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อส่วนบุคคลที่จ่ายชำระอยู่		
เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าแหล่งอื่น ๆ	141	35.25
เป็นอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่าแหล่งอื่น ๆ	28	7.00
เป็นอัตราดอกเบี้ยที่เท่ากับแหล่งอื่น ๆ	231	57.75
รวม	400	100.00

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 6 (ต่อ): แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ปัจจัยที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคล

ปัจจัยที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
4. ระยะเวลาการผ่อนชำระสินเชื่อส่วนบุคคล		
ระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี	114	28.50
ระยะปานกลางมากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี	208	52.00
ระยะยาวเกินกว่า 5 ปีขึ้นไป	78	19.50
รวม	400	100.00
5. ข้อกำหนดอื่น ๆ ของสัญญาที่ยึดมั่นนอกเหนือจากอัตราดอกเบี้ยและระยะเวลาผ่อนชำระที่ส่งผลกระทบต่อ การขอสินเชื่อ		
ค่าธรรมเนียมในการขอสินเชื่อ	96	24.00
ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้	72	18.00
วิธีการจ่ายชำระ	61	15.25
จำนวนเงินที่ต้องจ่ายในแต่ละงวด	169	42.25
อื่น ๆ	2	0.50
รวม	400	100.00
6. การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคล		
การให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่	258	64.50
การโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์	37	9.25
การโฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	66	16.50
การโฆษณาทางเว็บไซต์	29	7.25
อื่น ๆ	10	2.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของ
ประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.75 รองลงมาคือมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 5,000-10,000 บาท จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 ส่วนที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ส่วนที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25

ประสบการณ์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลตั้งแต่ 1-5 ปี มีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 รองลงมาคือมีประสบการณ์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลน้อยกว่า 1 ปี มีจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.25 และมีประสบการณ์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลมากกว่า 5 ปี มีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50

อัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อส่วนบุคคลที่จ่ายชำระอยู่ ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จ่ายอัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อเท่ากับแหล่งอื่น ๆ จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.75 รองลงมาคือจ่ายอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าแหล่งอื่น ๆ จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.25 และจ่ายอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าแหล่งอื่น ๆ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00

ระยะเวลาการผ่อนชำระสินเชื่อส่วนบุคคล ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จ่ายชำระสินเชื่อส่วนบุคคลโดยใช้ระยะเวลาปานกลางมากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาคือจ่ายชำระสินเชื่อส่วนบุคคลโดยใช้ระยะเวลาสั้น ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 และจ่ายชำระสินเชื่อส่วนบุคคลโดยใช้ระยะยาวเกินกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50

ข้อกำหนดอื่น ๆ ของสัญญากู้ยืมนอกเหนือจากอัตราดอกเบี้ยและระยะเวลาผ่อนชำระที่ส่งผลต่อการขอสินเชื่อ ที่ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลส่วนใหญ่เลือก คือจำนวนเงินที่ต้องจ่ายในแต่ละงวด จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.25 รองลงมาคือค่าธรรมเนียมในการขอสินเชื่อ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 วิธีการจ่ายชำระ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.25 และข้อกำหนดอื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลผ่านสื่อต่าง ๆ ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกคือการให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่ จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 รองลงมาคือการโฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 การโฆษณาผ่าน

สื่อโทรทัศน์ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25 การโฆษณาทางเว็บไซต์ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 และการรับรู้ผ่านสื่ออื่น ๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์พฤติกรรมที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์พฤติกรรมต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยการแจกแจงจำนวนความถี่ และค่าร้อยละในการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ

ตารางที่ 7: แสดงจำนวน และค่าร้อยละ พฤติกรรมที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคล

พฤติกรรมที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
1. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล		
หมุนเวียนใช้จ่ายในครอบครัว	68	17.00
ใช้จ่ายหนี้สินอื่น ๆ	40	10.00
ซื้อสินทรัพย์แต่มีเงินไม่เพียงพอ	162	40.50
มีความจำเป็นต้องใช้เงินเร่งด่วน	88	22.00
ต้องการสิทธิประโยชน์อื่น ๆ จากการแนะนำใจ	38	9.50
อื่น ๆ	4	1.00
รวม	400	100.00
2. ประเภทของการขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล		
สินเชื่อเพื่อการใช้จ่าย	189	47.25
สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	97	24.25
สินเชื่อผ่อนชำระรถยนต์	78	19.50
สินเชื่อเพื่อการศึกษา	24	6.00
อื่น ๆ	12	3.00
รวม	400	100.00

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 7 (ต่อ): แสดงจำนวน และค่าร้อยละ พฤติกรรมที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคล

พฤติกรรมที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
3. แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล		
ธนาคารพาณิชย์ในประเทศ	302	75.50
สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ	25	6.25
แหล่งเงินกู้ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Non-Banking)	63	15.75
อื่น ๆ	10	2.50
รวม	400	100.00
4. ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล		
ขอสินเชื่อผ่านเจ้าหน้าที่ของสถาบัน	354	88.50
สมัครผ่านบริการทางโทรศัพท์	27	6.75
สมัครผ่านบริการทางอินเทอร์เน็ต	15	3.75
อื่น ๆ	4	1.00
รวม	400	100.00
5. ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล		
ห่างกันอย่างน้อย 6 เดือน	42	10.50
ห่างกันอย่างน้อย 1 ปี	107	26.75
ห่างกันมากกว่า 1 ปี	213	53.25
อื่น ๆ	38	9.50
รวม	400	100.00

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 7 (ต่อ): แสดงจำนวน และค่าร้อยละ พฤติกรรมที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคล

พฤติกรรมที่มีผลต่อการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
6. ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล		
ตัวท่านเอง	261	65.25
บุคคลในครอบครัว	113	28.25
พนักงานของแหล่งสินเชื่อ	13	3.25
เพื่อน	11	2.75
อื่น ๆ	2	0.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อซื้อสินทรัพย์แต่มีเงินไม่เพียงพอ จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมาคือมีความจำเป็นต้องใช้เงินเร่งด่วน จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 เพื่อหมุนเวียนใช้จ่ายในครอบครัว จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 เพื่อใช้จ่ายหนี้สินอื่น ๆ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 เพื่อต้องการสิทธิประโยชน์อื่นๆ จากการแนะนำจูงใจ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 และเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกสินเชื่อเพื่อการใช้จ่าย จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 รองลงมาคือสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25 สินเชื่อผ่อนชำระรถยนต์ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 สินเชื่อเพื่อการศึกษา จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 และสินเชื่อประเภทอื่น ๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00

แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลส่วนใหญ่เลือกใช้แหล่งเงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ในประเทศ จำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 75.50 รองลงมาคือจากแหล่งเงินกู้ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Non-Banking) จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.75 จากสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 และจากแหล่งเงินกู้อื่น ๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะการขอสมัครใช้สินเชื่อผ่านเจ้าหน้าที่ของสถาบัน จำนวน 354 คน คิดเป็นร้อยละ 88.50 รองลงมาคือสมัครผ่านบริการทางโทรศัพท์ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 สมัครผ่านบริการทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 และลักษณะอื่นๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในแต่ละครั้ง ห่างกันมากกว่า 1 ปี จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.30 รองลงมาคือห่างกันอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 ห่างกันอย่างน้อย 6 เดือน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 และอื่น ๆ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50

ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลในการตัดสินใจจาก ตัวเอง จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 65.25 รองลงมาคือเป็นบุคคลในครอบครัว จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.25 จากพนักงานของแหล่งสินเชื่อ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 จากเพื่อน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75 และจากบุคคลอื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน และสรุปสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานผู้วิจัยได้พิจารณาจากข้อมูลส่วนบุคคลและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มี 7 ข้อ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
2. ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
3. ประสบการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
4. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
5. ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
6. ข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

7. การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของ
ประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐาน 1.1 เพศมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนใน
กรุงเทพมหานคร

H_0 : เพศไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : เพศมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ใช้สถิติ Independent Sample t-test ในการวิเคราะห์ทดสอบค่า Probability โดยใช้กลุ่ม
ตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็
ต่อเมื่อ P มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานจะแสดงดังตาราง 8

ตารางที่ 8: แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	Independent Sample t-test				
	เพศ	\bar{X}	S.D.	t	P
1. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	ชาย	3.059	1.242	0.834	0.405
	หญิง	2.956	1.194		
2. ประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	ชาย	1.904	0.998	-0.435	0.664
	หญิง	1.952	1.144		
3. แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อ ส่วนบุคคล	ชาย	1.494	0.909	0.836	0.404
	หญิง	1.422	0.797		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 8 (ต่อ): แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	Independent Sample t-test				
	เพศ	\bar{X}	S.D.	t	P
4. ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล	ชาย	1.202	0.605	0.964	0.336
	หญิง	1.150	0.464		
5. ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	ชาย	2.678	0.814	1.303	0.193
	หญิง	2.573	0.786		
6. ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล	ชาย	1.440	0.635	-0.221	0.826
	หญิง	1.456	0.799		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์เพศที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test ในการทดสอบ พบว่า มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.405, 0.664, 0.404, 0.336, 0.193 และ 0.826 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.2 อายุมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : อายุมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้ทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับ

ความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ P มีค่าน้อยกว่า 0.05 และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หลังจากนั้นจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่ามีค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 9: แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
1. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
20-30 ปี	3.1014	1.2710	1.111	0.344
31-40 ปี	2.9615	1.1701		
41-50 ปี	3.0119	1.2073		
50 ปีขึ้นไป	2.7105	1.1368		
รวม	3.0000	1.2140		
2. ประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
20-30 ปี	2.1014	1.2764	4.283	0.005*
31-40 ปี	2.0000	1.0268		
41-50 ปี	1.7024	0.8612		
50 ปีขึ้นไป	1.5526	0.6857		
รวม	1.9325	1.0844		
3. แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
20-30 ปี	1.6622	0.9587	5.614	0.001*
31-40 ปี	1.2692	0.6445		
41-50 ปี	1.4286	0.8400		
50 ปีขึ้นไป	1.3158	0.8417		
รวม	1.4525	0.8453		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 9 (ต่อ): แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ซื้อสินค้าส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการซื้อสินค้าส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
4. ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินค้าส่วนบุคคล				
20-30 ปี	1.1757	0.5046	1.388	0.246
31-40 ปี	1.1385	0.4447		
41-50 ปี	1.2619	0.7134		
50 ปีขึ้นไป	1.0789	0.3588		
รวม	1.1725	0.5277		
5. ความถี่ในการซื้อสินค้าส่วนบุคคล				
20-30 ปี	2.5068	0.7514	2.2026	0.110
31-40 ปี	2.6231	0.8284		
41-50 ปี	2.7381	0.8659		
50 ปีขึ้นไป	2.7632	0.6752		
รวม	2.6175	0.7986		
6. ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อสินค้าส่วนบุคคล				
20-30 ปี	1.5608	0.8977	2.2310	0.084
31-40 ปี	1.4154	0.5677		
41-50 ปี	1.3929	0.6589		
50 ปีขึ้นไป	1.2632	0.6445		
รวม	1.4500	0.7341		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์อายุที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้าส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (One Way Analysis of Variance) พบว่า วัตถุประสงค์ในการซื้อสินค้าส่วนบุคคล

ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจของสินเชื่อส่วนบุคคลมีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.344, 0.246, 0.110 และ 0.084 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจของสินเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลและแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลมีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.005 และ 0.001 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า อายุมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลและแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ

ระดับอายุผู้ขอใช้บริการ สินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	50 ปีขึ้นไป
		2.1014	2.0000	1.7024	1.5526
			0.1014	0.3990*	0.5488*
20-30 ปี	2.1014		(0.432)	(0.007)	(0.005)
				0.2976*	0.4474*
31-40 ปี	2.0000			(0.048)	(0.024)
					0.1498
41-50 ปี	1.7024				(0.475)
50 ปีขึ้นไป	1.5526				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 10 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อที่ระดับอายุ 20-30 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยรวมสูงกว่าผู้ขอสินเชื่อที่ระดับอายุ 41-50 ปี และระดับอายุ 50 ปีขึ้นไป ในเรื่องของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.007 และ 0.005 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.3990 และ 0.5488 ตามลำดับ

นอกจากนี้ผู้ขอสินเชื่อที่ระดับอายุ 31-40 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยรวมสูงกว่าผู้ขอสินเชื่อที่ระดับอายุ 41-50 ปี และระดับอายุ 50 ปีขึ้นไป ในเรื่องของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.048 และ 0.024 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.2976 และ 0.4474 ตามลำดับ

ตารางที่ 11: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ

ระดับอายุผู้ขอใช้บริการ สินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	50 ปีขึ้นไป
20-30 ปี	1.6622		0.3930* (0.000)	0.2336* (0.040)	0.3464* (0.022)
31-40 ปี	1.2692			-0.1594 (0.172)	-0.0466 (0.761)
41-50 ปี	1.4286				0.1128 (0.488)
50 ปีขึ้นไป	1.3158				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 11 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อที่ระดับอายุ 20-30 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยรวมสูงกว่าผู้ขอสินเชื่อที่ระดับอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 50 ปีขึ้นไป ในเรื่องของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 มีค่า 0.040 และ 0.022 ตามลำดับ

ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.3930 เท่ากับ 0.2336 และ 0.3464 ตามลำดับ

สมมติฐาน 1.3 สถานภาพมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร

H_1 : สถานภาพมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้ทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ P มีค่าน้อยกว่า 0.05 และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หลังจากนั้นจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่ามีค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 12: แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามสถานภาพ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
1. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
โตด	3.0880	1.2414	1.583	0.193
สมรส	2.9341	1.1623		
หย่าร้าง	2.4286	1.3425		
หม้าย	3.0000	1.0000		
รวม	3.0000	1.2140		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 12 (ต่อ): แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามสถานภาพ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
2. ประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
โสด	1.9352	1.1951	2.309	0.076
สมรส	1.9940	0.9537		
หย่าร้าง	1.2143	0.4258		
หม้าย	1.6667	0.5774		
รวม	1.9325	1.0844		
3. แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
โสด	1.5046	0.8680	1.240	0.295
สมรส	1.3772	0.8112		
หย่าร้าง	1.6429	0.9288		
หม้าย	1.0000	0.0000		
รวม	1.4525	0.8453		
4. ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
โสด	1.1944	0.5449	0.424	0.736
สมรส	1.1437	0.5063		
หย่าร้าง	1.2143	0.5789		
หม้าย	1.0000	0.0000		
รวม	1.1725	0.5277		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 12 (ต่อ): แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามสถานภาพ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
5. ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
โสด	2.4907	0.8069	4.350	0.005*
สมรส	2.7725	0.7736		
หย่าร้าง	2.7857	0.6993		
หม้าย	2.3333	0.5774		
รวม	2.6175	0.7986		
6. ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
โสด	1.4491	0.8393	0.944	0.419
สมรส	1.4790	0.5996		
หย่าร้าง	1.2143	0.4258		
หม้าย	1.0000	0.0000		
รวม	1.4500	0.7341		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์สถานภาพมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.193, 0.076, 0.295, 0.736 และ 0.419 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ลักษณะการสมัครขอใช้

บริการสินเชื่อส่วนบุคคล และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในแต่ละครั้ง มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า สถานภาพมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในแต่ละครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 13: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพของผู้ขอ สินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	โตด	สมรส	หย่าร้าง	หม้าย
		2.4907	2.7725	2.7857	2.3333
			-0.2755*	-0.2950	0.1574
โตด	2.4907		(0.001)	(0.176)	(0.732)
				-0.0132	0.4392
สมรส	2.7725			(0.952)	(0.340)
					0.4524
หย่าร้าง	2.7857				(0.368)
หม้าย	2.3333				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 13 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อที่มีสถานภาพโตดมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีสถานภาพสมรส ในเรื่องของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.2755

สมมติฐาน 1.4 ระดับการศึกษามีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ระดับการศึกษามีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้ทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทาง
เดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับ
ความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ P มีค่าน้อยกว่า 0.05 และยอมรับ
สมมติฐานรอง (H_1) จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ
Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่ามีค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 14: แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
1. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
ต่ำกว่าอนุปริญญา	2.8636	1.3113	1.044	0.373
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	2.9444	1.1735		
ปริญญาตรี	2.9950	1.2093		
สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป	3.2258	1.1653		
รวม	3.0000	1.2140		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 14 (ต่อ): แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
2. ประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
ต่ำกว่าอนุปริญญา	1.6667	0.8473	2.772	0.041*
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1.7778	0.9674		
ปริญญาตรี	2.0300	1.1858		
สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป	2.0806	1.0449		
รวม	1.9325	1.0844		
3. แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
ต่ำกว่าอนุปริญญา	1.3485	0.8132	1.086	0.355
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1.4722	0.8341		
ปริญญาตรี	1.5150	0.8681		
สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป	1.3387	0.6761		
รวม	1.4525	0.8453		
4. ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
ต่ำกว่าอนุปริญญา	1.1364	0.5788	1.730	0.160
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1.1944	0.6198		
ปริญญาตรี	1.2150	0.5387		
สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป	1.0484	0.2163		
รวม	1.1725	0.5277		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 14 (ต่อ): แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
5. ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
ต่ำกว่าอนุปริญญา	2.6818	0.9141	1.913	0.127
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	2.6944	0.7625		
ปริญญาตรี	2.5250	0.8141		
สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป	2.7581	0.6190		
รวม	2.6175	0.7986		
6. ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
ต่ำกว่าอนุปริญญา	1.4697	0.7279	1.612	0.186
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1.3194	0.5772		
ปริญญาตรี	1.4450	0.8001		
สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป	1.5968	0.6643		
รวม	1.4500	0.7341		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ระดับการศึกษามีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.373, 0.355, 0.160, 0.127 และ 0.186 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ความถี่ใน

การขอสินเชื่อส่วนบุคคล และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.041 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระดับการศึกษามีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 15: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาผู้ขอ สินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	ต่ำกว่า อนุปริญญา	หรือ เทียบเท่า อนุปริญญา	อนุปริญญา หรือ ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี ขึ้นไป
		1.6667	1.7778	2.0300	2.0806
ต่ำกว่าอนุปริญญา	1.6667		-0.1111 (0.545)	-0.3633* (0.018)	-0.4139* (0.030)
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1.7778			-0.2522 (0.089)	-0.3028 (0.105)
ปริญญาตรี	2.0300				-0.0506 (0.747)
สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป	2.0806				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 15 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป ในเรื่องของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.018 และ 0.030 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.3633 และ -0.4139 ตามลำดับ

สมมติฐาน 1.5 อาชีพมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : อาชีพมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้ทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ P มีค่าน้อยกว่า 0.05 และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หลังจากนั้นจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่ามีค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 16: แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
1. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
รับราชการ	3.0000	1.5635	0.134	0.970
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.8667	1.3558		
พนักงานบริษัทเอกชน	2.9937	1.1665		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.1290	1.3352		
อาชีพอื่นๆ	3.0000	1.2247		
รวม	3.0000	1.2140		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 16 (ต่อ): แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรมขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
2. ประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
รับราชการ	2.3214	1.2781	4.192	0.002*
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.7333	1.8696		
พนักงานบริษัทเอกชน	1.8549	0.9862		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2.1290	1.1759		
อาชีพอื่นๆ	1.4444	1.0138		
รวม	1.9325	1.0844		
3. แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
รับราชการ	2.1786	1.1880	10.831	0.000*
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1.8667	1.1255		
พนักงานบริษัทเอกชน	1.3817	0.7648		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	1.0968	0.3962		
อาชีพอื่นๆ	2.2222	1.2019		
รวม	1.4525	0.8453		
4. ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
รับราชการ	1.0357	0.1890	4.484	0.001*
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1.1333	0.5164		
พนักงานบริษัทเอกชน	1.1861	0.5337		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	1.0000	0.0000		
อาชีพอื่นๆ	1.7778	1.2019		
รวม	1.1725	0.5277		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 16 (ต่อ): แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรมขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
5. ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
รับราชการ	2.5357	0.5762	6.645	0.000*
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1.6667	0.9759		
พนักงานบริษัทเอกชน	2.6467	0.7804		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2.8710	0.5623		
อาชีพอื่นๆ	2.5556	1.3333		
รวม	2.6175	0.7986		
6. ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
รับราชการ	1.2857	0.4600	4.833	0.001*
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.0000	1.4639		
พนักงานบริษัทเอกชน	1.4101	0.6860		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	1.5484	0.5059		
อาชีพอื่นๆ	2.1111	1.2693		
รวม	1.4500	0.7341		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์อาชีพที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.970 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้าน วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับประเภทของการขอในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล

บุคคล และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.002, 0.000, 0.001, 0.000 และ 0.001 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า อาชีพมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทของการขอในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 17: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามอาชีพ

อาชีพของผู้ขอ สินเชื่อส่วนบุคคล	รับราชการ	พนักงาน ประกอบ			
		รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท เอกชน	ธุรกิจ ส่วนตัว	อาชีพ อื่นๆ
\bar{X}	2.3214	2.7333	1.8549	2.1290	1.4444
		-0.4119	0.4665*	0.1924	0.8770*
รับราชการ	2.3214	(0.229)	(0.027)	(0.490)	(0.033)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.7333		0.8784*	0.6043	1.2889*
พนักงานบริษัทเอกชน	1.8549		(0.002)	(0.073)	(0.004)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2.1290			-0.2741	0.4105
อาชีพอื่นๆ	1.4444			(0.173)	(0.256)
					0.6846
					(0.091)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 17 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพรับราชการมีความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยรวมสูงกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอื่นๆ ในเรื่องของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.027 และ 0.033 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.4665 และ 0.8770 ตามลำดับ นอกจากนี้พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพอื่นๆ ในเรื่องของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 และ 0.004 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.8784 และ 1.2889 ตามลำดับ

ตารางที่ 18: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแหล่งเงินกู้ที่เลือกใช้บริการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ

อาชีพของผู้ขอ สินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	พนักงาน ประกอบ				
		รับราชการ	รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท เอกชน	ธุรกิจ ส่วนตัว	อาชีพ อื่นๆ
รับราชการ	2.1786		0.3119 (0.228)	0.7969* (0.000)	1.0818* (0.000)	-0.0436 (0.888)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1.8667			0.4850* (0.023)	0.7699* (0.003)	-0.3555 (0.296)
พนักงานบริษัทเอกชน	1.3817				0.2849 (0.061)	-0.8405* (0.002)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	1.0968					-1.1254 (0.091)
อาชีพอื่นๆ	2.2222					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 18 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพรับราชการมีความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยรวมสูงกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนและประกอบธุรกิจส่วนตัว ในเรื่องของแหล่งเงินกู้ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากันคือ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.7969 และ 1.0818 ตามลำดับ นอกจากนี้พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนและประกอบธุรกิจส่วนตัว ในเรื่องของแหล่งเงินกู้ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.023 และ 0.003 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.4850 และ 0.7699 ตามลำดับ

สำหรับพนักงานบริษัทเอกชนมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพอื่นๆ ในเรื่องของแหล่งเงินกู้ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.8405

ตารางที่ 19: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ

	\bar{X}	พนักงาน ประกอบ				
		รับราชการ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	พนักงานบริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว	อาชีพอื่นๆ
อาชีพของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล		1.0357	1.1333	1.1861	1.0000	1.7778
รับราชการ	1.0357		-0.0976 (0.557)	-0.1504 (0.142)	0.0357 (0.792)	-0.7421* (0.000)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1.1333			-0.0528 (0.700)	0.1333 (0.414)	-0.6445* (0.003)
พนักงานบริษัทเอกชน	1.1861				0.1861 (0.057)	-0.5917* (0.001)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	1.0000					0.7778* (0.000)
อาชีพอื่นๆ	1.7778					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 19 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพอื่นๆ ในเรื่องของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.7778

สำหรับผู้ขอสินเชื่อที่รับราชการมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพอื่นๆ ในเรื่องของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.7421 ทางด้านผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพอื่นๆ ในเรื่องของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.6445 นอกจากนี้ผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพอื่นๆ ในเรื่องของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.5917

ตารางที่ 20: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ

อาชีพของผู้ขอ สินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	พนักงาน ประกอบ			
		รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท เอกชน	ธุรกิจ ส่วนตัว	อาชีพ อื่นๆ
	2.5357	1.6667	2.6467	2.8710	2.5556
รับราชการ	2.5357	0.8690*	-0.1110	-0.3353	-0.1990
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1.6667	(0.001)	(0.469)	(0.099)	(0.947)
พนักงานบริษัทเอกชน	2.6467		-0.9800*	-1.2043*	-0.8889*
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2.8710		(0.000)	(0.000)	(0.007)
อาชีพอื่นๆ	2.5556			-0.2243	0.0911
				(0.126)	(0.729)
					0.3154
					(0.284)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 20 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพรับราชการมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ ในเรื่องของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.8690

สำหรับพนักงานรัฐวิสาหกิจมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ประกอบธุรกิจส่วนตัวและอาชีพอื่นๆ ในเรื่องของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดย เมื่อเทียบกับพนักงานเอกชนมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 มีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.9800 เมื่อเทียบกับผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัวมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 มีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -1.2043 และเมื่อเทียบกับผู้มีอาชีพอื่นๆ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.007 มีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.8889 ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 21: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ

อาชีพของผู้ขอ สินเชื่อส่วนบุคคล	รับราชการ	พนักงาน ประกอบ			
		พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	บริษัท เอกชน	ธุรกิจ ส่วนตัว	อาชีพ อื่นๆ
\bar{X}	1.2857	2.0000	1.4101	1.5484	2.1111
		-0.7143*	-0.1244	-0.2627	-0.8254*
รับราชการ	1.2857	(0.002)	(0.382)	(0.163)	(0.003)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.0000		0.5899*	0.4516*	-0.1111
พนักงานบริษัทเอกชน	1.4101		(0.002)	(0.047)	(0.715)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	1.5484			-0.1383	-0.7010*
อาชีพอื่นๆ	2.1111			(0.308)	(0.004)
					-0.5627*
					(0.040)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 21 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนและประกอบธุรกิจส่วนตัวในเรื่องของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 และ 0.047 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.5899 และ 0.4516 ตามลำดับ

ส่วนของผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพรับราชการมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพอื่นๆ ในเรื่องของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 และ 0.003 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.7143 และ -0.8254 ตามลำดับ นอกจากนี้พนักงานบริษัทเอกชนมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพอื่น ๆ ในเรื่องของผู้มีอิทธิพลในการ

ตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.7010 และผู้ที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีอาชีพอื่นๆ ในเรื่องของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.040 ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.5627

สมมติฐาน 1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้ทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ P มีค่าน้อยกว่า 0.05 และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่ามีค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 22: แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พฤติกรรมของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
1. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่า 10,000 บาท	3.4231	1.1375	2.570	0.038*
10,001-20,000 บาท	2.9041	1.1705		
20,001-30,000 บาท	2.8158	1.2869		
30,001-40,000 บาท	3.2115	1.1086		
ตั้งแต่ 40,000 ขึ้นไป	3.2097	1.2299		
รวม	3.0000	1.2140		
2. ประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่า 10,000 บาท	2.4615	1.3336	3.486	0.008*
10,001-20,000 บาท	1.7534	1.1176		
20,001-30,000 บาท	1.8860	0.9845		
30,001-40,000 บาท	2.1923	1.1722		
ตั้งแต่ 40,000 ขึ้นไป	2.0000	0.8871		
รวม	1.9325	1.0844		
3. แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่า 10,000 บาท	2.0385	1.0763	6.364	0.000*
10,001-20,000 บาท	1.5479	0.9328		
20,001-30,000 บาท	1.4386	0.8312		
30,001-40,000 บาท	1.1538	0.4147		
ตั้งแต่ 40,000 ขึ้นไป	1.2581	0.6512		
รวม	1.4525	0.8453		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 22 (ต่อ): แสดงการทดสอบพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
4. ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่า 10,000 บาท	1.0769	0.2717	1.973	0.098
10,001-20,000 บาท	1.1438	0.4841		
20,001-30,000 บาท	1.2456	0.6593		
30,001-40,000 บาท	1.2692	0.5979		
ตั้งแต่ 40,000 ขึ้นไป	1.0645	0.3068		
รวม	1.1725	0.5277		
5. ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่า 10,000 บาท	2.4231	0.7575	2.761	0.027*
10,001-20,000 บาท	2.5205	0.7984		
20,001-30,000 บาท	2.6404	0.8215		
30,001-40,000 บาท	2.6154	0.8890		
ตั้งแต่ 40,000 ขึ้นไป	2.8871	0.6300		
รวม	2.6175	0.7986		
6. ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่า 10,000 บาท	1.5769	0.5778	1.919	0.106
10,001-20,000 บาท	1.4110	0.8360		
20,001-30,000 บาท	1.3860	0.6170		
30,001-40,000 บาท	1.3846	0.5297		
ตั้งแต่ 40,000 ขึ้นไป	1.6613	0.8482		
รวม	1.4500	0.7341		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.098 และ 0.106 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล และผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล และความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลมีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.038, 0.008, 0.000 และ 0.027 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ประเภทของการขอในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล และความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 23: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล
จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

		น้อยกว่า 10,000	10,001 - 20,000	20,001 - 30,000	30,001 - 40,000	ตั้งแต่ 40,000 ขึ้นไป
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ขอ สินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	3.4231	2.9041	2.8158	3.2115	3.2097
			0.5190*	0.6073*	0.2116	0.2134
น้อยกว่า 10,000 บาท	3.4231		(0.044)	(0.021)	(0.465)	(0.449)
10,001-20,000 บาท	2.9041			0.0883	-0.3074	-0.3056
20,001-30,000 บาท	2.8158			(0.558)	(0.115)	(0.095)
30,001-40,000 บาท	3.2115				-0.3957	-0.3939*
ตั้งแต่ 40,000 บาทขึ้นไป	3.2097				(0.050)	(0.039)
						0.0018
						(0.993)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 23 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท และรายได้ 20,001-30,000 บาท ในเรื่องของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.044 และ 0.021 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.5190 และ 0.6073 ตามลำดับ

ในส่วนของผู้ขอสินเชื่อที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่มีรายได้ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.039 ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.3939

ตารางที่ 24: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล
จำแนกตามรายได้

		น้อยกว่า 10,001	20,001	30,001	ตั้งแต่ 40,000
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ขอ สินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	10,000	-	-	-
		บาท	20,000	30,000	40,000
		2.4615	1.7534	1.8860	2.1923
					2.0000
น้อยกว่า 10,000 บาท	2.4615	0.7081*	0.5755*	0.2692	0.4615
		(0.002)	(0.014)	(0.296)	(0.066)
10,001-20,000 บาท	1.7534		-0.1326	-0.4389*	-0.2466
			(0.323)	(0.012)	(0.130)
20,001-30,000 บาท	1.8860			-0.3063	-0.114
				(0.088)	(0.500)
30,001-40,000 บาท	2.1923				0.1923
					(0.340)
ตั้งแต่ 40,000 ขึ้นไป	2.0000				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 24 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท และรายได้ 20,001-30,000 บาท ในเรื่องของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. คือ 0.002 และ 0.014 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.7081 และ 0.5755 ตามลำดับ

สำหรับผู้ขอสินเชื่อที่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีรายได้ 30,001-40,000 บาท ในเรื่องของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.4389

ตารางที่ 25: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้

		น้อยกว่า 10,001	10,001-20,001	20,001-30,001	30,001-40,001	ตั้งแต่ 40,001 ขึ้นไป
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	2.0385	1.5479	1.4386	1.1538	1.2581
น้อยกว่า 10,000 บาท	2.0385		0.4906* (0.005)	0.5999* (0.001)	0.8847* (0.000)	0.7804* (0.000)
10,001-20,000 บาท	1.5479			0.1093 (0.289)	0.3941* (0.003)	0.2898* (0.021)
20,001-30,000 บาท	1.4386				0.2848* (0.039)	0.1805 (0.166)
30,001-40,000 บาท	1.1538					-0.1043 (0.501)
ตั้งแต่ 40,000 ขึ้นไป	1.2581					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 25 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีรายได้ในทุกระดับในเรื่องของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล โดยที่มีค่า Sig. ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้มีรายได้ 10,001-20,000 บาท มีค่า Sig. เท่ากับ 0.005 มีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.4906 สำหรับผู้มีรายได้ 20,001-30,000 บาท มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 มีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.5999 สำหรับผู้มีรายได้ 30,001-40,000 บาท และผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 40,000 บาทขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากันคือ 0.000 มีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.8847 และ 0.7804 ตามลำดับ

นอกจากนี้สำหรับผู้ขอสินเชื่อที่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีรายได้ 30,001-40,000 บาท และผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 40,000 บาทขึ้นไป

ในเรื่องของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.003 และ 0.021 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.3941 และ 0.2898 ตามลำดับ สำหรับผู้ขอสินเชื่อที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าผู้ขอสินเชื่อที่มีรายได้ 30,001-40,000 บาท ในเรื่องของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลเช่นเดียวกัน บุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.039 ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.2848

ตารางที่ 26: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้

		น้อยกว่า 10,000	10,001 - 20,000	20,001 - 30,000	30,001 - 40,000	ตั้งแต่ 40,000 ขึ้นไป
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ขอ สินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	2.4231	2.5205	2.6404	2.6154	2.8871
			-0.0974 (0.563)	-0.2173 (0.207)	-0.1923 (0.312)	-0.4640* (0.013)
น้อยกว่า 10.000 บาท	2.4231			-0.1199 (0.227)	-0.0949 (0.459)	-0.3666* (0.002)
10,001-20,000 บาท	2.5205				0.0250 (0.851)	-0.2467* (0.049)
20,001-30,000 บาท	2.6404					-0.2717 (0.069)
30,001-40,000 บาท	2.6154					
ตั้งแต่ 40,000 ขึ้นไป	2.8871					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 26 พบว่า ผู้ขอสินเชื่อที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ผู้มีรายได้ 10,001-20,000 บาท และผู้มีรายได้ 20,001-30,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าผู้

ขอสินเชื่อที่มีรายได้ตั้งแต่ 40,000 บาทขึ้นไป ในเรื่องของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.013 เท่ากับ 0.002 และเท่ากับ 0.049 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.4640 เท่ากับ -0.3666 และเท่ากับ -0.2467 ตามลำดับ

สมมติฐานข้อที่ 2 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐาน 2.1 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ค่าใช้จ่ายต่อเดือนไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้ทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ P มีค่าน้อยกว่า 0.05 และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หลังจากนั้นจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่ามีค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 27: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน

พฤติกรรมขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
1. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	3.4000	0.9129	3.957	0.004*
5,001-10,000 บาท	2.9333	1.2290		
10,001-20,000 บาท	2.8417	1.2468		
20,001-30,000 บาท	3.4394	1.1249		
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	2.7714	1.1653		
รวม	3.0000	1.2140		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกันสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 28: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล
จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน

		น้อยกว่า หรือเท่ากับ	5,001 -	10,001 -	20,001 -	มากกว่า 30,000
ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของ ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	5,000 บาท	10,000	20,000	30,000	บาทขึ้นไป
		3.4000	2.9333	2.8417	3.4394	2.7714
			0.4667	0.5583*	-0.0394	0.6286*
น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 5.000 บาท	3.4000	(0.074)	(0.032)	(0.889)	(0.045)	
5,001-10,000 บาท	2.9333		0.0916	-0.5061*	0.1619	
10,001-20,000 บาท	2.8417		(0.527)	(0.005)	(0.476)	
20,001-30,000 บาท	3.4394			-0.5977*	0.0703	
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	2.7714			(0.001)	(0.756)	
					0.6680*	
					(0.008)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตาราง 28 พบว่า ค่าใช้จ่ายต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาทมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าค่าใช้จ่ายต่อเดือน 10,001-20,000 บาท และค่าใช้จ่ายมากกว่า 30,000 บาทขึ้นไปในเรื่องของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยที่มีค่า Sig. เท่ากับ 0.032 และ 0.045 ตามลำดับซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.5583 และ 0.6286 ตามลำดับ

ส่วนค่าใช้จ่ายต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าค่าใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาทขึ้นไปในเรื่องของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยที่มีค่า Sig. เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.6680

นอกจากนี้สำหรับค่าใช้จ่ายต่อเดือน 5,001-10,000 บาท และค่าใช้จ่ายต่อเดือน 10,001-20,000 บาทมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าค่าใช้จ่ายต่อเดือน 20,001-30,000 บาท ในเรื่องของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.005 และ 0.001 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.5061 และ -0.5977 ตามลำดับ

สมมติฐาน 2.2 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ค่าใช้จ่ายต่อเดือนไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 29: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
2. ประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	2.4000	1.3229	3.006	0.018*
5,001-10,000 บาท	1.9259	1.1884		
10,001-20,000 บาท	1.7338	0.8646		
20,001-30,000 บาท	2.0758	1.0998		
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	2.1429	1.1152		
รวม	1.9325	1.0844		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้

สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.018 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 30: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน

		น้อยกว่า หรือเท่ากับ	5,001- 10,000 บาท	10,001- 20,000 บาท	20,001- 30,000 บาท	มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป
ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของ ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	5,000 บาท	10,000	20,000	30,000	บาทขึ้นไป
		2.4000	1.9259	1.7338	2.0758	2.1429
			0.4741*	0.6662*	-0.3242	0.2571
น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 5.000 บาท	2.4000	(0.043)	(0.005)	(0.199)	(0.361)	
5,001-10,000 บาท	1.9259		0.1921	-0.1500	-0.0217	
10,001-20,000 บาท	1.7338		(0.139)	(0.353)	(0.287)	
20,001-30,000 บาท	2.0758			-0.3420*	-0.0491*	
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	2.1429			(0.034)	(0.045)	0.0671
						(0.765)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตาราง 30 พบว่า ค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าค่าใช้จ่ายต่อเดือน 5,001-10,000 บาท และค่าใช้จ่ายต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ในเรื่องของประเภทในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยที่มีค่า Sig. เท่ากับ 0.043 และ 0.005 ตามลำดับซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.4741 และ 0.6662 ตามลำดับ

นอกจากนี้สำหรับค่าใช้จ่ายต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าค่าใช้จ่ายต่อเดือน 20,001-30,000 บาท และค่าใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป ในเรื่องของประเภทในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.034 และ 0.045 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.3420 และ -0.0491 ตามลำดับ

สมมติฐาน 2.3 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ค่าใช้จ่ายต่อเดือนไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 31: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล
จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
3. แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	2.0800	1.1518	6.745	0.000*
5,001-10,000 บาท	1.5704	0.9186		
10,001-20,000 บาท	1.3957	0.8041		
20,001-30,000 บาท	1.1667	0.4830		
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	1.3143	0.7183		
รวม	1.4525	0.8453		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลมีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 32: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการในการขอ
สินเชื่อบุคคลจำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน

		น้อยกว่า หรือเท่ากับ	5,001 -	10,001 -	20,001 -	มากกว่า 30,000
ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของ ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	5,000 บาท	10,000	20,000	30,000	บาทขึ้นไป
		2.0800	1.5704	1.3957	1.1667	1.3143
			0.5096*	0.6843*	0.9133*	0.7657*
น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 5.000 บาท	2.0800	(0.005)	(0.000)	(0.000)	(0.000)	(0.000)
5,001-10,000 บาท	1.5704		0.1747	0.4037*	0.2561	
10,001-20,000 บาท	1.3957		(0.079)	(0.001)	(0.101)	
20,001-30,000 บาท	1.1667			0.2290	0.0814	
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	1.3143			(0.063)	(0.601)	-0.1476
						(0.391)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตาราง 32 พบว่า ค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าค่าใช้จ่ายต่อเดือนตั้งแต่ 5,001-10,000 บาท จนถึงค่าใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป ในเรื่องของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยที่มีค่า Sig. เท่ากับ 0.005, 0.000, 0.000 และ 0.000 ตามลำดับซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.5096, 0.6843, 0.9133 และ 0.7657 ตามลำดับ

นอกจากนี้สำหรับค่าใช้จ่ายต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าค่าใช้จ่ายต่อเดือน 20,001-30,000 บาทโดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.4037

สมมติฐาน 2.4 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ค่าใช้จ่ายต่อเดือนไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 33: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
4. ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	1.0800	0.2769	0.382	0.821
5,001-10,000 บาท	1.2000	0.5834		
10,001-20,000 บาท	1.1727	0.5238		
20,001-30,000 บาท	1.1364	0.4603		
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	1.2000	0.5841		
รวม	1.1725	0.5277		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 33 ผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของผู้ขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.821 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือการยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าใช้จ่ายไม่มีผลต่อ

พฤติกรรมกรขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 2.5 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมกรขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ค่าใช้จ่ายต่อเดือนไม่มีผลต่อพฤติกรรมกรขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมกรขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 34: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน

พฤติกรรมกรขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
5. ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	2.7600	0.7789	2.263	0.062
5,001-10,000 บาท	2.4519	0.8527		
10,001-20,000 บาท	2.6906	0.7788		
20,001-30,000 บาท	2.6970	0.7640		
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	2.7143	0.6674		
รวม	2.6175	0.7986		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมกรขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า พฤติกรรมกรขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า

Probability (P) เท่ากับ 0.062 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าใช้จ่ายต่อเดือนไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 2.6 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้ มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ค่าใช้จ่ายต่อเดือนไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มี อิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพล ในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 35: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามค่าใช้จ่าย

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
6. ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	1.3200	0.5568	1.408	0.230
5,001-10,000 บาท	1.5185	0.8965		
10,001-20,000 บาท	1.3525	0.5629		
20,001-30,000 บาท	1.5455	0.6369		
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	1.4857	0.8869		
รวม	1.4500	0.7341		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนใน

กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.230 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือการยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าใช้จ่ายต่อเดือนไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 ประสิทธิภาพในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐาน 3.1 ประสิทธิภาพในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประสิทธิภาพในการขอสินเชื่อไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ประสิทธิภาพในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 36: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามประสิทธิภาพในการขอสินเชื่อ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
1. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่า 1 ปี	3.1062	1.1523	0.728	0.484
ตั้งแต่ 1-5 ปี	2.9841	1.3546		
มากกว่า 5 ปี	2.9082	0.9748		
รวม	3.0000	1.2140		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 36 ผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลกับพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.484 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 3.2 ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 37: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามประสพการณ์ในการขอสินเชื่อ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
2. ประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่า 1 ปี	1.9648	1.1797	0.377	0.686
ตั้งแต่ 1-5 ปี	1.8836	1.0605		
มากกว่า 5 ปี	1.9898	1.0204		
รวม	1.9325	1.0844		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 37 ผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลกัพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.686 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 3.3 ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 38: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามประสพการณ์ในการขอสินเชื่อ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
3. แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่า 1 ปี	1.4159	0.8316	0.153	0.858
ตั้งแต่ 1-5 ปี	1.4709	0.8539		
มากกว่า 5 ปี	1.4592	0.8515		
รวม	1.4525	0.8453		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 38 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.858 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือการยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสิทธิภาพในการขอสินเชื่อไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 3.4 ประสิทธิภาพในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประสิทธิภาพในการขอสินเชื่อไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ประสิทธิภาพในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 39: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามประสิทธิภาพในการขอสินเชื่อ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
4. ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่า 1 ปี	1.1858	0.5436	0.369	0.692
ตั้งแต่ 1-5 ปี	1.1852	0.5385		
มากกว่า 5 ปี	1.1327	0.4899		
รวม	1.1725	0.5277		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.692 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือการยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 3.5 ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 40: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามประสพการณ์ในการขอสินเชื่อ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
5. ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่า 1 ปี	2.5752	0.8743	0.790	0.454
ตั้งแต่ 1-5 ปี	2.5979	0.7418		
มากกว่า 5 ปี	2.7041	0.8149		
รวม	2.6175	0.7986		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 40 ผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความรู้ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในแต่ละครั้งของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความรู้ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.454 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความรู้ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 3.6 ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 41: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามประสพการณ์ในการขอสินเชื่อ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
6. ผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
น้อยกว่า 1 ปี	1.5752	0.8945	5.996	0.003*
ตั้งแต่ 1-5 ปี	1.3175	0.5968		
มากกว่า 5 ปี	1.5612	0.7331		
รวม	1.4500	0.7341		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 41 ผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือการยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 42: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามประสพการณ์ในการขอสินเชื่อ

ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อ	น้อยกว่า 1 ปี	ตั้งแต่ 1-5 ปี	มากกว่า 5 ปี
\bar{X}	1.5752	1.3175	1.5612
น้อยกว่า 1 ปี	1.5752	0.2577* (0.003)	0.0140 (0.889)
ตั้งแต่ 1-5 ปี	1.3175		-0.2437* (0.007)
มากกว่า 5 ปี	1.5612		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตาราง 42 พบว่า ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อที่น้อยกว่า 1 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าประสพการณ์ในการขอสินเชื่อตั้งแต่ 1-5 ปี ในเรื่องของผู้มี

อิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยที่มีค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.2577 ตามลำดับ

นอกจากนี้สำหรับประสบการณ์ในการขอสินเชื่อตั้งแต่ 1-5 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าประสบการณ์ในการขอสินเชื่อมากกว่า 5 ปี โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.2437

สมมติฐานข้อที่ 4 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐาน 4.1 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 43: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
1. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าแหล่งอื่น	2.9362	1.2548	0.420	0.657
อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าแหล่งอื่น	2.9286	1.1524		
อัตราดอกเบี้ยเท่ากับแหล่งอื่น	3.0476	1.1987		
รวม	3.0000	1.2140		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 43 ผลการวิเคราะห์อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.657 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 4.2 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลแตกต่างกันของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 44: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
2. ประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าแหล่งอื่น	1.9504	1.0976	0.041	0.960
อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าแหล่งอื่น	1.8929	0.9165		
อัตราดอกเบี้ยเท่ากับแหล่งอื่น	1.9264	1.0989		
รวม	1.9325	1.0844		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 44 ผลการวิเคราะห์อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.960 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 4.3 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 45: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
3. แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าแหล่งอื่น	1.5816	0.9722	2.641	0.073
อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าแหล่งอื่น	1.3214	0.7228		
อัตราดอกเบี้ยเท่ากับแหล่งอื่น	1.3896	0.7659		
รวม	1.4525	0.8453		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 45 ผลการวิเคราะห์อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของ แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.073 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือการยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 4.4 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 46: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
4. ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าแหล่งอื่น	1.2482	0.6342	2.385	0.093
อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าแหล่งอื่น	1.1786	0.5480		
อัตราดอกเบี้ยเท่ากับแหล่งอื่น	1.1255	0.4441		
รวม	1.1725	0.5277		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 46 ผลการวิเคราะห์อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.093 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือการยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 4.5 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 47: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
5. ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าแหล่งอื่น	2.6809	0.7589	1.032	0.357
อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าแหล่งอื่น	2.4643	0.8381		
อัตราดอกเบี้ยเท่ากับแหล่งอื่น	2.5974	0.8171		
รวม	2.6175	0.7986		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 47 ผลการวิเคราะห์อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.357 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 4.6 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 48: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
6. ผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าแหล่งอื่น	1.3333	0.5300	3.880	0.021*
อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าแหล่งอื่น	1.3214	0.7724		
อัตราดอกเบี้ยเท่ากับแหล่งอื่น	1.5368	0.8221		
รวม	1.4500	0.7341		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 48 ผลการวิเคราะห์อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่มีอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมต่างกัน มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.021 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีผลต่อผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 49: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม	อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าแหล่งอื่น	อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าแหล่งอื่น	อัตราดอกเบี้ยเท่ากับแหล่งอื่น
\bar{X}	1.3333	1.3214	1.5368
อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าแหล่งอื่น	1.3333	0.0119 (0.937)	-0.2035* (0.009)
อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าแหล่งอื่น	1.3214		-0.2154 (0.141)
อัตราดอกเบี้ยเท่ากับแหล่งอื่น	1.5368		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตาราง 49 พบว่า อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าแหล่งอื่นมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเท่ากับแหล่งอื่นในเรื่องของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลโดยที่มีค่า Sig. เท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.2035

สมมติฐานข้อที่ 5 ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐาน 5.1 ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาการผ่อนชำระไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 50: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
1. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
ระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี	3.1579	1.3276	2.072	0.127
ระยะปานกลางมากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี	2.8846	1.2023		
ระยะยาวเกินกว่า 5 ปี	3.0769	1.0416		
รวม	3.0000	1.2140		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 50 ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาการผ่อนชำระที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลกับระยะเวลาการผ่อนชำระ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร Probability (P) เท่ากับ 0.127 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าระยะเวลาการผ่อนชำระไม่มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐาน 5.2 ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาการผ่อนชำระไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 51: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
2. ประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
ระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี	1.6579	1.1737	9.361	0.000*
ระยะปานกลางมากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี	1.9327	1.0611		
ระยะยาวเกินกว่า 5 ปี	2.3333	0.8778		
รวม	1.9325	1.0844		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 51 ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 52: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระ

ระยะเวลาการผ่อนชำระ	ระยะสั้น ไม่เกิน 1 ปี	ระยะปานกลาง มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	ระยะยาว เกินกว่า 5 ปี
	\bar{X} 1.6579	1.9327	2.3333
ระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี	1.6579	-0.2748* (0.027)	-0.6754* (0.000)
ระยะปานกลางมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	1.9327		-0.4006* (0.005)
ระยะยาวเกินกว่า 5 ปี	2.3333		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตาราง 52 พบว่า ระยะเวลาการผ่อนชำระระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าระยะปานกลางมากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี และระยะยาวเกินกว่า 5 ปีในเรื่องของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยที่มีค่า Sig. เท่ากับ 0.027 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.2748 และ -0.6754 ตามลำดับ

นอกจากนี้ระยะเวลาการผ่อนชำระระยะปานกลางมากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปีมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าระยะยาวเกินกว่า 5 ปีในเรื่องของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยที่มีค่า Sig. เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.4006

สมมติฐาน 5.3 ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาการผ่อนชำระไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 53: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
3. แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
ระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี	1.4561	0.8323	1.448	0.236
ระยะปานกลางมากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี	1.3990	0.7921		
ระยะยาวเกินกว่า 5 ปี	1.5897	0.9861		
รวม	1.4525	0.8453		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 53 ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาการผ่อนชำระที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.236 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือการยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าระยะเวลาการผ่อนชำระไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 5.4 ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาการผ่อนชำระไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 54: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
4. ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
ระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี	1.2018	0.5351	2.058	0.129
ระยะปานกลางมากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี	1.1971	0.5770		
ระยะยาวเกินกว่า 5 ปี	1.0641	0.3357		
รวม	1.1725	0.5277		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 54 ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาการผ่อนชำระที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.129 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือการยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าระยะเวลาการผ่อนชำระไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 5.5 ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้าน
ของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาการผ่อนชำระไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของ
ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่
ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 55: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตาม
ระยะเวลาการผ่อนชำระ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
5. ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
ระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี	2.3596	0.8737	9.898	0.000*
ระยะปานกลางมากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี	2.7644	0.7660		
ระยะยาวเกินกว่า 5 ปี	2.6026	0.6711		
รวม	2.6175	0.7986		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 55 ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาการผ่อนชำระที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อ
ส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดย
ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อ
ส่วนบุคคลในด้านของ ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า
Probability (P) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และ
ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อ
ส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่ง
สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 56: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระ

ระยะเวลาการผ่อนชำระ	\bar{X}	ระยะสั้น	ระยะปานกลาง	ระยะยาว
		ไม่เกิน 1 ปี	มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	เกินกว่า 5 ปี
	2.3596		2.7644	2.6026
ระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี	2.3596		-0.4048* (0.000)	-0.2430* (0.035)
ระยะปานกลางมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	2.7644			0.1618 (0.120)
ระยะยาวเกินกว่า 5 ปี	2.6206			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตาราง 56 พบว่า ระยะเวลาการผ่อนชำระระยะสั้นไม่เกิน 1 ปีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าระยะปานกลางมากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปีและระยะเวลายาวเกินกว่า 5 ปีในเรื่องของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 และ 0.035 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.4048 และ -0.2430 ตามลำดับ

สมมติฐาน 5.6 ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาการผ่อนชำระไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 57: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามระยะเวลาการผ่อนชำระ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
6. ผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
ระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี	1.4474	0.8834	2.301	0.102
ระยะปานกลางมากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี	1.3942	0.6582		
ระยะยาวเกินกว่า 5 ปี	1.6026	0.6711		
รวม	1.4500	0.7341		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 57 ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาการผ่อนชำระที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.102 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าระยะเวลาการผ่อนชำระไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 6 ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐาน 6.1 ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล
ในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้าน
ของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของ
วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 58: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนก
ตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
1. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
ค่าธรรมเนียมการขอสินเชื่อ	3.1875	1.2758	2.925	0.021*
ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้	3.2361	1.0811		
วิธีการจ่ายชำระ	2.6230	1.3683		
จำนวนเงินที่ต้องจ่ายในแต่ละงวด	2.9290	1.1473		
อื่น ๆ	3.0000	0.0000		
รวม	3.0000	1.2140		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 58 ผลการวิเคราะห์ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้ที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอ
สินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนใน
กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า
พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของ
ประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.021 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การ
ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ข้อกำหนดอื่น ๆ ใน

สัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 59: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้

ข้อกำหนดอื่น ในสัญญาเงินกู้	ค่าธรรมเนียม การขอสินเชื่อ	ค่าปรับกรณี ผิดนัดชำระหนี้	วิธีการ จ่ายชำระ	จำนวนเงินที่ ต้องจ่ายชำระ ในแต่ละงวด	อื่นๆ
\bar{X}	3.1875	3.2361	2.6230	2.9290	3.0000
ค่าธรรมเนียม การขอสินเชื่อ	3.1875	-0.0486 (0.796)	0.5645* (0.004)	0.2585 (0.093)	0.1875 (0.827)
ค่าปรับกรณี ผิดนัดชำระหนี้	3.2361		0.6131* (0.004)	0.3071 (0.070)	0.2361 (0.784)
วิธีการจ่ายชำระ	2.6230			-0.3060 (0.089)	-0.3770 (0.663)
จำนวนเงินที่ ต้องจ่ายชำระ ในแต่ละงวด	2.9290				-0.0710 (0.934)
อื่นๆ	3.0000				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตาราง 59 พบว่า ค่าธรรมเนียมการขอสินเชื่อมีความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยรวมสูงกว่าวิธีการจ่ายชำระในเรื่องของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.5645

นอกจากนี้ ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้มีความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยรวมสูงกว่าวิธีการจ่ายชำระหนี้ในเรื่องของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.6131

สมมติฐาน 6.2 ข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 60: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
2. ประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
ค่าธรรมเนียมการขอสินเชื่อ	1.8750	1.1630	1.268	0.282
ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้	2.0694	1.0390		
วิธีการจ่ายชำระ	1.6885	0.9923		
จำนวนเงินที่ต้องจ่ายในแต่ละงวด	1.9941	1.0883		
อื่น ๆ		2.0000	0.0000	
รวม		1.9325	1.0844	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 60 ผลการวิเคราะห์ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้ที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.282 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 6.3 ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 61: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
3. แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
ค่าธรรมเนียมการขอสินเชื่อ	1.3333	0.7059	3.417	0.009*
ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้	1.5833	0.9307		
วิธีการจ่ายชำระ	1.2131	0.5512		
จำนวนเงินที่ต้องจ่ายในแต่ละงวด	1.5385	0.9258		
อื่น ๆ	2.5000	2.1213		
รวม	1.4525	0.8453		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 61 ผลการวิเคราะห์ข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้ที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือการยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 62: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้

ข้อกำหนดอื่น ในสัญญาเงินกู้	ค่าธรรมเนียม การขอสินเชื่อ	ค่าปรับกรณี ผิดนัดชำระหนี้	วิธีการ จ่ายชำระ	จำนวนเงินที่ ต้องจ่ายชำระ ในแต่ละงวด	อื่นๆ
\bar{X}	1.3333	1.5833	1.2131	1.5385	2.5000
ค่าธรรมเนียม การขอสินเชื่อ	1.3333	-0.2500 (0.056)	0.1202 (0.380) 0.3702*	-0.2052 (0.055) 0.0448	-0.1667 (0.051) -0.9167
ค่าปรับกรณี ผิดนัดชำระหนี้	1.5833		(0.011)	(0.703) -0.3249*	(0.127) -1.2869*
วิธีการจ่ายชำระ	1.2131			(0.009)	(0.033) -0.9615
จำนวนเงินที่ ต้องจ่ายชำระ ในแต่ละงวด	1.5385				(0.106)
อื่นๆ	2.5000				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตาราง 62 พบว่า ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมสูงกว่าวิธีการจ่ายชำระในเรื่องของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.011 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ 0.3702

นอกจากนี้ วิธีการจ่ายชำระมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าจำนวนเงินที่ต้องจ่ายในแต่ละงวดและข้อกำหนดอื่น ๆ ในเรื่องของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมี

ค่า Sig. เท่ากับ 0.009 และ 0.033 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่ เท่ากับ -0.3249 และ -1.2869 ตามลำดับ

สมมติฐาน 6.4 ข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 63: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
4. ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
ค่าธรรมเนียมการขอสินเชื่อ	1.2292	0.6237	0.544	0.703
ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้	1.1944	0.6422		
วิธีการจ่ายชำระ	1.1311	0.4272		
จำนวนเงินที่ต้องจ่ายในแต่ละงวด	1.1479	0.4452		
อื่น ๆ	1.0000	0.0000		
รวม	1.1725	0.5277		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 63 ผลการวิเคราะห์ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้ที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล

ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.703 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าข้อกำหนดอื่นๆ ใน สัญญาเงินกู้ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้ บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 6.5 ข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 64: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตาม ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้

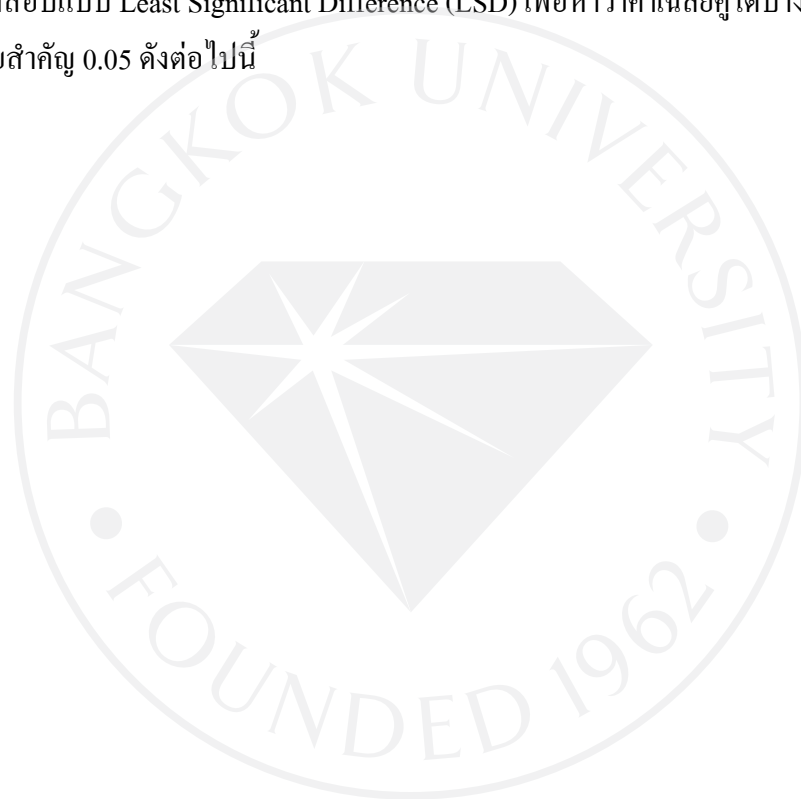
พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
5. ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
ค่าธรรมเนียมการขอสินเชื่อ	2.4375	0.8311	2.679	0.031*
ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้	2.7083	0.8125		
วิธีการจ่ายชำระ	2.5410	0.7205		
จำนวนเงินที่ต้องจ่ายในแต่ละงวด	2.6982	0.7853		
อื่น ๆ		3.5000	0.7071	
รวม		2.6175	0.7986	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 64 ผลการวิเคราะห์ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้ที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนใน

กรุงเทพมหานครโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชน ในกรุงเทพมหานครมีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.031 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับ สมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 65: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้

ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้	ค่าธรรมเนียมการขอสินเชื่อ	ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้	วิธีการจ่ายชำระ	จำนวนเงินที่ต้องจ่ายชำระในแต่ละงวด	อื่นๆ
\bar{X}	2.4375	2.7083	2.5410	2.6982	3.5000
ค่าธรรมเนียมการขอสินเชื่อ	2.4375	-0.2708*	-0.1035	-0.2607*	-1.0625
ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้	2.7083	(0.029)	(0.425)	(0.010)	(0.061)
วิธีการจ่ายชำระ	2.5410		0.1673	0.0101	-0.7917
จำนวนเงินที่ต้องจ่ายชำระในแต่ละงวด	2.6982		(0.225)	(0.928)	(0.164)
อื่นๆ	3.5000			-0.1572	-0.9590
				(0.185)	(0.093)
					-0.8081
					(0.155)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตาราง 65 พบว่า ค่าธรรมเนียมการขอสินเชื่อมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้และจำนวนเงินที่ต้องจ่ายชำระในแต่ละงวดในเรื่องของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลโดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.029 และ 0.010 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.2708 และ -0.2607 ตามลำดับ

สมมติฐาน 6.6 ข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลแตกต่างกันของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 66: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
6. ผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
ค่าธรรมเนียมการขอสินเชื่อ	1.5104	0.9514	2.411	0.049*
ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้	1.3750	0.5156		
วิธีการจ่ายชำระ	1.2787	0.4521		
จำนวนเงินที่ต้องจ่ายในแต่ละงวด	1.4970	0.7248		
อื่น ๆ	2.5000	2.1213		
รวม	1.4500	0.7341		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 66 ผลการวิเคราะห์ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้ที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า ผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่มีข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้ต่างกัน มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.049 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล

บุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 67: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้

ข้อกำหนดอื่น ในสัญญาเงินกู้	ค่าธรรมเนียม การขอสินเชื่อ	ค่าปรับกรณี ผิดนัดชำระหนี้	วิธีการ จ่ายชำระ	จำนวนเงินที่ ต้องจ่ายชำระ ในแต่ละงวด	อื่นๆ
\bar{X}	1.5104	1.3750	1.2787	1.4970	2.5000
ค่าธรรมเนียม การขอสินเชื่อ	1.5104	0.1354 (0.234)	0.2317 (0.053)	0.0134 (0.886)	-0.9896 (0.058)
ค่าปรับกรณี ผิดนัดชำระหนี้	1.3750		0.0963 (0.448)	-0.1220 (0.235)	-1.1250* (0.032)
วิธีการจ่ายชำระ	1.2787			(0.046)	-1.2213* (0.020)
จำนวนเงินที่ ต้องจ่ายชำระ ในแต่ละงวด	1.4970				-1.0030 (0.054)
อื่นๆ	2.5000				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตาราง 67 พบว่า ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้มีความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยรวมต่ำกว่าข้อกำหนดอื่น ๆ ในเรื่องของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.032 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -1.1250

นอกจากนี้ วิธีการจ่ายชำระมีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าจำนวนเงินที่ต้องจ่ายชำระในแต่ละงวดและข้อกำหนดอื่น ๆ ในเรื่องของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.046 และ 0.020 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.2183 และ -1.2213 ตามลำดับ

สมมติฐานข้อที่ 7 การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐาน 7.1 การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 68: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
1. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
การให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่	2.9767	1.2158	3.851	0.004*
การโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์	2.5676	0.9586		
การโฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	2.9697	1.3240		
การโฆษณาทางเว็บไซต์	3.6552	1.1109		
อื่น ๆ	3.5000	0.7071		
รวม	3.0000	1.2140		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 68 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครมีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 69: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล
จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง

การรับรู้ข้อมูล ผ่านสื่อต่าง ๆ	\bar{X}	การให้ข้อมูล การโฆษณา การโฆษณา การโฆษณา				
		โดยตรงจาก เจ้าหน้าที่	ผ่านสื่อ โทรทัศน์	ผ่านสื่อ สิ่งพิมพ์	ผ่านทาง เว็บไซต์ อื่นๆ	
	2.9767	2.5676	2.9697	3.6552	3.5000	
การให้ข้อมูลโดย ตรงจากเจ้าหน้าที่	2.9767		0.4091 (0.053)	0.007 (0.966)	-0.6785* (0.004)	-0.5233 (0.176)
การโฆษณาผ่าน สื่อโทรทัศน์	2.5676			-0.4021 (0.103)	-1.0876* (0.000)	-0.9324* (0.029)
การโฆษณาผ่าน สื่อสิ่งพิมพ์	2.9697				-0.6855* (0.011)	-0.5303 (0.192)
การโฆษณาผ่าน ทางเว็บไซต์	3.6552					0.1552 (0.724)
อื่นๆ	3.5000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตาราง 69 พบว่า การให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าการโฆษณาผ่านทางเว็บไซต์ในเรื่องของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.6785

ส่วนการโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าการโฆษณาผ่านทางเว็บไซต์และอื่น ๆ ในเรื่องของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลโดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 และ 0.029 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -1.0876 และ -0.9324 ตามลำดับ

นอกจากนี้การโฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าการการโฆษณาผ่านทางเว็บไซต์ ๆ ในเรื่องของวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลโดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.011 ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.6855

สมมติฐาน 7.2 การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่มีผลต่อประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 70: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ

พฤติกรรมขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
2. ประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
การให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่	1.8992	1.0464	0.641	0.633
การโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์	2.1622	1.1184		
การโฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	1.9091	1.2370		
การโฆษณาทางเว็บไซต์	1.8966	1.0469		
อื่น ๆ	2.2000	1.0328		
รวม	1.9325	1.0844		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 70 ผลการวิเคราะห์ประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลกับการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า ประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่มีการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่างกัน มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.633 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่มีผลต่อประเภทการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐาน 7.3 การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่มีผลต่อแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

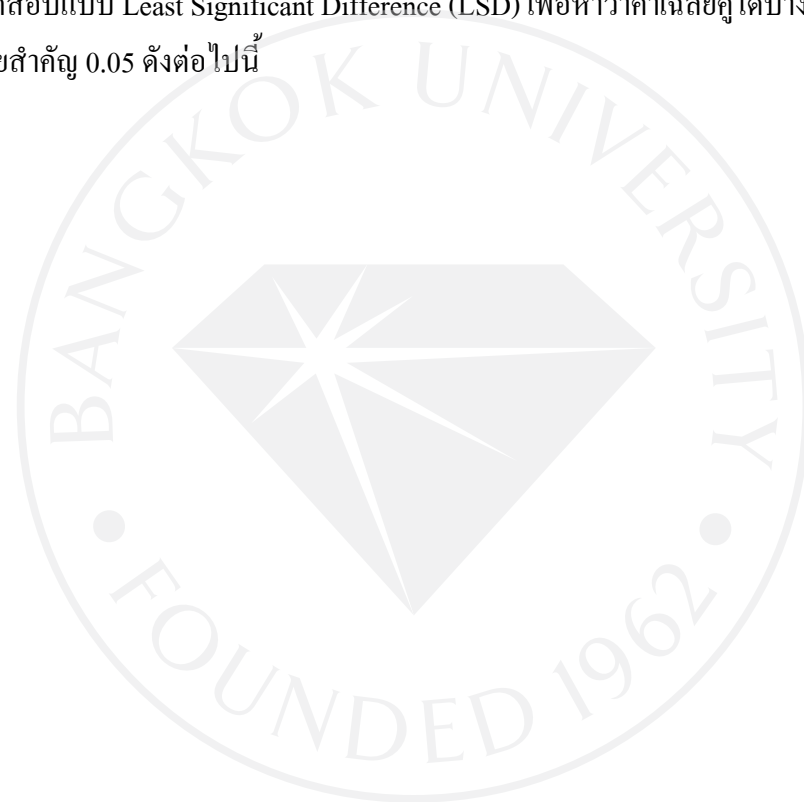
ตารางที่ 71: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
3. แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
การให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่	1.3837	0.8013	2.728	0.029*
การโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์	1.3243	0.7474		
การโฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	1.5909	0.8767		
การโฆษณาทางเว็บไซต์	1.7931	0.9776		
อื่น ๆ	1.8000	1.3166		
รวม	1.4525	0.8453		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 71 ผลการวิเคราะห์แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอสินเชื่อส่วนบุคคลกับการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่า แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่มีการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ ที่ต่างกัน มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.029 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 72: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอสินเชื่อส่วนบุคคล
จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง

การรับรู้ข้อมูล ผ่านสื่อต่าง ๆ	\bar{X}	การให้ข้อมูล	การโฆษณา	การโฆษณา	การโฆษณา	อื่นๆ
		โดยตรงจาก เจ้าหน้าที่	ผ่านสื่อ โทรทัศน์	ผ่านสื่อ สิ่งพิมพ์	ผ่านทาง เว็บไซต์	
	1.3837	1.3243	1.5909	1.7931	1.8000	
การให้ข้อมูลโดย ตรงจากเจ้าหน้าที่	1.3837		0.0594 (0.687)	-0.2072 (0.074)	-0.4094* (0.013)	-0.4163 (0.124)
การโฆษณาผ่าน สื่อโทรทัศน์	1.3243			-0.2666 (0.122)	-0.4688* (0.025)	-0.4757 (0.112)
การโฆษณาผ่าน สื่อสิ่งพิมพ์	1.5909				-0.2022 (0.280)	-0.2091 (0.463)
การโฆษณาผ่าน ทางเว็บไซต์	1.7931					0.7240 (0.982)
อื่นๆ	1.8000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตาราง 72 พบว่า การให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่และการโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าการโฆษณาผ่านทางเว็บไซต์ในเรื่องของแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.013 และ 0.025 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.4094 และ -0.4688 ตามลำดับ

สมมติฐาน 7.4 การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 73: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
4. ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล				
การให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่	1.0930	0.3403	10.852	0.000*
การโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์	1.1081	0.3148		
การโฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	1.2576	0.6400		
การโฆษณาทางเว็บไซต์	1.5172	0.8710		
อื่น ๆ	1.9000	1.4491		
รวม	1.1725	0.5277		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 73 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของ ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอ

สินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 74: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง

การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ	\bar{X}	การให้ข้อมูล	การโฆษณา	การโฆษณา	การโฆษณา	อื่นๆ
		โดยตรงจากเจ้าหน้าที่	ผ่านสื่อโทรทัศน์	ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	ผ่านทางเว็บไซต์	
	1.0930	1.1081	1.2576	1.5172	1.9000	
การให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่	1.0930		-0.0151 (0.865)	-0.1646* (0.018)	-0.4242* (0.000)	-0.8070* (0.000)
การโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์	1.1081			-0.1495 (0.149)	-0.4091* (0.001)	-0.7919* (0.000)
การโฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	1.2576				-0.2596* (0.021)	-0.6424* (0.000)
การโฆษณาผ่านทางเว็บไซต์	1.5172					-0.3828* (0.039)
อื่นๆ	1.9000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตาราง 74 พบว่า การให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่ที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าการโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ การโฆษณาผ่านทางเว็บไซต์และทางอื่น ๆ ในเรื่องของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.018, 0.000 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.1646 เท่ากับ -0.4242 และ -0.8070 ตามลำดับ

ส่วนการโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าการโฆษณาผ่านทางเว็บไซต์และอื่น ๆ ในเรื่องของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.4091 และ -0.7919 ตามลำดับ

นอกจากนี้การโฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าทางอื่น ๆ ในเรื่องของลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.039 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.3828

สมมติฐาน 7.5 การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 75: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ

พฤติกรรมขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
5. ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
การให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่	2.6202	0.7710	1.213	0.304
การโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์	2.6757	0.8516		
การโฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	2.5455	0.9312		
การโฆษณาทางเว็บไซต์	2.5172	0.7378		
อื่น ๆ	3.1000	0.3162		
รวม	2.6175	0.7986		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 75 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.304 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 7.6 การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 76: แสดงการทดสอบพฤติกรรมทางด้านผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	F	P
6. ผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล				
การให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่	1.3605	0.5834	3.433	0.009*
การโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์	1.6216	0.7208		
การโฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	1.5303	0.8982		
การโฆษณาทางเว็บไซต์	1.7931	1.2923		
อื่น ๆ	1.6000	0.5164		
รวม	1.4500	0.7341		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 76 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA พบว่าพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีค่า Probability (P) เท่ากับ 0.009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ การยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลในด้านของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 77: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล
จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ

การรับรู้ข้อมูล ผ่านสื่อต่าง ๆ	\bar{X}	การให้ข้อมูล	การโฆษณา	การโฆษณา	การโฆษณา	อื่น ๆ
		โดยตรงจาก เจ้าหน้าที่	ผ่านสื่อ โทรทัศน์	ผ่านสื่อ สิ่งพิมพ์	ผ่านทาง เว็บไซต์	
	1.3605	1.6216	1.5303	1.7931	1.6000	
การให้ข้อมูลโดย ตรงจากเจ้าหน้าที่	1.3605		-0.2611* (0.041)	-0.1698 (0.090)	-0.4326* (0.002)	-0.2395 (0.306)
การโฆษณาผ่าน สื่อโทรทัศน์	1.6216			0.0913 (0.540)	-0.1715 (0.341)	0.0216 (0.933)
การโฆษณาผ่าน สื่อสิ่งพิมพ์	1.5303				-0.2628 (0.105)	-0.0697 (0.777)
การโฆษณาผ่าน ทางเว็บไซต์	1.7931					0.1931 (0.468)
อื่น ๆ	1.6000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตาราง 77 พบว่า การให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่มีความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่ำกว่าการโฆษณาผ่านทางโทรทัศน์และการโฆษณาผ่านทางเว็บไซต์ในเรื่องของผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.041 และ 0.002 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยรายคู่เท่ากับ -0.2611 และ -0.4326

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 78: แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ข้อมูลส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
1.1 เพศมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
1.1.1 เพศมีผลต่อวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.1.2 เพศมีผลต่อประเภทในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.1.3 เพศมีผลต่อแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.1.4 เพศมีผลต่อลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.1.5 เพศมีผลต่อความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.1.6 เพศมีผลต่อผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.2 อายุมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
1.2.1 อายุมีผลต่อวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.2.2 อายุมีผลต่อประเภทในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.2.3 อายุมีผลต่อแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 78 (ต่อ): แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.2.4 อายุมีผลต่อลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.2.5 อายุมีผลต่อความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.2.6 อายุมีผลต่อผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.3 สถานภาพมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
1.3.1 สถานภาพมีผลต่อวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.3.2 สถานภาพมีผลต่อประเภทในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.3.3 สถานภาพมีผลต่อแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.3.4 สถานภาพมีผลต่อลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.3.5 สถานภาพมีผลต่อความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.3.6 สถานภาพมีผลต่อผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.4 ระดับการศึกษามีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
1.4.1 ระดับการศึกษามีผลต่อวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.4.2 ระดับการศึกษามีผลต่อประเภทในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 78 (ต่อ): แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.4.3 ระดับการศึกษามีผลต่อแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.4.4 ระดับการศึกษามีผลต่อลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.4.5 ระดับการศึกษามีผลต่อความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.4.6 ระดับการศึกษามีผลต่อผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.5 อาชีพมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
1.5.1 อาชีพมีผลต่อวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.5.2 อาชีพมีผลต่อประเภทในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.5.3 อาชีพมีผลต่อแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.5.4 อาชีพมีผลต่อลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.5.5 อาชีพมีผลต่อความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.5.6 อาชีพมีผลต่อผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
1.6.1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 78 (ต่อ): แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.6.2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อประเภทในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.6.3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.6.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.6.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.6.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2. ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
2.1 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.2 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อประเภทในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.3 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อแหล่งเงินกู้ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.4 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.5 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.6 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 78 (ต่อ): แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
3. ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
3.1 ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
3.2 ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อประเภทในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
3.3 ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
3.4 ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
3.5 ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
3.6 ประสพการณ์ในการขอสินเชื่อมีผลต่อผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
4. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
4.1 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
4.2 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีผลต่อประเภทในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
4.3 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีผลต่อแหล่งเงินกู้ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 78 (ต่อ): แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
4.4 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีผลต่อลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
4.5 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีผลต่อความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
4.6 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีผลต่อผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
5. ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
5.1 ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
5.2 ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อประเภทในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
5.3 ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อแหล่งเงินกู้ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
5.4 ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
5.5 ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
5.6 ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
6. ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
6.1 ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 78 (ต่อ): แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
6.2 ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อประเภทในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
6.3 ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อแหล่งเงินกู้ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
6.4 ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
6.5 ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
6.6 ข้อกำหนดอื่น ๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
7. การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
7.1 การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
7.2 การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ มีผลต่อประเภทในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
7.3 การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ มีผลต่อแหล่งเงินกู้ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
7.4 การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ มีผลต่อลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน
7.5 การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ มีผลต่อความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 78 (ต่อ): แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
7.6 การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ มีผลต่อผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	สอดคล้องกับสมมติฐาน

บทที่ 5
สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีในการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) รวบรวม ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ที่เคยขอสินเชื่อส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนผู้ขอสินเชื่อใน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เพื่อให้ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้สินเชื่อส่วนบุคคลสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการ วิจัยไปใช้ในการพัฒนารูปแบบของสินเชื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้ขอสินเชื่อ
2. เพื่อให้ผู้สนใจที่จะขอสินเชื่อได้ทราบว่าปัจจัยอะไรบ้างที่ต้องนำไปพิจารณาใช้ ประกอบการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและเป็นผู้ที่ เคยขอสินเชื่อส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและเป็นผู้ที่ เคยขอสินเชื่อส่วนบุคคล แต่เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (นราศรี ไวนิชกุล และชู ศักดิ์ อุดมศรี, 2547) จึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรการหาขนาดตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดตัวอย่าง 385 คน และได้สำรองตัวอย่าง 15 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อเป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครเป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) จำนวน 6 ข้อ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้ทำวิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่เคยขอสินเชื่อส่วนบุคคล ทั้งสิ้น 400 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้น (Multi-Stage Sampling) เริ่มจากวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับสลากคัดเลือกในกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 เขต ได้แก่ เขตสาทร เขตบางกะปิ เขตพญาไท เขตลาดพร้าว และเขตบางรัก สำหรับเลือกเขตเพื่อใช้ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร หลังจากนั้นจึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเขต ได้เขตละ 80 คน เพื่อสุ่มกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 400 คนแล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยทำการแจกแบบสอบถามเฉพาะผู้ที่เคยขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่เต็มใจให้ข้อมูลจนครบจำนวน

แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ได้มีการรวบรวมไว้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น หนังสือในห้องสมุด เว็บไซต์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จัดทำเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของแบบสอบถาม แล้วนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ข้อมูลแยกออกเป็น ส่วน ๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานดังนี้ ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis) ในการทดสอบสมมติฐานโดย
 - ใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยของประชากร (μ) เมื่อไม่ทราบค่าความแปรปรวนของประชากร โดยใช้สูตร t-test ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2547)
 - ใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรแต่ละตัว โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ANOVA (One-way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบลักษณะข้อมูลทั่วไปที่มากกว่า 2 กลุ่ม (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2544)
 - ใช้การทดสอบเป็นรายคู่ถ้าผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต้องทำการทดสอบ เพื่อความมีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2545)

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ได้ผลสรุปดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 คน พบว่าโดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 มีอายุ 20-30 ปี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 สถานภาพโสด จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 79.25 รายได้เฉลี่ย 10,001-20,000 บาท จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อ

ปัจจัยทางด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่าโดยส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.75

ปัจจัยทางด้านประสบการณ์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล พบว่าโดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลตั้งแต่ 1-5 ปี จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25

ปัจจัยทางด้านอัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อส่วนบุคคลที่จ่ายชำระอยู่ พบว่าโดยส่วนใหญ่ได้รับอัตราดอกเบี้ยเท่ากับแหล่งอื่น ๆ จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.75

ปัจจัยทางด้านระยะเวลาการผ่อนชำระสินเชื่อส่วนบุคคล พบว่าโดยส่วนใหญ่ผ่อนชำระสินเชื่อส่วนบุคคลในระยะปานกลางมากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00

ปัจจัยทางด้านข้อกำหนดอื่น ๆ ของสัญญาผู้ยืมนอกเหนือจากอัตราดอกเบี้ยและระยะเวลาผ่อนชำระที่ส่งผลต่อการขอสินเชื่อ พบว่าส่วนใหญ่คำนึงถึงจำนวนเงินที่ต้องจ่ายชำระในแต่ละงวด จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.25

ปัจจัยทางการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลผ่านสื่อต่าง ๆ พบว่าส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล พบว่าส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อซื้อสินทรัพย์แต่มีเงินไม่เพียงพอจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลทางด้านประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล พบว่าส่วนใหญ่เป็นสินเชื่อเพื่อการใช้จ่ายจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลทางด้านแหล่งเงินกู้ที่เลือกใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล พบว่าส่วนใหญ่เลือกแหล่งเงินกู้ที่เป็นธนาคารพาณิชย์ในประเทศจำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 75.50

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลทางด้านลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล พบว่าส่วนใหญ่ขอสินเชื่อผ่านเจ้าหน้าที่ของสถาบันจำนวน 354 คน คิดเป็นร้อยละ 88.50

พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลทางด้านความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล พบว่าส่วนใหญ่มีความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลห่างกันมากกว่า 1 ปีจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.25

พฤติกรรมของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลทางด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคล พบว่าส่วนใหญ่ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลคือตัวเองจำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 65.25

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้พิจารณาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านเพศของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านเพศไม่มีผลต่อพฤติกรรมของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านอายุของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล พบว่าอายุของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมของการขอสินเชื่อของประชาชนในกรุงเทพมหานครทางด้านประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล และแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านสถานภาพของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล พบว่า สถานภาพของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมของการขอสินเชื่อของประชาชนในกรุงเทพมหานครทางด้านความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านระดับการศึกษาของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมของการขอสินเชื่อของประชาชนในกรุงเทพมหานครทางด้านประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านอาชีพของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล พบว่าอาชีพของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลทางด้านรายได้ของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล พบว่ารายได้ของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนพบว่า มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ ประเภทของการขอสินเชื่อ และแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 ประสิทธิภาพในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านประสิทธิภาพในการขอสินเชื่อพบว่า มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลทางด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 4 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านอัตราดอกเบี้ยเงินกู้พบว่า มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลทางด้านผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 5 ระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านระยะเวลาการผ่อนชำระพบว่า มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลทางด้านประเภทของการขอสินเชื่อและความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 6 ข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านข้อกำหนดอื่นๆ ในสัญญาเงินกู้พบว่า มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการ ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลและผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 7 การรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ พบว่ามีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการ ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อและผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์และได้นำเสนอข้อมูลสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ข้างต้น ผลจากการศึกษาวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

1.1 วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อซื้อสินทรัพย์แต่มีเงินไม่เพียงพอ รองลงมาคือ มีความจำเป็นต้องใช้เงินเร่งด่วน

1.2 ประเภทของการขอสินเชื่อ ส่วนใหญ่เป็นสินเชื่อเพื่อการใช้จ่าย รองลงมาคือสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย

1.3 แหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการสินเชื่อ ส่วนใหญ่ขอใช้บริการจากธนาคารพาณิชย์ในประเทศ รองลงมาคือ แหล่งเงินกู้ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Non-Banking)

1.4 ลักษณะการขอใช้บริการสินเชื่อ ส่วนใหญ่สมัครขอใช้บริการผ่านเจ้าหน้าที่ของสถาบัน รองลงมาคือ ผ่านบริการทางโทรศัพท์

1.5 ความถี่ในการขอสินเชื่อ ส่วนใหญ่ห่างกันมากกว่า 1 ปี รองลงมาคือ ห่างกันอย่างน้อย 1 ปี

1.6 ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อ ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากตัวเอง รองลงมาคือ บุคคลในครอบครัว

2. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

2.1 ปัจจัยทางด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามที่ขอสินเชื่อส่วนบุคคลส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 10,001-20,000 บาท โดยมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อทางด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อซื้อสินทรัพย์แต่มีเงินไม่เพียงพอ รองลงมาคือ มีความจำเป็นต้องใช้เงินเร่งด่วน ในด้านของประเภทของการขอสินเชื่อส่วนใหญ่เป็นสินเชื่อเพื่อการใช้จ่าย รองลงมาคือสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย และสินเชื่อผ่อนชำระรถยนต์ ส่วนในด้านแหล่งเงินกู้ที่เลือกขอใช้บริการ ส่วนใหญ่ขอใช้บริการจากธนาคารพาณิชย์ในประเทศ

ซึ่งพฤติกรรมของการขอสินเชื่อในด้านวัตถุประสงค์และประเภทของการขอสินเชื่อสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตยา ศรีทองแดง (2549) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกู้ยืมเงินของข้าราชการครู พนักงานของรัฐ และลูกจ้างประจำในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 1 ในเขตอำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า เนื่องจากผลของรายได้ที่ไม่เพียงพอกับรายจ่ายและสวัสดิการจากทางราชการไม่เพียงพอและล่าช้า อีกทั้งยังต้องใช้รถยนต์เพื่อความสะดวกสบายในหน้าที่การงาน รวมทั้งจัดหาที่อยู่ให้กับตนเองและครอบครัวจึงต้องทำการกู้ยืมเงิน

2.2 ปัจจัยทางด้านประสบการณ์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลตั้งแต่ 1-5 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภา พรรณนิคม (2548) ที่ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความพึงพอใจของลูกค้าสินเชื่อที่มีต่อการบริหารจัดการธนาคารออมสินภาคนครหลวง 2 พบว่า พฤติกรรมการใช้บริการของลูกค้าสินเชื่อในเรื่องระยะเวลาการเป็นลูกค้ามีระยะเวลาการเป็นลูกค้าตั้งแต่ 3-6 ปี แสดงว่าผู้ที่ขอสินเชื่อที่เคยมีประสบการณ์ในการขอสินเชื่อมาก่อนมีความเป็นไปได้ที่จะมีพฤติกรรมที่จะขอสินเชื่ออีก โดยมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อทางด้านผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อ ส่วนใหญ่คือ ตัวผู้ขอสินเชื่อเอง รองลงมาคือบุคคลในครอบครัวสอดคล้องกับปัจจัยทางสังคมของพฤติกรรมผู้บริโภค ได้แก่ กลุ่มอ้างอิงที่ประกอบด้วยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อทัศนคติหรือพฤติกรรมที่เป็นผู้มีส่วนที่ทำให้เกิดการขอสินเชื่อ ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่ผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อมีประสบการณ์ในการขอสินเชื่อมาก่อนทำให้เกิดการกระตุ้นให้มีการขอสินเชื่อ

2.3 ปัจจัยทางด้านอัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อส่วนบุคคล ส่วนใหญ่ได้รับอัตราดอกเบี้ยเท่ากับแหล่งอื่น ๆ โดยผลการทดสอบสมมติฐานแสดงให้เห็นว่าไม่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ ไทยธรรมยานนท์ (2549) ที่ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของลูกค้าธนาคารเอเชีย (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของลูกค้าในการตัดสินใจใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล มีทั้งหมด 11 ปัจจัย โดยหนึ่งในปัจจัยนั้นคือ อัตราดอกเบี้ย

2.4 ปัจจัยทางด้านระยะเวลาการผ่อนชำระ ส่วนใหญ่ผ่อนชำระสินเชื่อส่วนบุคคลในระยะปานกลางมากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณี สุขแสงจันทร์ (2550) ที่ทำการศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของลูกค้าที่มาใช้บริการสินเชื่อของธนาคารออมสินสาขาสังกัดภาค 4 พบว่า พฤติกรรมของลูกค้าที่มาใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลมีระยะเวลาในการใช้บริการสินเชื่ออยู่ที่ 4-6 ปี โดยระยะเวลาการผ่อนชำระมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อทางด้านประเภทของสินเชื่อ ส่วนใหญ่เป็นสินเชื่อเพื่อการใช้จ่าย รองลงมาคือ สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของสินเชื่อ โดยถ้าเป็นสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ระยะเวลาการผ่อนชำระจะ

เป็นระยะเวลาสั้น เพราะวงเงินสินเชื่อสูง และถ้าเป็นสินเชื่อเพื่อการใช้จ่ายจะใช้ระยะเวลาการผ่อนชำระสั้น เพราะวงเงินของสินเชื่อไม่สูงมากนัก

2.5 ปัจจัยทางด้านข้อกำหนดอื่น ๆ โคของสัญญาเงินกู้้นอกเหนือจากอัตราดอกเบี้ย ส่วนใหญ่คำนึงถึงจำนวนที่ต้องจ่ายชำระในแต่ละงวด รองลงมาคือค่าธรรมเนียมในการขอสินเชื่อมีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อทางด้านวัตถุประสงค์ แหล่งเงินกู้ ความถี่ในการขอสินเชื่อ ผู้มีอิทธิพล โดยเฉพาะในเรื่องของค่าธรรมเนียมที่เป็นข้อกำหนดอื่น ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อทางด้านแหล่งเงินกู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เนตรชนก กาญจนพันธ์ (2550) ได้ทำการศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้ใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักประกัน พบว่าเหตุผลที่เลือกใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักประกันที่ใช้ประจำสำหรับกลุ่มผู้กู้ที่เลือกกู้จากธนาคารพาณิชย์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักประกันคือ อัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพล เลือดกาญจนะ (2550) ที่ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) พบว่า ลูกค้าส่วนใหญ่เลือกใช้บริการเพราะอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมเป็นที่น่าพอใจ และจากแนวคิดทางการรู้จักใช้เครดิตอย่างเหมาะสม ของสุขใจ น้ำฟูด (2539) ที่กล่าวว่าการใช้สินเชื่อต้องพิจารณาในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ การเลือกแหล่งเงินกู้ ความถี่ในการขอสินเชื่อและผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อ ดังนั้นสิ่งที่ผู้ขอสินเชื่อต้องพิจารณาคือ ข้อกำหนดเกี่ยวกับจำนวนเงินที่ต้องจ่ายชำระในแต่ละงวดเป็นข้อที่ผู้ขอสินเชื่อให้ความสำคัญมาก เพราะขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านค่าใช้จ่ายที่มีอยู่แล้วว่าหลังจากจ่ายค่าใช้จ่ายที่มีอยู่แล้วจะสามารถจ่ายชำระหนี้ได้มากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ข้อกำหนดอื่น ๆ ที่ผู้ขอสินเชื่อให้ความสนใจคือค่าธรรมเนียมในการขอสินเชื่อซึ่งถือเป็นค่าใช้จ่ายที่จะสามารถประหยัดได้ หากผู้ให้สินเชื่อมีการกำหนดให้อยู่ในระดับต่ำหรือยกเว้นการเรียกเก็บทำให้สามารถจูงใจผู้ขอสินเชื่อให้ขอสินเชื่อในอีกทางหนึ่ง

2.6 ปัจจัยทางการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลผ่านสื่อต่าง ๆ ส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่ มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ แหล่งเงินกู้ ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล และผู้มีอิทธิพลในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล โดยมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค ที่คือเตอร์ ฟิลลิป (2547) กล่าวไว้ในเรื่องของการรับรู้ว่าคุณค่าที่ถูกต้องใจพร้อมที่จะแสดงออกมาหรือไม่ขึ้นอยู่กับรับรู้ของบุคคลเหล่านั้นในสถานการณ์ต่าง ๆ การรับรู้เป็นกระบวนการที่แต่ละบุคคลเลือกจัดการและแปลความหมายข้อมูลข่าวสารออกมา การรับรู้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งกระตุ้นทางกายภาพเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับสิ่งกระตุ้นที่อยู่รอบ ๆ และเงื่อนไขของแต่ละบุคคล ดังนั้นการรับรู้ข้อมูลโดยตรงผ่านเจ้าหน้าที่จึง ส่งผลต่อพฤติกรรมการ

ขอสินเชื่อ แต่จากผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภา พรรณนิยม (2548) ได้ทำการศึกษาถึงพฤติกรรมและความพึงพอใจของลูกค้าสินเชื่อที่มีต่อการบริหารจัดการธนาคารออมสิน ภาคนครหลวง 2 พบว่าพฤติกรรมการใช้บริการของลูกค้าในเรื่อง การรับรู้ข่าวสารส่วนใหญ่ได้รับรู้ข่าวสารจากเพื่อน/ญาติ มากที่สุด

ข้อจำกัดของงานวิจัย

สินเชื่อมีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลาในเรื่องของเงื่อนไข ดังนั้นผลของการอภิปรายที่นำงานวิจัยในอดีตมาใช้ อาจไม่เป็นไปตามที่สมควรได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านอัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อส่วนบุคคลที่จ่ายชำระอยู่ส่วนใหญ่เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ใกล้เคียงกันหรือเท่า ๆ กันกับแหล่งอื่น ๆ ดังนั้นในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลอาจพิจารณาจากปัจจัยหลาย ๆ ประการร่วมกัน ทั้งเรื่องของอัตราดอกเบี้ย ระยะเวลาการผ่อนชำระ ข้อกำหนดอื่น ๆ เช่นค่าปรับกรณีผิดนัดชำระ เป็นต้น
2. ปัจจัยที่เป็นข้อกำหนดอื่น ๆ ของสัญญากู้ยืม ที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมในการขอสินเชื่อเป็นปัจจัยอีกประการหนึ่งที่ผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลให้ความสนใจ เพราะสามารถทำให้ต้นทุนในการกู้ยืมต่ำลง และผู้ให้สินเชื่อสามารถใช้เป็นสิ่งจูงใจให้ผู้ขอสินเชื่อตัดสินใจขอสินเชื่อกับผู้ให้สินเชื่อ

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคลตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการขอสินเชื่อส่วนบุคคล เพื่อนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการสรรหากลยุทธ์ที่ใช้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
2. ควรทำการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ทางด้านสินเชื่อ เพื่อนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ขอสินเชื่อต่อไป
3. นำข้อมูลจากงานวิจัยไปพัฒนาสำหรับการศึกษาข้อมูลสินเชื่อในจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป
4. ควรทำการศึกษาพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อส่วนบุคคล เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ในการทำ Internet-Banking รวมถึงการชวนให้ทำสินเชื่อผ่านทางโทรศัพท์

บรรณานุกรม

หนังสือ

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล (พิมพ์ครั้งที่ 6).
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2543). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูลเวอร์ชัน 7-10
(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตูดิโอ.
- กาญจนา หงษ์ทอง. (2548). จัดระเบียบการเงินให้อยู่หมัด. กรุงเทพฯ: เนชั่นมัลติมีเดีย กรุ๊ป.
ค็อดเลอร์, ฟิลลิป. (2547). การจัดการการตลาด. กรุงเทพฯ: เอช.เอ็น.กรุ๊ป.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2441). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
นราศรี ไวนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี. (2547). ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ. (2540). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: พชรกานต์พับลิเคชั่น.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2547). สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2546). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ (พิมพ์ครั้งที่ 10).
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิรินุช อินละคร. (2548). การเงินบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2539). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์ พัฒนา.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ธีระฟิล์ม
และไซเท็กซ์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2546). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: ชรรมสาร.
- สมจิต วัฒนาชยากุล. (2545). สถิติวิเคราะห์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประกายพรึก.
- สุขใจ น้ำฟูด. (2537). กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- สุพพตา ปิยะเกศิน. (2539). การเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2546). พฤติกรรมผู้บริโภค (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.

อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2539). พฤติกรรมผู้บริโภค (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.

วิทยานิพนธ์

จิราภา พรรณนิคม. (2548). พฤติกรรมและความพึงพอใจของลูกค้าสินเชื่อที่มีต่อการบริหารจัดการ
ธนาคารออมสิน ภาคนครหลวง 2. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ
ทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

เนตรชนก กาญจนพันธ์. (2550). โครงสร้างตลาดของธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักประกัน
และพฤติกรรมของผู้ใช้บริการ. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.

วราภรณ์ ไทยธรรมยานนท์. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของ
ลูกค้าธนาคารเอเชีย (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วันวิสา เกียรติวีระสกุล. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการขอสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยในเขตจอมทอง
จังหวัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สาโรจน์ วันมี. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของลูกค้าธนาคาร
พาณิชย์ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

อรรถพล เลือดกาญจนะ. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล
ของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อรุณี สุขแสงจันทร์. (2550). พฤติกรรมแสดงความพึงพอใจของลูกค้าที่มาใช้บริการสินเชื่อของ
ธนาคารออมสิน สาขาสังกัดภาค 4. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ
ทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

งานวิจัย

อาทิตยา ศรีทองแดง. (2549). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการกู้ยืมเงินของข้าราชการครู พนักงานของรัฐและลูกจ้างประจำในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ในเขตอำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด. งานวิจัยเศรษฐศาสตร์บัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Internet

คลังปัญญาไทย (COPYRIGHT 2547). ความหมายของสถาบันการเงิน. สืบค้นวันที่ 15 ตุลาคม 2551 จาก <http://www.panyathai.or.th/wiki/index>.

ไทยเครดิต (COPYRIGHT 2544-2546). สินเชื่อส่วนบุคคล. สืบค้นวันที่ 10 กันยายน 2551 จาก <http://www.thaicredit.com/howploan.html>

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. (2551) ประเภทของสินเชื่อและแหล่งที่มาของสินเชื่อ. สืบค้นวันที่ 12 กันยายน 2551 จาก <http://www.dpu.ac.th/business1/upload/tutorial/80/บทที่%202-1.doc>.

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. (2551) ข้อควรระวังเกี่ยวกับสินเชื่อ. สืบค้นวันที่ 10 กันยายน 2551 จาก <http://www.dpu.ac.th>.

วิทยาเขตหนองคาย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2551) เครดิต. สืบค้นวันที่ 11 กันยายน 2551 จาก http://www.nkc.kku.ac.th/personal/bodeeput/Academics_Data/MoneyandBanking/ChapterIII.doc.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2551). ธุรกิจการเงินที่ รพท. กำกับดูแลและตรวจสอบ สืบค้นวันที่ 20 ธันวาคม 2551 จาก <http://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/BOTRole/Scope/Pages/Scope.aspx>

สำนักงานกรมการปกครอง. (2550). สำมะโนประชากร พ.ศ.2550 สืบค้นวันที่ 20 ธันวาคม 2551 จาก http://www.dopa.go.th/xstat/p5010_08.html.

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (COPYRIGHT 2551). เศรษฐศาสตร์น่ารู้. สืบค้นวันที่ 12 กันยายน 2551 จาก <http://www.fpo.go.th/s-i/Source/ECO/ECO31.htm>.

เอกสารอื่นๆ

พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน. (2551). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 125 ตอนที่ 27ก หน้า 3.

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ใครขอความร่วมมือจากท่านให้ข้อมูลตามแบบสอบถาม และผู้วิจัยขอยืนยันว่าการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะถูกนำมาใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงวิชาการเท่านั้น โดยจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ให้ข้อมูล และคำตอบของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ ดังนั้นเพื่อความสมบูรณ์ของการทำวิจัย ทางผู้วิจัยจึงใคร่ขอความกรุณาท่านให้ข้อมูลตามความเป็นจริง ขอขอบพระคุณท่านผู้ตอบแบบสอบถามที่กรุณาสละเวลาให้ความร่วมมือมา ณ ที่นี้ด้วย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความจริงและเติมข้อความหรือตัวเลขในช่องว่าง.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() 20-30 ปี () 31-40 ปี
() 41-50 ปี () 50 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

() โสด () สมรส () หย่าร้าง () หม้าย

4. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าอนุปริญญา () อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
() ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป

5. อาชีพ

- รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน
 ประกอบธุรกิจส่วนตัว อื่น ๆ ระบุ.....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- น้อยกว่า 10,000 บาท 10,001 - 20,000 บาท
 20,001 - 30,000 บาท 30,001 - 40,000 บาท
 ตั้งแต่ 40,000 ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
(เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว)

1. ค่าใช้จ่ายของท่านเฉลี่ยต่อเดือนคือเท่าใด

- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท 5,001 – 10,000 บาท
 10,001 – 20,000 บาท 20,001–30,000 บาท
 มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป

2. ประสบการณ์ของท่านในการขอสินเชื่อส่วนบุคคล

- น้อยกว่า 1 ปี ตั้งแต่ 1 - 5 ปี มากกว่า 5 ปี

3. อัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อส่วนบุคคลที่ท่านจ่ายชำระอยู่

- เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าแหล่งอื่น ๆ เป็นอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่าแหล่งอื่น ๆ
 เป็นอัตราดอกเบี้ยที่เท่ากับแหล่งอื่น ๆ

4. ระยะเวลาการผ่อนชำระสินเชื่อส่วนบุคคลของท่าน

- ระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี ระยะปานกลางมากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี
 ระยะยาวเกินกว่า 5 ปีขึ้นไป

5. ข้อกำหนดอื่นใดของสัญญากู้ยืมนอกเหนือจากอัตราดอกเบี้ยและระยะเวลาผ่อนชำระที่ส่งผลต่อการขอสินเชื่อของท่านมากที่สุด

- () ค่าธรรมเนียมในการขอสินเชื่อ () ค่าปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้
() วิธีการจ่ายชำระ () จำนวนเงินที่ต้องจ่ายในแต่ละงวด
() อื่น ๆ ระบุ

6. การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลของท่านผ่านสื่อต่าง ๆ

- () การให้ข้อมูลโดยตรงจากเจ้าหน้าที่ () การโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์
() การโฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ () การโฆษณาทางเว็บไซต์
() อื่น ๆ ระบุ.....

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
(เลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว)

1. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของท่านเพื่อ

- () หมุนเวียนใช้จ่ายในครอบครัว () ใช้จ่ายหนี้สินอื่น ๆ
() ซื้อสินทรัพย์แต่มีเงินไม่เพียงพอ () มีความจำเป็นต้องใช้เงินเร่งด่วน
() ต้องการสิทธิประโยชน์อื่น ๆ จากการแนะนำจูงใจ
() อื่น ๆ ระบุ.....

2. ประเภทของการขอสินเชื่อส่วนบุคคลที่ท่านเลือก

- () สินเชื่อเพื่อการใช้จ่าย () สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย () สินเชื่อผ่อนชำระรถยนต์
() สินเชื่อเพื่อการศึกษา () อื่น ๆ ระบุ

3. แหล่งเงินกู้ที่ท่านเลือกขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคล

- () ธนาคารพาณิชย์ในประเทศ
() สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ
() แหล่งเงินกู้ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Non-Banking)
() อื่น ๆ ระบุ.....

4. ลักษณะการสมัครขอใช้บริการสินเชื่อส่วนบุคคลของท่าน

- () ขอสินเชื่อผ่านเจ้าหน้าที่ของสถาบัน () สมัครผ่านบริการทางโทรศัพท์
() สมัครผ่านบริการทางอินเทอร์เน็ต () อื่น ๆ ระบุ.....

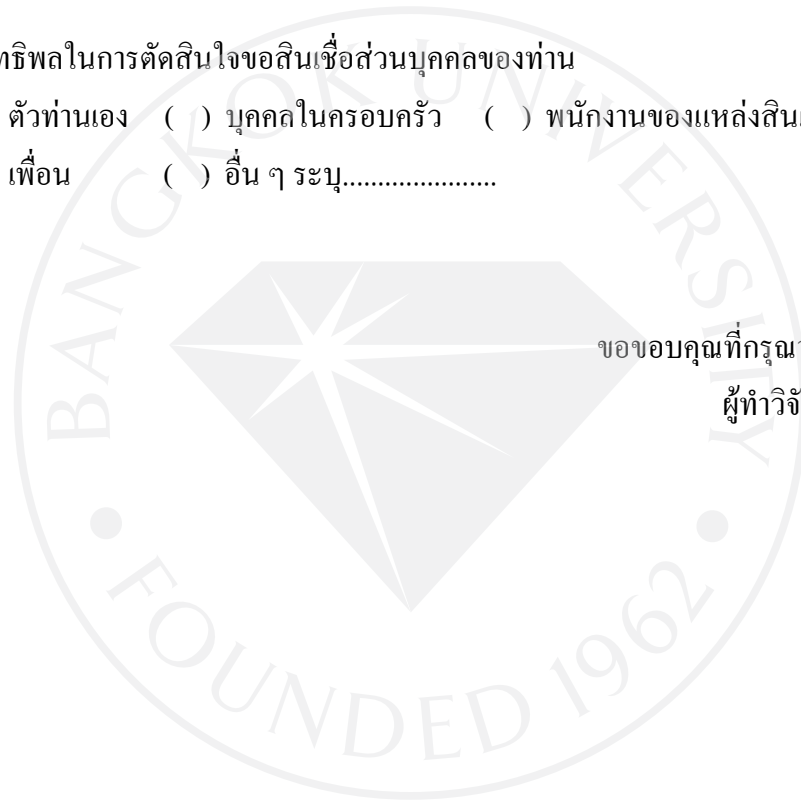
5. ความถี่ในการขอสินเชื่อส่วนบุคคลของท่าน

- () ห่างกันอย่างน้อย 6 เดือน () ห่างกันอย่างน้อย 1 ปี
() ห่างกันมากกว่า 1 ปี () อื่น ๆ ระบุ.....

6. ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจขอสินเชื่อส่วนบุคคลของท่าน

- () ตัวท่านเอง () บุคคลในครอบครัว () พนักงานของแหล่งสินเชื่อ
() เพื่อน () อื่น ๆ ระบุ.....

ขอขอบคุณที่กรุณาใช้เวลาให้ข้อมูล
ผู้ทำวิจัย

ภาคผนวก ข
ตารางแสดงอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อธนาคารพาณิชย์
และสถาบันที่ให้สินเชื่อ Non-bank

อัตราดอกเบี้ยเงินเชื่อของ ธนาคารพาณิชย์และสถาบันที่ให้สินเชื่อ Non-Bank
 ประจำวันที่ 5 พฤศจิกายน 2551

ธนาคาร	MOR	MLR	MRR	สูงสุด	ผิคนัด
ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ					
กรุงเทพ	7.5000	7.2500	7.7500	11.5000	15.0000
กรุงไทย	7.5000	7.2500	7.7500	14.7500	18.0000
กสิกรไทย	7.5000	7.2500	7.7500	18.7500	22.7500
ไทยพาณิชย์	7.5000	7.2500	7.7500	11.7500	15.0000
กรุงศรีอยุธยา	8.0000	7.5000	8.0000	21.0000	28.0000
ทหารไทย	8.0000	7.5000	8.0000	28.0000	28.0000
นครหลวงไทย	7.7500	7.5000	8.0000	20.0000	28.0000
ยูโอบี	8.2000	7.7500	8.4500	28.0000	28.0000
ไทยธนาคาร	7.7500	7.5000	8.1250	28.0000	28.0000
สแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย)	8.5000	8.2500	9.5000	28.0000	40.0000
ธนชาติ	7.7500	7.5000	8.2500	15.7500	18.0000
ทิสโก้	7.7500	7.5000	8.0000	28.0000	28.0000
เมกะ สากลพาณิชย์	8.7500	8.0000	8.5000	12.0000	15.0000
เกียรตินาคิน	8.0000	7.7500	8.2500	28.0000	28.0000
แลนด์ แอนด์ เฮาส์ เพื่อรายย่อย	7.7500	7.2500	8.0000	18.0000	21.0000
สินเอเซีย	8.0000	7.7500	8.2500	21.0000	21.0000
ไทยเครดิตเพื่อรายย่อย	8.3500	7.8500	8.3500	24.0000	24.0000
เอไอจี เพื่อรายย่อย	7.7500	7.5000	8.0000	28.0000	28.0000
เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ จดทะเบียนในประเทศ	7.9056	7.5611	8.1486	21.3611	24.0972

(ตารางมีต่อ)

อัตราดอกเบี้ยเงินเชื่อของ ธนาคารพาณิชย์และสถาบันที่ให้สินเชื่อ Non-Bank
 ประจำวันที่ 5 พฤศจิกายน 2551

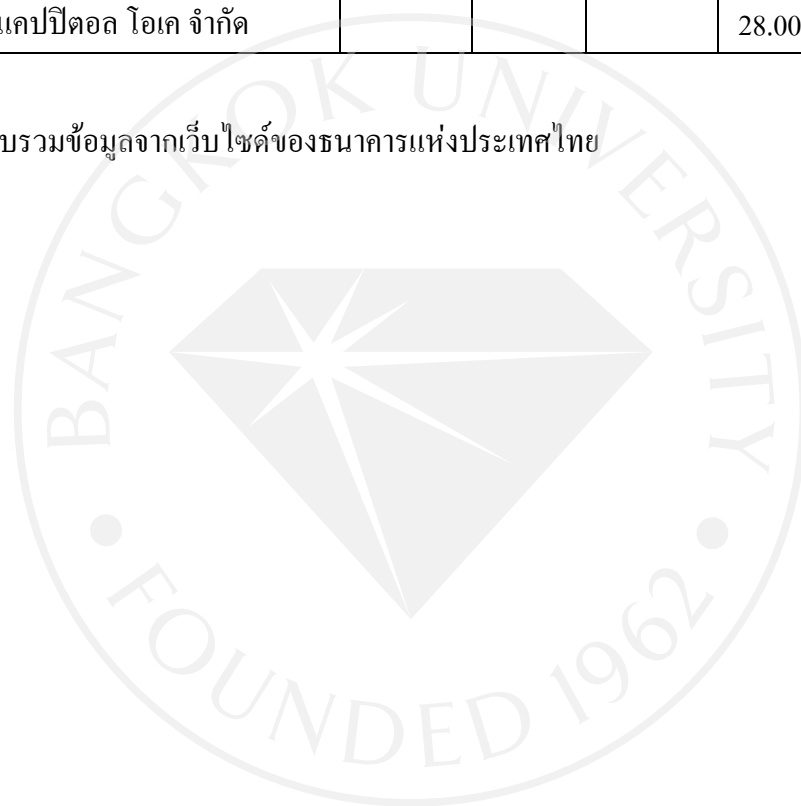
ธนาคาร	MOR	MLR	MRR	สูงสุด	พิกัด
สาขานาการต่างประเทศ					
แห่งโตเกียว-มิทซูบิชิ ยูเอฟเจ	10.7500	7.7500	11.0000	25.0000	25.0000
ซีทีแบงก์	-	8.2500	14.3200	20.3200	45.6300
ซุมิโตโม มิทซูบิชิ ยูเอฟเจ คอร์ปอเรชั่น	10.7500	7.7500	9.2500	14.7500	15.0000
เอช เอส บี ซี	8.2500	8.2500	8.2500	21.0000	32.2500
คอยซ์แบงก์	8.2500	8.2500	-	20.0000	22.0000
เจพีมอร์แกน เวส	8.0000	8.0000	-	13.0000	15.0000
คาลิยง	8.0000	8.0000	8.7500	13.0000	13.2500
แห่งอเมริกันชนันแนล แอสโซซิเอชั่น	8.0000	8.0000	8.0000	8.0000	22.0000
อินเดียียนโอเวอร์ซีส์	8.2500	8.0000	8.5000	16.0000	18.0000
เอบีเอ็น แอมโร เอ็น.วี.	8.5000	8.2500	-	25.0000	25.0000
อาร์ เอช บี	9.2500	9.0000	9.2500	20.0000	20.0000
โอเวอร์ซี-ไนติสแบงกิ้งคอร์ปอเรชั่น	7.6250	7.6250	-	15.0000	19.0000
แห่งประเทศจีน	8.2500	7.2500	7.7500	11.7500	14.7500
มิซูโอ คอร์ปอเรต	10.7500	7.7500	8.7500	50.0000	50.0000
บีเอ็นพี พารีบาส์	8.0000	8.0000	-	-	19.0000
โซซิเอเต้ เจเนราล	10.7500	8.2500	-	18.0000	20.0000
เฉลี่ยของสาขานาการต่างประเทศ	8.8917	8.0234	9.3820	19.3880	23.4925

(ตารางมีต่อ)

อัตราดอกเบี้ยสินเชื่อของ ธนาคารพาณิชย์และสถาบันที่ให้สินเชื่อ Non-Bank
ประจำวันที 5 พฤศจิกายน 2551

ธนาคาร	MOR	MLR	MRR	สูงสุด	พิดนัค
Non-Banking					
บริษัท อีออนธนสินทรัพย์ (ไทย แลนค์) จำกัด (มหาชน)				28.0000	
บริษัท แคปปิตอล โอเค จำกัด				28.0000	45.6300

ที่มา: รวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์ของธนาคารแห่งประเทศไทย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวภารดี แซ่คู
วัน เดือน ปีเกิด	6 กุมภาพันธ์ 2517
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ระดับประถมศึกษา โรงเรียนคริสต์ธรรมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมสันพิทยา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ประวัติการทำงาน	บริษัท พัฒนกิจเท็กซ์ไทล์ จำกัด ตำแหน่ง พนักงานบัญชี

